385

10-6
12

Ὁ τοῦ βασιλέως νόμος, ὃς τοὺς χριστιανοὺς ἑλληνικῆς παιδείας μετέχειν ἐκώλυε, τοὺς Ἀπολιναρείους, ὧν καὶ πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, φανερωτέρους ἀπέδειξεν. ὡς γὰρ ἄμφω ἤστην ἐπιστήμονες λόγων, ὁ μὲν πατὴρ γραμματικῶν, ὁ δὲ υἱὸς σοφιστικῶν, χρειώδεις ἑαυτοὺς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν τοῖς χριστιανοῖς ἀπεδείκνυον. ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς γραμματικὸς, τὴν ἄτε τέχνην γραμματικὴν χριστιανικῷ τύπῳ συνέταττε, τά τε Μωϋσέως βιβλία, διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ λεγομένου μέτρου μετέβαλε, καὶ ὅσον κατὰ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἐν ἱστορίας τύπῳ συγγέγραπται· τοῦτο μὲν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ συνέταττε· τοῦτο δὲ καὶ τῆς τραγῳδίας τύπῳ δραματικῶς ἐξειργάζετο, καὶ παντὶ μέτρῳ ῥυθμικῷ ἐχρῆτο, ὅπως ἂν μηδεὶς τρόπος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης τοῖς χριστιανοῖς ἀνήκοος ᾖ. ὁ δὲ νεώτερος Ἀπολινάρειος εὖ πρὸς τὸ λέγειν παρεσκευασμένος, τὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων ἔθετο, καθὰ καὶ Πλάτων παρ' ἕλλησιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝ[ΩΝ] ΑΡ. 227 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔ[ΟΥ]
ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμὸς α΄.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

ΟΛβιος ὃς πεπόρευται δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ,
οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ἀλιτροτάτοισι κελεύθοις,
οὐδ' ὀλοῆς ἕδρησιν ἐφίζετο λυμαντήρων·
ἀλλ' ἔχεν ἠιθέῳ κραδίην συμφράδμονα θεσμῷ,
θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
καί ἑὸν αἴσιμον σφέτερον μελιηδέα καρπὸν,
νωλεμέως φύλλοισιν ἀκηρεκόμοισι τεθηλός·
πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσει.
οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι·
ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ἐκ χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
τοὔνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέποτ' ἀνστήσονται ἀλεῖται,
οὐδ' ἄρ ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῇσι δικαίων·
οὕνεκεν εὐαγέων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
τοὔνεκα δυστήνων γενεὴ περιθέλυμνος ὀλεῖται.

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

Ψαλμὸς βʹ.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα,
ἠνωμένος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις.
ἀλλ' ὡς δὲ, δευτέροισι Δαβίδου κρότοις,
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς κεῖται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ὑπεροπλίην κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἐοῦ τε κατὰ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν ἀπασσόμεθα, ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγκλοίασε τούσδε,
ἐξαπείζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτὸς μ' ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας,
εὐαγεῖ ἐν ὄρει Σιῶνος ἐμὲ μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι προσφάτῳ αὐτὸς σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίσσεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σοῦ πείρατα πάνθ' ὑπὸ μήνην·
σιδηρέᾳ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τούσδε γε μηλοβοτήσεις,
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠΰτε συντρίψας.
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίητε·
παιδεύθητε καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρμασι δεῖμα·
καὶ οἱ ἀγάλλεσθε σὺν ἱμερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐστίν,
εὐσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσειε κελεύθου.

εὖτε θεὸς φλογόεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἄμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς γ.

Δαβίδου λυγρὸν τρίτατον μέλος, ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλόμον, ἑὴν λίπε κοίρανος ἕδρην.

Δυσμενέες τί τοσοίδε περιπλήθουσιν ἐμοῖο,
πολλοὶ δ' ἐχθρόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
οὔ τινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγαώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὁ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην, κατὰ δ' ἔσχε με νήδυμος ὕπνος,
ἂν δ' ἔστην ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀλκῆς.
οὔ ποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην,
αἵ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίσωσιν ὁμαρτῇ.
ὄρνυο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμοῖο,
ὅττι σύ μευ σύμπαντας ἔλες κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ σέο τ' εὐλογίην πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δ.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐδικίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην·
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς τί τόσον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν,
ἐς τί φίλην ματίην, καὶ ψεύδεα πάντα δίζεσθε.
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσοι.

μοῦνις ἀτασθαλίης περιφερεστέρη ὔμμι τετύχθω·
φράζεσθ' ἐν λεχέεσσι φίλου μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ καὶ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασί, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τε τέκμαρ τὸ χρύσεον σέο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο, καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκ τε φερεζώοιο βίης ἔπλησεν ἐλαίου·
εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ' ἐπ' ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείδεις.

Ψαλμὸς ε΄.

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

ΜΥθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, θρόων δ' ἐπιδέρκεο φωνῆς·
αὐτὸς ἄναξ θεός, αὐτὸς ἐγὼ δέ σε λίσσομαι αἰεί.
ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεται αὐδῆς·
ἐξ ἠοῦς ἀναφανδὰ παρεσσομένῳ περιφανείης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔποτ' ἐτύχθης·
οὐδέ τις ἐνναέτης παρὰ σοὶ κακομήχανος ἔσται,
οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ' ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας·
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης·
ἐχθαίροι δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σέο δῶμα τεῷ μετελεύσομαι οἴκτῳ,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν περιπτύξομαι ἱρόν.
σεῖο με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη, χάριν ἐχθρῶν
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν.
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ' ἐπὶ στόματος φορέουσι·

...δὲ βαρύζηλοι κραδίαι γεγόνασι μάταιαι·
λαιμὰν ἢ σφὶν οἰχθέντι τάφῳ παρομοιίός ἐστι,
ἐν γλώσσῃ δολερῇσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κρῖνον ἄναξ βυλέων δὲ κακῶν ἀπὸ πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατ' πληθὺν σφετέρων χάειν ἀμπλακιάων
κτήσιος ἐξελάσοιντο, τεὼ ἐρέθοντες ἐρωὴν.
σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δ' οἰκήσειας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ἐποφήτορα φῶτα γεραίροις.
ἡμέας ἐμφανώσας ἀτ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ϛς.

Εκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαβίδος ἄεισε,
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

ΜΗ με τεὸς βαρυμήνιος ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
ἴασαι μοι ἦτορ, ταράχου δέ μευ ὀστέα παῦσον,
καὶ ψυχὴν, ἣ πολλὸν ἀτυζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κοτέων εἵως πότε μῆνιν ἀέξεις.
λῦσον ἐμὸν, μεταθεὶς ἑτερότροπον κότον, ἦτορ ἀνάγκης,
ῥῦσαι παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
τίς γὰρ ἐπιμνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι εἰν ἀίδαο βοὴν εὔφημον ἀεῖσαι.
ἔμπα γεμὴν ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν·
αἰεί μευ κατ' νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοῦσω,
δάκρυσιν ἡμετέροισιν ἐνὴέα δέμνια τέγξω.
μῆνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν·
γηραλέος γενόμην μετ' δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.

ἐξαπίνης χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἑστήν.
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν εὐχωλάων·
νωϊτέρην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς ταραχός τε τετύχθω·
ὦκα μάλ' αἰσχύνοιντο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμὸς ζ΄.

Χουσὶ πάρος Δαβίδον ἐφύβρισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμένι τιμήεντι φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἔμπα γε μὴν βασιλῆος ὅδ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.

Θάρσυνος ὑπ' ἀρωγῇ βασιλεῦ σέο πάντοτ' ἐτύχθην·
ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις·
μήποτ' ἐφαρπάξειε λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
πάμπαν ἀπαλάλκοντος, καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα τό περ σέο μῆνιν ἐγείρει,
ἔργμασιν εἰ στυγεροῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμοις,
εἴγε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἐπήρηξα καὶ αὐτός·
δυσμενέων ἀπήρικτος ἐμῶν ἄπο πάγχυ πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν διώκων κατὰ δήϊος ἀνήρ,
καί μευ ἐπιστείβοι βίοτον χθονὶ ποσσὶν ἑοῖσι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμενος βελαρῶν ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ ὀλομένων ἐπαείρεο πείρασιν ἐχθρῶν.
σῇσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφὶ σὲ λαῶν·
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψοσ' ἀρθείς.
αὐτὸς ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεται αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις·

καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσται, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον.
νεφροὺς καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις.
ὡς ὁσίην μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς,
ὅς ποτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν.
οὐδ' ἐλεῶς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρει.
παύσασθε πρὶν ἄορ τανάον θήγοιτο φαεινόν,
καὶ τόξον τανύσειεν· ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη·
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέκτηνεν ἐπ' αὐτῷ.
τοῖσι δὲ καρφομένοις εἰργάσσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθέμιστον ἔργον·
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην ἀλεγεινήν.
χάσμα μέγ' ἐξώρυξε, κακῇ δ' ἔσκαψε μενοινῇ·
ἀλλ' ἐς ὃν αὐτὸς ἔτευξε ποσὶ κακοεργέα βόθρον·
ἐκ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπιστρέψειεν ἑτοῖμον,
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς η.

Δαβίδου λιγαῖος ὅδ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη.

ΑΦθιτε νωιτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.
καί τοι ἀειπρεπὲς εὖχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτόν·
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον,
πευκεδανῶν ἄχραντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, καὶ ἀμύντορα λύσσης.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἥδρασε δάκτυλα σεῖο,

ἄστρα τε καὶ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χειρί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·
ἢ παῖς ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μείονά μιν ποίησας ἐπουρανίων σκοπιάων·
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμους τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄγρα,
αἰθέριά τε πετεινά, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα ποντοπόροις παρεπιστείβουσι κελεύθοις.
ἄφθιτε νωΐτερης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θ'.

Δαβίδου κρυφίων, χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητοῖς περιφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν καὶ χάρμα πελάσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
αὐτὰ καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης βελαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πόλιας τ' ἀλάπαξας.
σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνει.
εὐνομίῃ στήριξεν ἑὴν πανυπέρτατον ἕδρην·

ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεὸς ἐπὶ δύης ἀνάπαυμα πενιχρῶν,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάῤῥοθος ἄρθμιος ἔστη.
ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένοις σέο ποιμήν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσετο πάγχυ πενιχρῶν.
ἀνδρομέην ἐλέησον ἐμὴν δηΐοις ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώων με καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.
γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπεστρώθησαν ἑῇσιν·
ᾗ δὲ πάγην κρύπτεσκον, ἐνὶ ξυνεέργετο πέζα.
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀείδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψειν ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέποτ' ἀδρανέων σταθερὴ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔγρεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄλλον ἐπ' αὐτούς·
ἔθνεά τι γενεῆς βροτέης ἴσωσαν ἐόντα.
τίπτ' ἐπιδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπῃώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός.
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.

ἵμερον οὗ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροί,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀφροτέροις ἐνέποισι.
θυμὸν ἀειζώοντος ἀτάσθαλος ὥρορ' ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀτραπιτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὁδεύει.
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι τεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἄρξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένειν κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλου τε ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορτον ἀνίης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον ἀφνειοῖο θοώκοις,
βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν.
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θᾶσσον ὅπως ἀλεγεινὸν ἐφαρπάσσειε προΐκτην,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μέλπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀλγήνοεα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καί οἱ ἀπεστράφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι βασιλεῦ, παλάμην δ' ὕψιστον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα.
εἶπε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐαστήν.
εἰσορόᾳς ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰσχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι περιλέλοιπεν ἄναξ ἀχήμονα φῶτα,
ἢ πάρος ὀρφανικῷ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσσαις.

οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύοι·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
σὺ δ' ἔγ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκλεέεσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή τις ἔχῃ μεγαλαυχέα γῆρυν.

Ψαλμὸς ι'.

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέει τις ἐμεῖο θεῷ ἐπιθαρσέα θυμὸν,
σχεδὸν ὀρεσσιβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσι.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δ' ἔθεντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόοις ὀρφνῆθεν ὀϊστεῦσαι μεμαῶτες·
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεκτήναο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκτέανον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λίνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμειδέος ἆσθμα θυέλλης,
σφωϊτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει.
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θηήσατ' ὀπωπή.

Ψαλμὸς ια'.

Ἑνδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔφαλ' ἠώ.

Μοῦνε σάω μ', ὅσιον γὰρ ὅθ' ἄλλῃ ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δ' ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.

μύθοις μαψιδίοις ἕταρον προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλοις φρεσὶ μητιόωντες.
ἐξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηέρθησαν ἔπεσι,
καί σφισιν ὠίσαντο φέρειν ἐπὶ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη·
εἵνεκεν ἀκλεάνων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγει ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄθικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἑφθ' ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀπερμάντοιο βιώνης.
ἄφρασιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὥρῃσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβʹ.

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγάλως τι λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασιλεῦ ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
μέχρι τεῦ ἡμετέρῃ μενέα φρενὶ μέρμερα πέσσω,
ὠδίνων πραπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει.
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο ἐπικῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσ-
αἴ κεν ὀλισθοίμην, κεχαροίατο δήιοι ἄνδρες· (σας·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.

…ὅττι γηθήσαιμι κατὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐεργέτῃ βασιλῆϊ πολύλλιστον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰώω.

Ψαλμὸς ιγ'.

Δαβίδου θνητοῖο τρισκαιδέκατος πέλεν ὕμνος.

Οὐκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεκταίνων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βροτέων σκοπιάσσατο φῦλον,
ὀψόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῇ δεδμήατο λώβῃ·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ἦ ῥ' οὐδ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὔδηλα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·
δειμαίνεσκον ἄδην ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλης.
ἀκλεάων μῆμοι τίς ἀτιμήσαιτε μερίμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλου,
λαοῦ ὅταν στρέψῃ θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
δῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιον Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς ιδ'.

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

Τίς κλισίῃς ἄφθαρτε περιαυλίσσοιτο τεῇσιν,
ἢ σέο ναιετάοι τίς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο.
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,

ἐκπάγλως δολερῆς συνέων μηδήματα γλώττης·
ὃς κακὸν οὐ τέκτηνεν ἑῷ δ' ἔρραψεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνειδείοισι θυραῖον.
μεμπτὸν βασιλῆϊ κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.
τοῖς δ' ἄρα δειμαίνουσι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὃς δέ κέ που ὀμόσσῃ καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
μηδὲ τόκον δυσάλυτον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείρῃ,
μηδὲ δίκῃ βλάψειεν ἀναίτιον ἀνέρα δώροις·
οὔποτ' ὀρινθείη τρομέων βιότοιο θυέλλας.

Ψαλμὸς ιε'.

Δαβίδου χαρίεντος ἐπὶ στήλης ἐριτίμου,
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τοῦτο μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θηητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην·
παρθέμενος πινυτῆς τε μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πληθοῦσι καὶ ἐν σφίσιν εἰσὶ ταχεῖαι.
ἀνδρῶν δυσσεβέων ταχιναὶ βεβρίθασι νοῦσοι.
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων εἰς ἓν ἀγείρων
οὐδ' ὀνόματ' ἐκ πραπίδων ἐν χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν·
αὐτὸς ἄναξ κλῆρος καὶ ἐμεῦ πέλει αἶσα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεὺς ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοινοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήπως αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν προτιόσσομαι αὐτόν,
δεξιτερῆς προπάροιθεν ἐμεῦ πέλει, ὥς κέ μ' ἐσείδοι.

τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
αὖ δ' ἐμεῦ ἀμπαύσει τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδῃ λείψας ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἀνδράσι θήσεις.
ἀγλαέος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο, τέρψις ἀειζώουσα τετύχθω.

Ψαλμὸς ιϛʹ.

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Κλῦθί μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃ δ' ὄμμα μάκαρ τανύσσας ἐμῇσι·
κέκλυθι νωιτέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν εὐχῆς.
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματα μευ δέρκοιντο τεὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
ἔγνως μευ κραδίην, δεδαὼς δ' ἐσκέψαο νυκτός·
καί με διοπτεύων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σῶν χάριν ἀτρέπτοις ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθοις.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἀτρομέοιεν.
σοὶ γὰρ ἄναξ ἐβόησα φίλης δέ μευ ἔκλυες αὐδῆς.
κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δ' ἐπικέκλυθι μύθων.
θαυμαστὴν ἀνάφαινε τεὴν οἰκτίρμονα βουλήν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐελδαίνειν σεο χειρί,
οἷά περ ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις.
σεῖο πολυζήλων σκέπαϊ πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περιστιχόωντες ἔρυκον,

ἀπρήκτοιο κόρυ σφετέρην συνέεργον ἀοιφήν.
ᾧ στόματι κρυόεσσαν ὑπερβασίην κατέλεξαν.
οἵ με ποτ᾽ ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἐπικλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήραν,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκόπιον λόχον ἀμφιέποντι.
ἔρχεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λύσας·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο·
φάσγανον ἄμφηκες δηΐων ἐξαίνυσο χειρός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε ποιμήν,
δυσσάμενος σκεδάσειας ἔτι ζωοὺς διὰ γαίης.
τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ μετ᾽ εὐδικίης προφανείην,
ἄρκιον ἐς κόρον ἄμμι φανὲν σέο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ιζ.

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·
ὁππότε δυσμενέων μὲν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου δ᾽ ὀλοοῖο λιλαιομένου μὶν ὀλέσσαι,
ἔφθ᾽ ἅμα καὶ δέκατον προσεφθέγξατο πνεύματι κόσμον.

Κάρτος ἐμόν, σὲ γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω·
αὐτὸς ἔρεισμα καὶ ἄλκαρ ἐμὸν καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ τελέθεις, καὶ ἐμῶν ἐπιτάρροθος ἔργων,
ἄρρηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων σε λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περιστιχόωντο βαρεῖαι·
χειμάρροι τ᾽ ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων.
ταρταρείων μ᾽ ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων

ἀλεκτὰ δέ με προὔτυψεν πανηλεγέος λίνα πότμου·
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπιχθόνιος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα δεῦρο βοήσας.
Αἰαζέος καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς δύνειεν εἰς οὔατα πιστὰ θεοῖο.
χθὼν ἀελαρῆ ἐδονεῖτο. τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἐκ τόθεν ἠλιβάτων ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα,
θυμὸν ἐπεὶ θυμόωντι χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.
ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείριτος ὄρνυτο καπνός,
καὶ πυρὰ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυριφλεγέθοντες ἀνῆφθεν.
οὐρανόθεν κατέπηκτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου πεφάνητο γνόφος παρὰ ποσσὶ θεοῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο χερουβίμ·
ἵπτατο δ' ἀνέμων ὠκέων πτερύγεσσιν ἀερθείς,
κευθόμενος νεφέλαις τὸ γὰρ ἤλυθεν ἦμαρ ἐλέσθαι.
ἀμφὶ ἑ κυκλώουσαν ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
δι' ἀπ' αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ.
αἴθρηνθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων·
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός·
ἀθανάτη δ' ὑψίστου ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδή·
θεσπεσίοις ἐκέδασσεν ἐπιπροχόωσιν ὀϊστοῖς·
πάντες ἅμα ὠρίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῇσι θαμείαις·
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαί,
καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτον ἦν γὰρ ἅπαντα παρεξεμέεσκεν ὁμοκλῶ·
πνεύματος ἐπνοίηντο τεοῦ τόσσον ἆσθμα καὶ ὀργήν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δὲ πολυσμαράγων με θοῶς προσέδεκτο ῥεέθρων·

ῥύσεταί ἐκ δηΐων μ᾽, οἷσιν περιώσιος ἀλκή,
ἀνδρῶν τ᾽ ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·
ἠπεδανῷ προὔτυψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καί μευ ἄναξ προμάχιζεν, ἐπεστήριξε δὲ ζωὴν·
θαρσαλέον δ᾽ ἔστησεν ἐπ᾽ εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύσεταί ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ συγέοντας ἐλέγξει.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθοις·
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν·
οὕνεκά οἱ ζωοῖς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμοῖς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον εὐνομιάων·
καί οἱ ἀμωμήτοισι παρέσσομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
ἢν ὁσίων ξυνέεθος ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνέοντι μάθοις παρ᾽ ἀθῷον ἀθῴου·
ἐσθλῷ ἀνέει πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις·
οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ᾽ ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀλαώσας.
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διασκάψοι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἴγλη.
νεύματι σῷ προφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πεῖρην·
πῦργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοί εἰσι κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τῷ δ᾽ ὑπεραθλεύησιν, ὅσοις πέλει ἐλπὶς ἐπ᾽ αὐτῷ.
Τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,

ἢ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἐκτὸς ἐτύχθη.
ἀμφιβαλών μ' ἔζωσε θεὸς τελεώσιον ἀλκήν·
θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βελαρὰς καὶ ἐν πολέμοις τε διδάσκων,
καὶ χάλκειον ἔτευξε βραχίονας ἠΰτε τόξον.
καί με τίθης μερόπεσσι φόως ἀλκτῆρά τ' ἀνάγκης,
καί σου δεξιτερὴ προθέλυμνος ἔπλετο πάντοθ' ἐμεῖο.
σοῦ μάκαρ σοφίῃ κραδίην ἰθύνομαι αἰεί·
καί τό τε κυδάνεσκε τεὴ σοφίη με διδάσκει.
εὐρυτέρον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς ὤρυνας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐλαυνομένου με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξωσι δαμέντες·
οὐδὲ παλιζομένοις σφετερὸν σφίσιν ἵσταται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἰσχυρὴ με κόρυσσας ἀεθλοπόνῳ μετὰ δῆριν,
ἀντιβίοις ξυνέδησας ἐμῶν ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,
αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀϊδνέι πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὐ σφίσιν ἦεν ἀμύντωρ.
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀΐεσκε λιτάων·
τοὺς δ' ἂν λικμήσαιμι ἅτε χνόον ἄντα θυέλλης,
πηλὸν ὅπως πεζῇσιν ἐπιστείψαιμι κελεύθοις·
δημοτέρων ἔριδός με διχοστασίης τε σαώσας,
καί με καταστήσας ἄναξ κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μοι ζυγῷ αὐχένα δοῦλον
οὔασιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι υἷες,

πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζώει ἐμοὶ βασιλεύς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐτύχθη·
ἡμετέρου βιότοιο θεὸς πανυπέρτατος εἴη.
ἔκδικος αἰὲν ὁμῶς μεγάλως δηΐοις κεραΐζοι·
ἡμετέρῳ δαμάσας θεοτερπέϊ κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὕπ' ἀντιβίων με φυλάσσοι·
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴην·
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακορραφίης με σαώσεις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ διείξομαι ἔθνεσιν οἴμην·
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα φέγγος ἄγειρας ἀλεξίκακον βασιλῆος·
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεκτήναο χριστῷ
Δαβίδῳ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ιη΄.

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Οὐρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλουσι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἔδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι ἠμέεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολύς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἁπάντων·
σφωΐτερος μὴν φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν,
καὶ μῦθοι πεπότηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο ἠμέεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὐτὸς θαλάμων ἄπο νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσας δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἑτέρωθεν ἰὼν προσελεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔστ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκηράσιος ψυχοτρόφος ἔπλεν ἄνακτος,

πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι τεύχουσι θεοῖο.
ἐννεσίη στίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
θεῖον ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα·
ἔργων εὐδικίας πινδηθέας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐριτίμου,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηρίδος ἱμεροέσσης.
ταῦτα τεὸς θεράπων κεχαρημένος οἶδε φυλάσσειν,
μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πληθὺν βροτὸς ἀμπλακιάων.
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις·
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη.
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νισσάμενος κακότητος ἀτασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καί σου ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων·
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ.

Ἐννεακαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐξαμένῳ θεὸς ἦμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καί σου Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου χατέοντι φίλην ὀπάσειεν ἀρωγήν·
ἐκ δ' ἱερῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπεμνήσαιτο θυηλῆς,
καὶ σέο καρπουμένην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοτερπέα βουλήν.
σεῖο φερεζώῳ κραδίην κεχαρησόμεθ' ἀλκῇ·
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεί.

πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων·
νῦν ἐδάην ὡς χριστὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσεν·
καί οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσει.
κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτεϊ φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες,
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί·
οἱ δὲ πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐχομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσοις,
εἰσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμὸς κ΄.

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐεικοστὸς πέλει ὕμνος.

Αἰὲν ἄναξ, ἄχραντε, τεῷ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῇ.
οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦθος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἄλις δ' ἕλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίης μὲν ἰαίνων·
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλὴν ἐστέψαο τοῖο.
ῥηΐστην βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἕλκειν.
κῦδος ἔχει περίπυστον ἀλεξικάκῳ σέθεν ἀλκῇ·
καί οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις.
πάντοτ' ἀπέρμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ.
ἐλπωρὴν ἀνέθηκε θεῷ γεραρώτερος ἐστὶν,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθαρσέας ἤρεισε πέζας.
ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἐπὶ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴ σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύροι.
σεῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ·

ἐν δέ τε πυρόεντι κόπῳ σύμπαντας ἀπύζοις,
καί σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσσας ἐῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,
καὶ σπόρον αἰνοτόκον μεροπηΐδος ἔκτοθι φύτλης·
οὕνεκά σοι βείσαντες ἐπ' ἄλγεα μυρία θέντο.
ἀπαθὲς ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
αὐτίκα δ' ἀντίον τρέψας ἑῆς χεῖρα νῶτον ἀνοκκῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑὴν τελέσσας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἐπιθαρσήσας σθένεϊ μεγαλίζεο ποιμήν·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμὸς κβ.

Πρῶτον Δαβίδος καὶ εἰκοσὸν μῦθος,
ἧσεν δ' ἑῶας ἀντιλήψεως ὕπερ.

Δέρκεο τῇλε μάκαρ με, μάκαρ, κατὰ πάμπαν ἔλειπες·
τῆλε μὲν ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀπορύκοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ ἔσσεαι αὐδὴν·
οὐδὲ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄσπετον Ισραὴλου.
ἡμετέρων πατέρων ἀειδείκετος ἔπλε ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένους συνεχῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἑῆς δὲ σάωθεν ἀνάγκης,
οὐδέ σευ ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος αἶσχος ἔφευρον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαοῦ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίῃ μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης·
ἁρπάζοι κακότητος, εἴ οἱ καταθύμιός ἐστιν.
τεκνογόνου κευθμῶνος ἄναξ σύ με λύσαο γαστρός·

ἐλπίδα κικλήσκω σὲ καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχὰ νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεός ἐσσι φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
μή μευ ἀποσταίης, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐ δ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοί μιν κερόεντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζατρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι.
ἀμφί μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἅρπαγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ προχυθὲν κεκέδαστό μευ ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανῷ πανομοίιος ὀστράκῳ ἀλκή·
λαλὶς ἐμεῖο λάρυγγι ἐμεῦ νυ κεκόλληται ἐστὴν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἑσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὄσσοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.
ἡμετέρους ὤρυξαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμησαν ἅπαντα·
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅτι κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσοι.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάξειας ἀρωγιό·
ἡμέτερον ξίφεος τανυηκέος ἅρπασον ἦτορ·
ῥύσεο μουνογένειαν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σοῦ με σάω βασιλῆος στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαιό με μουνοκερήων.
σοῦ ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καί σε μέσον κλισίης θεοτερπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀεισάντων ὁπόσοι φρίσσουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο θεὸν βασιλῆα γεραίροι,

καί μιν ὑποδδείσειεν ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔστυγεν εὐχήν,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν·
ἀλλά ἑ κικλήσκοντος ἐμεῖο ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλην μεθ' ὁμήγυριν ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατένωπα φίλας ῥέξαιμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἑὸν πλήσαιατο θυμόν·
ποιμένα δ' αἰνήσουσιν ἀκυδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῶν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαιντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,
καί μιν γουνάσονται ἐνώπαδον ἔθνεα πάντα.
θείη κοιρανίη δ' ἄναξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτανεύουσιν ἀειπρεπέες χθονὸς ἄνδρες·
αὐτῷ ἑ γουνάσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχατ' ἔνερθεν.
ζῇ δ' οἱ θυμὸς ἐμός, φῦλον δέ μευ αὐτῷ ἔελδον.
ἀγγελέουσι δὲ φῦλα θεοῦ φρασάτω βασιλῆι·
οὐρανοὶ εὐδικίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ, τὸν ἀγήραος ἔκτισεν ἐστήν·

Ψαλμὸς κβ'.

Εἰκοστὸν ἠδὲ δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδου μέλος.

ΟΥ τινος ἀθάνατός μ' ἐπιδευέα πάγχυ νομεύων,
εὖ γε παρὰ χλοάοντι κατεσκηνίξατο χώρῳ·
θυμὸν ὑπ' ὀλβίστοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε·
ποσσὶ δὲ δικαιοσύνης ἱερὰς ἴθυνεν ἀταρπούς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος·
εἰ γάρ κεν θανάτοιο μέσην σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔ κεν ὑποδδείσαιμι τεῇ περιθάρσυνος ἀλκῇ·

σκῆπτρον σεῦ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔσχεν.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σεῖο τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν βρίθουσαν ἐμὴν καὶ ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωΐτερην ἀγαθῷ κεφαλὴν πίηνας ἐλαίῳ·
οἷάπερ εὐφροσύνης σέο μοι δέπας ἔμπεδον ἔστω.
σεῖο διηνεκέως δ' ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμὸς κγ΄.

Πρὸς κλεινὸν ἦμαρ σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εἰκοσὸν τρίτον.

Χθὼν βασιλῆος ἔφυ, καὶ ὅσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτὸς μὲν κατένασσεν ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἑῇ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἐπιβήσεται οὔρεϊ θεῷ·
ἢ τίς ἐπ' εὐαγέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσει·
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ' ἄχραντον ἔχησιν.
οὔποτε ματιδίοισι θυμὸν ἑὸν ὑποπτεύσας,
οὐδ' ὅρκον δολόεντα φίλῳ παρὰ μοῖραν ὀμόσσας.
οὗτος ὑπ' ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄνακτος·
θεσπεσίην δ' ἐλεητὺν ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἐλδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων ἄψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
αἳ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης βεβαὼς παρελεύσεται ἔσω.
τίς ὅδε δ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη·
ἀθάνατος σθεναρός τε, καὶ ἀπερόπλος ἐρωῇ,
ἀθάνατος μενέχαρμος ἀεὶ περικάρτεϊ γαίων.

ὑμέων ἀλλὰ πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
ὑψοῦ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης μεμαὼς παρελεύσεται ἐστίν.
τίς δ' ὅδε γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
μοῦνος ἄναξ ἐθνέων, ὅδε κῦδος ἄφθιτος ἐστίν.

Ψαλμὸς κδ΄.

Τέτρατον εἰκοστὸν τὸ μέλος Δαβίδος ἄεισεν.

ΤΟὶ ἀεὶ θαρσύνης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μὴ δ' ἐπιπιστεύσας τοι ἐλέγχεα μῶμον ἑλοίμην,
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι γενοίμην.
ἀφραδέες γὰρ πάντες, ὅσοις θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη·
μαψιδίων ἀρικτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίην μακάρτατε σεῖο κελεύθους.
καί με τρίβοις ἀγαθαῖς τε θεοδμήτοις τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύλλιτον ἡγεμονεύσαις.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἐοικότα πάντα διδάσκοις·
ἀνύμενός τ' ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης.
ἠδ' ἐκ παλαιῆς μετὰ πᾶσι νέμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
μὴ μὲν ἀτασθαλίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης·
εὖ δὲ θεὸς γεγαώς, ἐλεητύος ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐνηείης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθύδικος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη·
τοὔνεκ' ἀμαρτινόοις ὁσίην ὁδὸν ἔφρασε θυμοῦ.
ἀνδρῶν εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραποὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποί,
μαρτυρίην μεθέπουσι συνημοσύνην τε θεοῖο·
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος.

ἀμπλακίαις πυκινῇσιν ἐμαῖς πέρι ἵλαος εἴης.
τίς τόσον ἀθάνατον τρομέων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
εἰς ἀρετὴν σπεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίστοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοῖ κτησαίατο παῖδες.
ἀθάνατον τρομέουσι πέλοι περιώσιος ἀρωγή·
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρει τρομέουσιν ὄνειαρ.
συνθεσίην ἀρίδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπηώρησα θεοῖο,
οὕνεκά μου δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενής τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκιναὶ βεβρίθασιν ἀνῖαι.
ἀλλά γε ῥιγεδανῆς ἀπολύσεται αὐτὸς ἀνάγκης.
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐπιδέρκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθέμιστον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης περικήδεο καί με φύλασσε·
μηδέ μ' ἕλοι ποθὲν αἶσχος, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ δ' ἕνεκ' ἰθυνόοις τε ἀνηέας εὗρον ἑταίρους·
Ἰσραήλου πᾶσαν ἀπεξήσαιας ἀνάγκην.

Ψαλμὸς κε΄.

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλεν ὕμνος.

ΗΜετέρω δικάσαιας ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μὴ μ' ὀλιγηπελίῃ πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
εἰ δ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμὴν σκοπιάζεο βουλήν·
νεφροὺς καὶ κραδίην κρίνοις περιθαλπέϊ πυρσῷ·
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν ἀντίον ἐστί,
καί σευ ἀληθείῃ γνώμην καταθύμιος αἰεί.

οὔποτε ματιδίοισι μολὼν ἐκάθισα θοώκοις.
οὐδ᾽ ἐπαγρομένοισι συνέμπορος ἦλθον ἀλιταῖς·
τέκτοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ᾽ ἀθέριξα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.
ἀγχ᾽ αὐτοῖσιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σέο βωμὸν ἄναξ πανακήρατον ὑμνοπολεύσω,
εἰσόκεν εὐφήμοιο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σέο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀείδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβιον δ᾽ ἀνάπαυμα τεῆς ἐρικυδέος αἴγλης.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδὲ μετ᾽ ἀνδροφόνοισι βίου ποτὲ μοῖραν ὀπάσσῃς.
κείνων ὧν γεγάασιν ἀτασθαλίαι παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ᾽ ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ ἀσινέων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενός μ᾽ οἴκτιρον, ἐπὶ σταθερὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μέλψαιμι παρεκκλήσεσσι λιγαίνων.

Ψαλμὸς κϛ΄.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραρῆς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον εἰκοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κόσμον.

Ἄλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πρόμος, τίς κέν με φοβοίη.
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήϊοι καὶ ἄναρποι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ᾽ εἴ μοι ἅπας στρατὸς ἀντίος ἔλθοι·
ἐλπὶς ἐμὴ θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης·
ἓν λιτόμην θεόθεν, τὸ δέ μοι περιπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ θεσπεσίην σκοπιαζέμεν ὄμμασι τέρψιν,

αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομυχοῖσι καλύπτων.
ἠλιβάτου περίπυστον ὑπὲρ πέτρης ἀνάειρας.
νῦν δ' ἐμὸν ὧδ' ἀνάειρεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
θὴν ἀμφέρρεξα θύος κλισίην ἀγλαΐζων·
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
κέκλυθι, καί μ' ἐλέαιρε· νόος δέ τοι εἶπεν ἐμεῖο·
νωϊτέρη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος εὐάντητον ἀεὶ διζήμενος εἴην·
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπὴν,
μηδὲ παρακλίνειας ὁ δυσσάμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθήῃς,
μηδέ με καλλείψας ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ' ὑπέδεκτο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων·
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ' ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἑλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν·
οὕνεκά μευ κατέναντ' ἄδικοι ἐπιμάρτυροι ἔσαν·
αὐτῇ δυσνομίῃ δ' ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβαις.
ἐν γαίῃ μακάρων τεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς κζ'.

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.

Πρὸς σὲ μάκαρ βοόω, σιγῇ δ' ἔχε μή με παρέλθῃς,
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ξυνομένου τε σιωπῇ,

ἀνδράσι νισσομένοις χθόνιον πανομοίιος εἴην.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ αὐτομέδοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμης σέο ναὸν ἀείρω.
μή με σὺν ἀμβροτινόοις κραδίην ἅμα σύνδρομον ἕλκοις,
μηδέ μετ᾽ ἐργατίνησι κακορραφίης με δαμάσσῃς,
εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λαλέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ᾽ ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσιν ἔοισιν.
οὐλομένων δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο δίκῃ μεμελημένον ὧν δόσαν ἄλλοις.
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ᾽ ἐξελάθοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις.
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμὸς πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόσον ἐλπὶς ἐφεύρατο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ᾽ ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καί οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐϋκλείεντα σαώσοις,
καὶ σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε νομεύων.

Χαλμὸς κη.

Ὄγδοον εἰκοστὸν τὸ μέλος κλισίηθεν ὁδεύων
Δαβίδος κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.

Οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ μεγαλαυχέες υἷες.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ ἁπαλόχροας ἄρνας·

οἴσετε ἡμμένεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδή,
ἀρχός τ' εὐκλείης ἀελδέκετος ἐβρόντησεν·
αὐτὸς ἄναξ πελάγεσσιν ἐφ' ὕδασιν ἀμφιβέβηκε·
φωνὴ παμβασιλῆος ἐνὶ περιώσιος ἀλκῇ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους·
ἀθάνατος κέδρους βελαρὰς Λιβάνοιο κεάσσοι,
λεπταλέας πεύχων Λιβανήϊον οἷά τε μόσχον·
μουνογενὴς δ' ἄτερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκερῆος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδή,
θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρις ἐρήμου·
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θρόος ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίην βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων·
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος θεοῦ εὖχος ἀείσοι·
ναιετάει βασιλεὺς ἀρετὰς κρουνηδὸν ἰούσας.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάσσοι·
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἄῤῥηκτον ὀπάζοι·
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμὸς κθ΄.

Εἰκοστὸν κελάδησε καὶ ἔνατον ἱερὸν ᾆσμα
Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον·

ΣΟν κράτος ὑψώσαιμ', ὅτι με προσεδέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἡμάπος βοάασκον, ἐμὴν δ' ἰήσαο νοῦσον·
ψυχὴν δ' ἐξαΐδαο παλίσσυτον ἤγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ὑπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.

εὐαγέες μελπέσατε θεὸν φορμίξατε θείοις,
καί οἱ ἀκηράσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω·
οὕνεκα μινυνθάδιος θεοῦ κότος ἐστὶ βαρύφρων,
καὶ μετὰ μινυνθάδιον φάος περιπίδεσθαι βιώνης.
ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψεται ἠῴη.
Αὔθιμος δ' εἶπον, σάλος ὅτι μοι οὔποθεν εἴη·
καί μοι νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ἐκ σέθεν ἔστω.
ἔμπης σέθεν τις ἔφαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον εἰ πόρον αἷμα, καὶ εἰς αΐδαο κατῆλθον·
μή σε κόνις μέλψειεν, ἀληθείην δ' ἀγορεύσει;
εἰσαΐων μ' ἐλέησεν ἄναξ, καὶ ἐπίρροθος ἔστη·
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ' ἠλλάξατο χάρμα·
Εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸν ὄλβον, ὅλον δέμας καίνυται οἴμη.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμὸς λ'.

Τὴν δὲ τελικὴν ἰδίην ὑποφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδος θεσπεσίῳ βοάει.

Μή με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ ἐρυκήσεο, καί με φύλασσε.
ὠκύτερον με σέο κλίνας ἀειήκοον οὖας·
νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀοσσητῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ·
ἡμετέρου γεγαὼς βιότου σοφὸς ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἀχθέντα παγῆς κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωϊτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φερεζώοις παραθήσω.

ἀρχὸς ἀληθείης τελέθων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀπρήκτου ματίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρόν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἠδ' ἐλπίδι χαίρω·
σῇ φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.
ὅττι μου ἀδρανίην ἀγανόφροσιν εἶδες ὀπωπαῖς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες ἀεικεῖ·
ἴχνιά μου στήριξας ἐπ' εὐρυχόροιο κελεύθου.
τειρόμενον μ' ἐλέησον ἐπεὶ περικήδομαι αἰνῶς·
μῆνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν,
γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μαραινόμενον βίον ἦγον.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ παραλήγοισι βιώνης.
κάρτος ὀϊζυροῖς πενίης ἐξέφθιτο μόχθοις,
καί μευ φρικαλέη τρηχὺ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος ὑπὲρ πάντας γενόμην περιώσιον ἐχθροῖς.
μορμωτὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἄπρηκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήσθην.
τεύχει ἀπολλυμένῳ πανομοίιος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχήεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἵ θ' ἅμ' ἀγειρόμενοί μου ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέον σε θεόν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμεῖο,
σῇσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥύεο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατον προΰφαινε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐλεημοσύνης με σαώσοις,
μήποθεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
εἰς ἀΐδην κατάγοιντο καταισχυνθέντες ἀλεῖται.

ἄφθογγα δολόεντα γενοίατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακορραφίην ὁσίοιο·
πολλὸν ἀγηνορίῃσιν ὀνοστάμενα συνεχῆσι.
τῆς ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,
ἣν κρύψας μάλα δή σε πειδομένοισι φυλάσσων·
τῆς ἐπιδευομένοις εἰργάσαο πάντοθ' ἀρωγῆς,
ἀνδρομέης κατένωπα πολυτλήτοιο γενέθλης.
ἐκ ποδὸς βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις·
νείκεος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἐλεητὺν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἐφάμην, ὤσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
ἔνθεν μοι ἄναξ βοόωντος ἐμῶν ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ' ἀληθείης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσείτω, κραδίη δὲ μάλ' ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ' οὐρανίοιο θεοῦ ἐλπίζετ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λα'.

Τοῦτο τελικοσὸν πλέθει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ καλὰ μητιζομένου.

Ὄλβιοι, ὧν αἱ ἔληχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
ὧν τ' ἀτασθαλίαι μεμνημέναι οὐκέτ' ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ πύθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μου ἄναξ ἐπ' ἐμοὶ σέο χεὶρ βαρείη
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χροῒ πῆχθεν ἄκανθαι.
ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόου δ' οὐκ ἔσκεπον ἄτην.

εἶπα θεῷ πρῆξίν μευ ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἔσσεθ' ὁσίοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐδ' ἐπιχευομένων ὑδάτων τρέπειεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεργούσης με πελέσκεο πύργος ἀνίης·
χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβοώντων.
γνώσιος ἐξ ἐμέθεν ποίην χρέος οἶμον ὁδεύειν·
εἰς σὲ μάκαρ στήριξα διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰς ἐμῶν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσιν.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρειχάλκοισι χαλινοῖς,
οἳ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἆσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῖς,
ᾧ δὲ θεὸς μεμέλητ' ἔλεος περικυκλώσειε.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μελέσθω.

Ψαλμὸς λβ΄.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.

Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·
μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆϊ·
εὖ δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης ἐπιήρανος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήϊα ἔργα·
εὐδικίην φιλέει λαθικηδέα, καὶ θέμιν ἐαστήν.

πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἄδην ἐλεητύος αἶα.
οὐρανοὶ ἐρρίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου στόματος σφέων πνεύματος ἀλκή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
τέχνῃ καὶ θέμενος κρυφίοις ταμίοισιν ἀβύσσου.
δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ' αὐτοῦ δονέοιντο ὁπόσσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε, καὶ ἐκτετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἐβλάστησεν ὁμαρτῇ.
ἀθάνατος σκεδάσσεν ἀπείριτα δήνεα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μελεδῶνας·
δήνεά θ' ὑψινόων παραμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως ἐπιμίμνει,
μέρμερα δὲ κραδίης γενεῆς ἄπο μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάριστον ἑῷ βασιλῆϊ πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἑλέσθαι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῖνεν ὀπωπήν·
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος εἶδε γενέθλην·
ὄμμασιν ἐνναετῆρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεκτήνατο μούνως,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι διαμπερὲς ἔργα δοκεύει.
οὐ σθένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι·
οὐδὲ γίγας κακότητα φύγοι περιθάρσυνος ἀλκῇ.
ἵππος ἐνὶ πολέμοις ἀχρήϊος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐδ' ἕνεκεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐπάνωθεν ἐπὶ τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμελημένοι εἰσί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπορύξαι,
καὶ θρέψαι στονόεντι πιεζομένους φρένα λιμῷ.

ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπηώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ᾽ αὐτῷ κεχάροιτο νόος πραπίδεσσιν ἰαυθείς,
καί οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἥπιος ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σεῦ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ᾽ ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λγ΄.

Ὁππότ᾽ Ἀβιμέλεχον μιμεόμενος ὑποπτεύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ᾽ ἠλλάξατο μορφήν·
τόνδε βιηκοσὸν πείπατόν θ᾽ ἅμα κῶμον ἐμήσατ.

Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
νωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μῦθος αἰνετὸν οἴσω.
κυδαίνοιτό μευ ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ·
μείλιχοι εἰσαΐοντες ἐῷ κεχαροίατο θυμῷ.
ἀμφ᾽ ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καί οἱ ἀγρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
οὖας θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐσθήν,
παντοίης δ᾽ ὀλοῆς με δυσσεβέων ἐξείλετ᾽ ἀνίης.
σπεύσατέ οἱ πελάσαι, καί οἱ φρεσὶ φέγγος ἑλέσθαι,
ὥς κεν ἀμφιμήτοισιν ἀεὶ λάμποι τε προσώποις.
ὧδε πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς·
παντοίης δ᾽ ἐφύλαξεν ἐλέγχεος ἔκτοθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων θεῷ ἵξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδράσι σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ πρὸς δείδιτ᾽ ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ τευ ἐφημερίων τις ἐτύχθη.
δευομένους ἐδάμασσε πολυκτεάνους ποτὲ πείνη,
εὐσεβέων δ᾽ ἀγαθοῖσι μέγα βρίθουσι γενέθλαι.

δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμεῦ δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἀνηέος ἄμμε διδάξω.
ὃς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην,
ἰχανόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν.
γλῶσσαν σὴν ἀπόπαυσον ἐλεγχίστης κακότητος,
καὶ στυγερῶν ἀπάνευθε δόλων σέο χείλεα κεύθοις.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύουσι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
ἄλγεα τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπαῖς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήιον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς οἶδεν ἀρήγειν·
πνεύματι δὲ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώσει.
πολλαὶ δὲ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνῖαι,
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύσεται ἄφθιτος ἐσσήν.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων οὐκ αὖτι καταφθείροιτο ἐαχθέν.
πότμος ἁμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμος ἐτύχθη.
οἱ δ' ὅσιον στυγέοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύσεται ἄτης,
οὔκεν ἀλιτραίνοιεν ἑῆς χατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς λδ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μελπόμενος κιθάρῃ.

Νωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχραντε δικάζοις.
νωϊτέροις δηΐοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβών, ἐπιτάρροθος εἴης.

φάσγανον ἀμφήκες δηΐων κατέναντι ἰταίνοις·
ἔννεπέ μου ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἕρκος ἐτύχθην.
θυμὸν αἰσχύνοντας ἐμὸν διὰ μῶμος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποστρέψειας ὀπίσσω·
οἷα κόνις δνοφεροῖσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξαν.
τὴν φρεσὶν οὐ δοκέουσι παγὴν, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο γενοίατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τό περ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
καί οἱ ἀγελικάκῳ περὶ φέγγεϊ γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὁμοῖος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων,
πτωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων.
μάρτυρες ἀνστάντες μ' ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἀντ' εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἐδέγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεσσυμένων φρένα θέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περὶ πένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ἐπὶ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥς τε κασιγνήτῳ τόσον ἥνδανον αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμην φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί μ' ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀποπειρήσαντο,

...ηλίβω χρυσόισιν ὁ δάξ ἐν χείλεσι φῶτες.
...ὦ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξαγε φύτλης.
αὐτὰρ μουνογενῆ ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἦ γὰρ ἐγὼ βασιλῆα παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·
...ὰρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίσια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέοισιν, ἀτὰρ νεύοισιν ὀπωπαῖς·
οἵ γάρ μοι εἰρήνη προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέοισι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα δ' ἐμὰ στόμα μηκύνοντες,
φάντο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
εἰ θηήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων,
μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι ὅσσοις.
ὄρσεν ... εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἄχραντε δικάζοις·
ἐν μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμήν,
μηδ' ἐπιγηθήσαιεν ἀνάρσιοι ἄνδρες ἡμῖν·
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄλγος ἐμῆς ποτὲ διπλόον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξειαν ἔπησιν.
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι δὲ φρονέοισιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε μηδ' ὄντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
εἰρήνην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμέθεν σέο πυκνὰ λιγαίνοι,
σεῖο πολυκλήεντα πανήμαρ δ' αἶνον ἀείσοι.

Ψαλμὸς λεʹ.

Αφθιτον ἀθανάτου θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τελικοστὸν μελέων καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φορέων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνην στυγερὴν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολερῇ μεμελήατο μῦθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζειν.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀλείτης,
οὐδ' ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέ τ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε τιμήεις ἔλεος τεὸν οὐρανὸς ἴσχει·
σεῖο δ' ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σεῖο δικαιοσύνη πανομοίιος οὔρεσι θείοις·
ἴσας εὐδικίας φορέεις βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων θ' ἅμα φῦλα σαώσεις·
ὧδε τεὴν ἐλεητὺν ἄναξ πληθύουσαν ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται ἐλπίς·
πιαλέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βένθεσι μελάθρων·
καί σφεας εὐφροσύνης ἀγανὸς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν εὔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοτερπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν ἐλεημοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι τανύσσαις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις.
μή μοι ἐλευσχῆεν καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ' ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς λϛ.

Ἀμφ' ἕκτῳ χαρίεντι τριηκοστὸν λίγα μέτρων
ἔβραχε Δαβίδος ἡδὺ μέλος κιθάρῃ.

Μήποτέ μοι φθονέσῃς ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ᾽ ἐπιθαμβήσῃς ἐπ᾽ ἐργατίναις κακότητος.
οἳ δὲ γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ καταπερσαίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάτειλε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρου·
χαίρων ἀθανάτῳ καταθύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ᾽ ἀπόληγ᾽, ὁ δέ τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσει δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίϊον ἤματι μέσσῳ.
λίσσεό μοι κρατερὸν μειλισσόμενος βασιλῆα.
μήποτι ῥηΐσης βιοτῆς ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμελημένου αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμειδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσῃς ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ δῆτ᾽ ἐγαίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
ἀλλ᾽ ἔτι βαιόν, ἄφαρ παρελεύσεται ἤπις ἀλιτρός·
καί οἱ ἀνιχνεύσῃς ἕδος τὸ δ᾽ ἄφαντον ἐτύχθη.
ἄνδρες δ᾽ ἠπιόθυμοι, ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
εἰρήνης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.
εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρός,
καί οἱ λυσσητῆρας ἐπιβρύξειεν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὅ μιν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὅ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον εἰσιν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσαντο,
νευρὴν ἐξετάνυσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθῖσαί τε πένητα,
ἰθυνόοις ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτες.

ἀλλά σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσοι,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσοις.
φέρτερόν ἐστ' ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσειε δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἄχραντος ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἶσ' ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὔκεν ἐπαισχύνοιντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ' ἐνκρυόεντι κόρῳ βρίθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ἄδην ἀπολοίατο πάντη.
ἀντιβίων δ' ὅτε κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
καπνῷ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίϊοι ἔσκον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνήρ, οὐκ οἱ δ' ἀποδοῦναι,
οἰκτείρει δὲ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.
οἱ μὲν ἐπαινήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντη.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ῥήγμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἐπίκουρος ῥέιδει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' ἐπιδευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀνέγνων,
οὐδέ οἱ ἑλδομένην γενεὴν ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτείρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καί οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις· ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας.
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.

οἵπερ ἀθεσμοσύνῃ μεμελημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀπερμάντοισι χρόνοισι.
δίην εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει·
γλῶσσα δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.
θεσπεσίου φορέει κραδίην ἔγκυμονα θεσμοῦ.
οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παραβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐδικίης θεράποντα λίην ποτιδέρκετ' ἀλείτης,
καί μιν ὑπερμενέως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν·
ἀλλ' οὐχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἐέλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει.
τέτλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύθους,
καί σε μεταχρόνιον κλήρου χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θηήσαιο.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργὸν,
πολλὸν ὑπὲρ λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπεφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτὸ οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγαθ' εἰρήνης ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη.
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέϊ λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκῆεν δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι τειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
δευομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσει' ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ.

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀμύμων
ὧν πάθε, τῶν παθέων πανυπέρτερος ἔσκε πεποιθὼς,
ἀμφὶ τριηκοστὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων.

Μή με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
οὕνεκ' ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καί σευ ὅπως δηΐην μοι ἐπεστηρίξαο χεῖρα.
Τίς κ' ἐμὸν ἐξαλέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἢ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ στυγερῇσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ εἰσὶν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἔσηφθεν.
δείλαιος γενόμην κατὰ δ' αὐχένα πάντοτ' ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἤνυον οἶμον·
οὕνεκά μοι κατέρυκεν ἀπείριτα παίγνια θυμόν.
οὔ μοι παυσωλὴ ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν·
ἄφθιτε ἀλλ' ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσειας ἐέλδωρ,
οὐδέ σε νωϊτέρη στοναχὴ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθην κραδίην, μελέων δ' ἀπεχάζετο κίκυς·
ὀφθαλμῶν δ' ἐρατεινὸν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος.
ἄντα φίλοι πεφόβηντο, πόδας δ' ἔστησαν ἑταῖροι.
οἱ δέ μοι ἆσσον ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ἆ, μετόσσον βιόωντο φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ἆ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολίοισι πανημαδὸν αἴσχεσι γλῶσσαν.

αὐτὰρ ἐγὼ γινόμενος ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδάητος ἐών τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικώς,
ὅς τε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἥ τις ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μου καλέοντος ἀκούσαις.
εἶπα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρματα γινοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπεγχαον ὑβρισῆρες.
ἡμέτερον κρυεροῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
οὐδέ μου ὀφθαλμῶν ἀπολείπεται αἰὲν ἀνίη·
δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπληθοῖσιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργέα μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης σωυ ἕνεκεν ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μου ἀποστα ίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς λη'.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἄειδεν
ἀμφὶ τελήκοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

ΗΜετέρην ἀπαύδυθε κακῶν ὁδὸν εἶπα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀταθαλίη μου ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ.
ἡμετέροις φυλακὴν εὐερκέα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δήμοι ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ·
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλώς·
τοὔνεκα δέ μοι ἄλγος ἀνέγρετο δεύτερον αὖθις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ἐν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
εἶπα μάκαρ βιότοιο φίλην φράσον ἄμμι τελευτήν.
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέμισας ἀριθμόν,

ὄφρα διαγνοίην τί νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θήκαο ποιμὴν,
καὶ μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀχρήϊον ἔγνως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζώουσι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμῶς δαιδάλματι βαίνει,
μαψιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος πεφόρηται.
ἀγνώσσει τίνι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦρ' οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζωον ἕρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσεαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνουσιν ἐλεγχέα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐλάσσαις.
σεῖο γὰρ εὐσθενέος παλάμης ὕπο θυμὸν ἀχεύω.
ἄνδρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παίδευσας ἐλέγχων,
καὶ οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηΐδος ἐστὶ γενέθλης.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ἐπικέκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρεάσῃς·
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καὶ τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς λθʹ.

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τεληκοστῇ περὶ μολπῇ
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὄπιθεν θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ' ὑπέδεκτο πολύλλιτον οὔασιν εὐχήν·
ἀνασπάσατο δ' ἐκ βόθρου, καὶ τέλματος ἰλυόεντος.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ σταθερῇ στηρίξατο πέζας,
ἴχνος ἑῆς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπὴν,
νωϊτέρῳ κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ', ἔλπιντο δὲ ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ᾧ τε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λώβης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.
πολλά τοι ἐκτετέλεσαι ἄναξ περιθαμβέα ἔργα·
οὐδὲ σέθεν βουλῇσιν ἔφυ παρομοίιος ἄλλος.
ἀγγέλλων κατέλεξα τά περ πλέον εἶεν ἀριθμοῦ,
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ' ἠρνήσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης πεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένων προσεδέξαο πάγχυ θυηλῶν·
τοὔνεκα δεῦρ' ἱκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μενέηνα μάκαρ πραπίδεσσιν ἔελδωρ·
καί σευ μεσσατίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
εὐδικίην κλισίῃ πολυχεῖ πέφραδον ἄνδρες·
οὐδέποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμὴν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκοπίῃ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευσα ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
φιλίην τεὸν κλισίης γ' ἔεον καὶ ἀληθέα βουλήν·
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ με ἐλέῳ σὺν ἀληθεῖ πάντοτε βουλῇ·
οὕνεκα μ' ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μου ἔκρυφεν ὄσσων.
καί μου πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ' ἐπιδευομένῳ μοι ἑκὼν ἐπιτάρροθος ἔλθοις,

νωϊτέρην ὄσσοισιν ἐποπτεύουσαν ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθείη μωμητὸς, ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
αὐτίχ' ἕλοι τίσις δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάποι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ' ἐμεῦ ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς μ΄.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδος ἔμελψεν.

Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὔ μιν ἀναγκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου τ' ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακάριστος ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούοι·
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνια οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὴν ἢ ἐκτὴν ἀρωγόν·
ὄφρα μευ ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μευ βιότου μνημήϊον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ὁρόων ματίην τ' ἀγορεύων·
ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐκτὸς ἰὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἐπιψύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ' ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακῶν βαρυπήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίῃ πεπυκασμένον ἐντύοντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς τις ἀεὶ κατὰ νήγρετον εὕδοι.

εἰρήνης βροτὸς οὗτος· ἐμοῖο γὰρ ἤπις ἐτύχθη·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δέ με μείονα θῆκεν.
ἀνστήσας μ' ἐλέησον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχαρήσεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μου ἄναξ ἐπίκουρος ἀνέσης,
καί με διηνεκέως σέο ἐνωπαδὸν ἐρρίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς μα΄.

Εἰς πινυτὴν ποτε παισὶν ὑπερθύμοιο Κοραίου
κόσμος τεσσαρακοστὸς ἔνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ἠΰτε πηγαίων ὑδάτων κεμὰς ἱμείρουσα,
ὣς δ' ἐμὸς ἱμείρει σέο ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος οὗτ' ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὄσσοις.
ἦμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον γόον οἷά περ ἄρτον,
πάντοτε βαζόντων, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο σεῖο.
τοῦ δὲ παρεμνήσθην, περίοχον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυμὸν,
οὕνεκα θηητὸν κλισίης διελεύσομαι οὖδας,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μελάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετὰ κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἤπις τοι θεὸς ἔστω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἦκαρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δεδόνητο μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἐμῆσι.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἐκ τ' Ἑρμωνιίμου, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τίς ἄβυσσος ἀνηΰτεσκεν ἄβυσσον,

ῥηγνυμένων ξυνιοῦσα τεῶν ὑδάτων ἐπιωγῇ.
κύματά σευ μετ᾽ ἐμ᾽ ἦλθε, βαρύνει δὲ μέρμερα πάντα.
ἦματ᾽ ἄναξ ἔλεον κέλεται καὶ νυκτὶ φαείνει.
εὐχωλὴ παρ᾽ ἐμεῖο θεῷ βασιλῆϊ βιώνης·
εἶπα θεῷ, τί μευ ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης.
τίπτε κατηφιόων περιδανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
δυσμενέες νείκεσσαν ὅτ᾽ ὀστέα πάντα ἐάχθεν,
πάντοτέ μοι βάζοισι, θεός νυ ποῦ ἔπλετο σεῖο.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανυπέρτατον ἄγκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μβ΄.

Μείλιχον ἀμφ᾽ ἱερῷ τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ
Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἦσε μέλος.

Κρῖνον ἄναξ ὅσα δή μ᾽ ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο τε καὶ ἐξ ἀδίκου με σαώσαις·
κάρτος ἐμὸν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε·
τίπτε κατηφιόων μετανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
φέγγος ἀληθείῃ τε σέθεν περιλαμπέα πέμποις,
οἷσι φαεινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνὸν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μευ εὐφραίνειε χάριν νεοθηλέος ἥβης.
εὐκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἄγκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μγʹ.

**Εἰς πινυτὴν τεκέεσσιν ὑπὲρ θυμοῖο Κοραίου
κῶμος ὅδε τέτρατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.**

Οὔασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν ἄφθιτε ποιμήν,
ἅμμι φίλοι τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τεκτῆνας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκλήρωθεν ἑῷ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μὲν ἐπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεὴ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεπιθὼς σφέας ἤθελες ἴσχειν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεὸς δέ μευ αἰὲν ἐτύχθης,
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἀναείζομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν καλέοντες, ἐπερχομένοις γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν τανύηκες ἄορ μ' ἀπάνευθε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τῶν τοιούτων ἄμμ' ἀπελύσαο ποιμήν·
μωμητοὺς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέρας ἡμῖν.
ἦμαρ πᾶν κλέος ἅμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σέο νωλεμέως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος τόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μετανίσσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός.
στρεφθέντες κρυερῶν γεγενήμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις θ' ἅρπαγμα παραὶ ποσὶν εἰμὲν ἑτοῖμον.
ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' εἰλαπίνῃσιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐκέδασσας ἄνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπρίατον ἀνάποινον ἄναξ ἀπεπέρασαο λαόν·

οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι πόρες τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς ψογεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μου ἔναντα πανήμαδον ἔσσυτ' ἔρευθος,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἐλεγχέος ἀγέρος αὐδῇ,
ὄμμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς ψυχῆς ἐλατῆρος.
ἀλλ' οὐ τοσσατίων λαθόμεσθα σεῦ εἵνεκα ποιμήν,
οὐδὲ τεῶν μινώυμα παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἔκτοθι πάμπαν·
ἡμείων δ' ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς.
ἀδρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήναο νούσων,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὀμίχλῃ·
εἴποτε νωΐτεροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
εἰ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ·
ἦ ῥ' οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποιμήν·
κτεινομένοις γενόμεσθα βίην μήλοισιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νύ μοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς·
ἔγρεο, μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσσῃς.
τίπτε τεὴν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν·
μόχθων θ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπελήσαο πάμπαν.
ἡμέτερος κονίῃσι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς δ' ἐλεγχήεσσα δύῃ περιπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα τιταίνων·
ῥύσεο δ' ἀπρήκτοιο σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μδ΄.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μνήστοισιν ἀγητὴν
ἔργοις υἱέες αὖθις ἀμειβομένοισι Κοραίου.
οὗτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

Ἐσθλὸν νωϊτέρη κραδίη τεκνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆϊ περιφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην.
κάλλεϊ δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ δῆμα γενέθλης·
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σοι θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ὄπασσεν.
ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλεϊ σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλέϊ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων δ' ἴθυνε καὶ ἀρχεύων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ δ' ἠιθέος ἔργου.
σὴ σέο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.
δ' ἀκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πλήξοισι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
νωλεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετος σέο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληΐδος αἴσης.
εὐδικίην φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον·
τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀοιφήν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τὲ, καὶ στακτὴ, κασίηθ' ἅμα σῶν ἀπὸ πεπλῶν,
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σέο θυμὸν ἰαίνῃς·
θυγατέρες σέο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσυφέεσσι πέλας βασίλεια παρέστη,
εὖ ἀμπισχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφήν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι οὔας ἐρείδοις·

λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μεγάρων τε τοκῆος·
οὕνεκά σευ βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ πρόσθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσαντο Τύρου μειλίγμασι κοῦραι·
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῆς τεὸν ἱλάσσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπισχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆϊ γέρας μετ' ἄνασσαν ἀγέσθων·
αἳ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος εἰσὶν ἑταῖραι.
χάρματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς ἐπὶ βάθρον ἀγέσθων.
ὀρνύμεναι μετὰ νηὸν ἐελδομένοιο βασιλῆος.
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώοισι·
τοὺς δὲ καταστήσεις ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαίμην μάλα σεῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα καλὸν ἀείσω.
τοὔνεκά σ' ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοὶ,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἀλλήκτοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς μς.

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Ἀθάνατος θεὸς ἔρκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολευούσῃσι βοηθόος ἠμέας ἄτης.
τοὔνεκεν οὐ πλήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυγμαδὸς ἀέρθη,
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτεϊ δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πολίεθρον ἐρωή·
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.

οὐδέ ποθ' οἱ λήξειε θεὸς περὶ μέσσα θαάσσων,
ἀλλ' ἠοῖς ἐπίκουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορίαι βελιαραί, κλονέοντο δὲ φῦλα.
ἤυσεν διαπρύσιον, ἐδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ' ὑπὲρ εὐφόρβου σημήϊα τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηιοτῆτας ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τόξον συντρίψε, καὶ ἀσπίδα θοῦριν ἐάξει,
καὶ θυρεοὺς μαλεροῖο καταφλέξει πυρὸς ὁρμῇ.
Φράζεσθε χθόνιοι θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐτύχθη
ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς μϛ´.

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐτέτυκτο Κοραίου
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

ΠΑίσατέ μοι χέρεσσιν ὁμὸν κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνίσῃ βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ·
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μετὰ τέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐννέα κλῆρον·
μοῖραν Ἰακώβοιο θεῷ καταθύμιον αἰεί.
εἰσανόρουσε θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
εὐκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῷ.
ἡμέτερον φόρμιγγι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα σοφαῖς ἀναμέλψατε μολπαῖς.

οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ.
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων κτεατίσσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχράντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἡγηταὶ ξυνάγερθεν ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
αὐτὰ θεοῦ θώρηχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζʹ.

Υἱοῖς Κοραίῳ τερπνὸν ἐγράφη μέλος·
εἰς δευτέραν δ' ἔμελψαν αὐτοὶ σαββάτων·
τὸ δ' ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ σφέτερον καὶ ὄρος πανακήρατον αἰεί.
πάντοθεν εὐρυχόων χάρμ' ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεά τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄστυ πολυκλῆεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος,
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀείδηλος ἐτύχθη·
εὖτ' ἐπιδευομένης ἐπιτάρροθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγρόμενοι βασιλῆες
ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ' ἐπελήλυθε πάντας.
εἴκελα τικτούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἕλοιντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσῖδος ἀήτης.
ὡς ἄρα βάξις ἔην, μύθοισι γὰρ ἔργον ὀπηδεῖ,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμήν.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλεητὺν ὀπάζοις.
ἠΰτε δ' ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει·
ὣς δ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποιμήν.

κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ἰουδαίας ἐρατῆς πολυγηθέες ἔστων
εὐαγέων ἄζαντε τεῶν χάριν εὐνομιάων.
σπεύσατέ μοι Σιῶνα περισταδὸν ἀμφιβαλέσθαι,
καί οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθους.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας καὶ ἑῷ περὶ κάρτεϊ θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃς ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα καὶ θεός ἐστιν·
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ᾽ ἀπερμάντοισιν ἀνάσσων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμὸς μη΄.

Ἡδὺ μέλος σθεναροῖσιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραίου,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἕλκει ἀριθμόν.

Κέκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐνναετῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέσθων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ᾽ ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ᾽ ἀνάμιξ καὶ ὅσοις μένει ἄσπετος ὄλβος·
νώϊτερον σοφίην ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτη πινυτὴν ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ᾽ αἶνον ἀριήκοον οὖας ἐρείσω·
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς διαμείψομαι οἴμης.
τίπτ᾽ ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ·
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἄνδρες ἀφνειοὶ κρατερῷ περὶ θάρσυνοι ὄλβῳ,
οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος μερόπων ἀναφαίνει ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γενετὴν ἱλάσσεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποτίσας.

νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
εὖτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει·
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος εἰς ἓν ὀλεῖται·
ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβους ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν·
ἠνεκέως καλύβῃσιν ἑὰς φθίσουσι γενέθλας·
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔχον, ὅθεν ἵκοντο δαμέντες.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.
οὐλοὸν ἥδε κέλευθος ἐπὶ σφίσι δίκτυον εἴη·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
ἰσάμενοι μήλοις, ἀΐδην συμφράδμονες εἷλον·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύσει.
ἰθυνόων δ' ἠῶθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θεῖεν·
εἰν ἀΐδῃ κείνων ἀρχήιος ἔσσετ' ἀρωγή.
ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσειεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος εὖτ' ἀγαθοῖσιν ἐπιβείσειε μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπαντ' ἀΐδην δὲ κομίσσοι,
οὐδέ οἱ ἄσπετον εὖχος ὁμῶς καταβήσεται οἴκου·
μοῦνον ἐπὶ ζωοῖσι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καί σε μάλ' αἰνήσειεν, ὅταν τι οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίην πατέρων γενεὴν μετελεύσεται αὔτως.
ὀρφναίην βιότοιο δύην καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.

Ψαλμὸς μθʹ.

Δαβίδου ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Γαῖαν ὅλην καλέεσκε θεῶν θεὸς, εἰς ἓν ἀγείρας
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς·
ἐκ Σιῶνος ἑῇ περιλάμπεται εἴδεος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς ἀναφανδὰ παρέσται,
οὐδέ τις ἀγνώσσων θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἐάσει·
τοῖο ποδῶν προπάροιθε δίξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέ μιν βέβρυχε μέγα σπέρχουσα καταιξ.
οὐρανὸν ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι συνθεσίην θυσίης ἑῷ πιστώσαντο·
ὄφρά οἱ ἀγγελέωσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα ἱμήεις βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει.
κέκλυθι φῦλον ἐμὸν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἐστί.
κλῦθί μευ Ἰσραὴλ· σὲ γὰρ περὶ ἄλλα διδάξω·
αὐτός τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐτύχθην.
οὔ νύ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σεῖο δὲ καρπομένην θυσίην ἐπιδέρκομαι αἰεί.
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλεις·
ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη,
ἠδ' ὅσα που μεμέληται ὀρεσσινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ μέ που πετεηνὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
ἀλλὰ καὶ ἀνθοφόρου με περιστέφει ὄλβος ἀρούρης.
σεῖο δὲ πεινάων δευήσομαι οὔποτ' ἐδωδῆς·
πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ.
οὐ δέχομαι ταύρους, τράγιον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δὲ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ἐπιδευόμενος καλέεις μ' ἐπίκουρον ἀνάγκης,

εἰμί τοι ἐσθλὸς ἀρωγὸς, ἀτὰρ σύ μευ εὖχος ἀείσεις.
δὴ τότ᾽ ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα·
τίπτε ἐμοῦ εὐδικίας ἐεικυδέας ἐξαγορεύεις,
καί μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι σοῖσιν.
αἰεί τοι συνεχὲς μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
τὸ χρὴν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα ληϊστῆρι κακόφρονι σύνδρομον ἔσχες;
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρῃ.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορράφιῃ στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ᾽ ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱέϊ μητρὸς ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστ᾽ ὅτι τοι φρένας ἔσσομ᾽ ὁμοῖος·
ἀμπλακίας στήσω σεῦ ἐναντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθεσθ᾽ ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ᾽ ἀγορεύω,
μή ποθ᾽ ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,
ἡ δ᾽ ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φαίνει.

Ψαλμὸς ν.

Ἔρωτι Δαβὶδ ἀπρεπεῖ εἴξας ποτὲ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
εἶτ᾽ αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς εὐνέτην.
Νάθαν δὲ πειθήνιος ὀφθεὶς τῷ θεῷ
ἧκε τιτρώσκων τοῖς οἰστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις κατασύφων·
ὁ δ᾽ εὐγενείας ἐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥτις ἀκλεοῖς λαβὼν τάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκει δεσπότην,

καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν,
ᾆσμα καρδίας συντριβῇ μίξας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέλος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης στοναχαῖς τε δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
ἀντιθέῳ βασιλῆϊ· θεοῦ δ' ἡγεμόνα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρ' ἐάν κεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖος δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλει ὕμνος.

Δευομένῳ μοι ἄναξ πολυώσιον ἵλαος εἴης·
καί μου δυσνομίην ὀλέσειας οἰκτίρμονι βουλῇ.
ἀμπλακίην ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·
οὕνεκα δυσνομίην μου ἐγὼ πραπίδεσσιν ἐλέγχων,
καί μου ἀτασθαλίη πέλεται κατ' ἐναντίον ὄσσων.
ἤλιτον εἰς σὲ μάκαρ, καί σευ πέλας ἄλγος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἐν δὲ δίκῃ μεθῶπος περιφρέστερος ἔσσεαι ἄλλων.
καὶ γὰρ δυσνομίῃ με πατὴρ ἔσπειρε πιθήσας·
καί μ' ὑπ' ἀτασθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀταρποὺς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων τελυπεύσεις,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσεις με λοέσσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τειρομένων ἐπὶ σοὶ κεχαρήσεθ' ἅπαντα.
ἀμπλακίης μευ αὔθεν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
καί μου παντοδαπὰς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νωιτέροις ἴθυνον εὐσταθὲς ἔγκασι πνεῦμα.

μή με τεῆς ἀπάνευθεν ἀπορρίψειας ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον σέο πνεῦμα ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἐσθλήν·
πνεύματι δ' ἀρχεύοντι βίην στήριξον ἐμεῖο.
σοῦ διασημήναιμι τεὰς ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἐπιστρέψοισιν ἀλεῖται.
φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιγηθήσειε.
χείλεά μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ' ἀνὰ σεῖο βοήσω.
εἰ θυσίην ἐνετείλω, ἐγὼ περίδημον ἑτοίμην·
ἀλλ' οὐ καρφομένοισιν ἰανθήσῃ θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλὸν καὶ μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο.
ὄλβιά μοι Σιῶνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
εὖ δ' Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δὴ ἔρα τότ' εὐδικίης θυσίην πραπίδεσσιν ἕλοιο·
θῦμά τε καρφόμενον καὶ ἄνω σπέρχουσαν ἀϋτμήν.
δὴ τότ' ἐπιρρέξοισι τεῷ μόσχους περὶ βωμῷ.

Ψαλμὸς ναʹ.

Δώηγος κακόχαρτος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηόν,
εὐμενέος δ' ἰώτησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῖο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Τίπτε μοι ἀλκήεις σφετέρῃ κακότητι πέποιθας,
δυσνομίην πραπίδεσσι πανημαδὸν ἐκτολυπεύων,
ἀμφὶ δέ τοι γλώσσῃ ἀθέμιστον ἔβλυσεν ὕβριν·
ὧδε δόλον ποίησας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγός.
ἀντ' εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,
ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθέμιστα πάντ' ἀγορεύων,

γλώσσης

γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπάζεις·
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπούρας·
ὡς δ᾽ ὄρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων·
σεῖο δ᾽ ἀποσπάσσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
εὐδικίης λεύσσοντες ὑποπλήξουσ᾽ ὑποφῆται·
τοῖα δ᾽ ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ᾽ αὐτῷ μειδιόωντες·
ἀθάνατον θεὸν οὗτος ἔχειν ἠρνήσατ᾽ ἀρωγόν·
θυμῷ δὲ κτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποίθει,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον ἕδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος ὄσσοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς νβ΄.

Δαβίδου πινυτοῦ ὑπὲρ ἀντηέος Μαελήτου·
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

ΟΥκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις·
ἀγαπήνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων·
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάζετο φῦλον,
ὀψόμενος εἴ τις ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἀγαπήνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
οἱ δ᾽ ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψήνορα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσαι, ὅσοις μέλει ἄνδρας ἰαίνειν,

καί σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν αἶσχος.
ὡς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλῳ·
λαοῦ ὅταν στρέψῃ θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς νγ΄.

Τὴν δὲ θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαβίδης ἀοιδὴν,
Ζιφαίων δ' ὅτε φῦλον ἀπάθαλον ἦγε Σαοῦλῳ,
πὰρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐδ' ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδην δὲ μετὰ σφίσι φαῖνε κεκρύφθαι.
τοῦδε μέλος τείτατον καὶ πεντηκοστὸν ἐτύχθη.

Ὄυνομα σὸν βασιλεῦ με κακῶν ἀπάνευθε σαώσοι,
καί με ἀναμείψας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν·
μύθοις ἡμετέροις ἀεὶ ἐπήκοον οὖας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηΐων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ ἀνιχνεύεσκον ἑλεῖν μενεδήϊοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.
ἤτοι ἐμοὶ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔσται,
καί μευ ἄναξ βιότοιο διηνεκέως προμαχίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψας ἐμοῖσιν·
σεῖο δ' ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαλαώσοις.
αὐτὰρ ἐγὼ σοι θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη·
οὕνεκα παντοίης μευ ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης·
δυσμενέων δ' ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς νδ΄.

Δαβίδου πινυτοῦ θεοτερπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς ἐπὶ τέτρασιν ἄλλοις.

Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις·
δέρκεο· νωϊτέρην δὲ μεθ' οὔασι δέχνυσο φωνήν.
χωόμενος πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀείνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀΐων καὶ μόχθον ἀλιτροῦ.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπικλίνεσκον ἀνιγράς,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ἐπὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην ὑπεμέεσκον ἰοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἐμ' ἦλθε, κάλυψε δὲ νήχυτος ὄρφνη.
εἶπα δέ, τίς κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,
ὄφρα δέμας καματοῖο ποτώμενος ἀμπαύσαιμι.
τῆλε φυγὴν ἐθέμην, ἐν δ' ἤνυον αὖλιν ἐρήμῳ,
ἀδρανίης δηκτῆρα μένων ταναῆς τε θυέλλης·
γλώσσας σφωϊτέρας σὺ μεριζάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τ' ἀνὰ ἄστυ.
πύργοις ἤματί ἠ νυχὶ ἡ θ' ἕο κυκλώσαιεν·
μεσσόθι δυσνομίην φορέει καὶ μόχθον ἀνίης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων.
εἴ μ' ἐχθρὸς συφέλιζεν ὀνείδεσιν, ἦ τάχ' ἀνέτλην,
καί κεν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέεινον ἐρωήν·
ἀλλὰ καθηγητὴρ καὶ γνώριμε παντόθ' ὁμόφρων·
οὐκ ἄμφω θαλίης περὶ σοὶ πασάμεθα μιγείσης;
ἢ ῥ' οὐ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν;
εἶθ' ὀλοῶν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων,
εἰς δ' ἀΐδαο βέρεθρον ἔπι ζώοντες ἵκοιντο·
οἳ ῥα μέσης φορέουσιν ἀτασθαλίας καλύβῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ῥέω τε καθ' ἕσπερα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλλοντος.

εἰρήνῃ κραδίην ἀπολύσεται ἄσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνοις εἰσαΐων γενετὴρ κόσμοιο μαραίνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.
τεῖνεν ἀμοιβαίοις παλάμην σπέρχουσαν ἐπ' ἔργοις.
οἱ δέ οἱ ἀρμονίην νημερτέα θέντο βέβηλον·
καί οἱ ἐμοιρήσαντο δυσαντέα μῆνιν ὀπωπῆς.
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο μῆτις ἄνακτος·
τῶν δ' ἐγένοντο λόγοι ἁπαλώτεροι ἤπερ ἔλαιον,
ἀλλ' ὀλοαῖς βολίδεσσι μετὰ σφίσιν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆϊ τεὰς ἐπίπεμπε μερίμνας,
καί σευ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀπιτάλλοι.
οὔποτε ζημιήεντι σάλον τεύξειε δικαίῳ.
ἀλλά σφεας κατάγοις, βασιλεῦ, μετὰ βόθρον ὀλέθρου.
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιῴην.

Ψαλμὸς νε΄.

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑῶν ἐπελήσατο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευεν ὅπως περιφείσεται ἀνδρῶν,
οἳ νόον ἐντὸς ἔθεντο θεουδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μέλπεν ἐπ' ἀλλοδαπῇσιν ἀρούραις·
Γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ὑπερβασίῃσιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆϊ, θεὸς δ' ἐρρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με καταστείβει ποσὶν ἀνήρ.
μόχθοισιν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων.
ἤματος πέζῃσιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι·
ὑψόθεν ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχοισι κυδοιμούς.
οὔτιν' ὑποδδείσαιμι ἐπεὶ σύ μευ ἤπιος ἐτύχθης.

εὐεπίῃ βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
νωϊτέροις στυγέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθοις·
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑὰς κρύψοισι μενοινὰς,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιούμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μένον ἦτορ ὀλέσσαι·
ὧδε κότῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάγοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρην σοι ἄναξ γλυκερὴν ἤγγειλα βιωτήν,
καί μὲν θήκαο δάκρυ τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑπὸ σχεσίῃσι τεαῖς στρεφθῆεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὴν βασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
εἰσί μοι εὐχωλαί, ἃς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσω·
οὕνεκά μευ λύσας θανάτου βαρυώδυνον ἦτορ,
ὀφθαλμούς τε γόοιο, πόδας ἐξεῖλε ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἄδοιμι.

Ψαλμὸς νϛʹ.

Καὶ τόδε Δαβίδου τὸ μελύδριον, εὖτε Σαούλου
ἄπρηκτον μανίην ἀσπασίως προφυγὼν,
Ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ᾆσμα,
εἰς σπέος ἑζόμενος ὁ πρὶν ἀεθλοπόνος.

Ἵλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ἐλεαίροις·
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω.
σῇσι περὶ σκέπῃ σκιερῷ πτερύγεσσι πεποιθὼς,

εἰσόκεν ἀχράαντος ἀτασθαλίη με παρέλθοι.
ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῆσιν
ἄφθιτον, οὗ σύμπαντα φέρω φυσίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προϊεὶς με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀληθείην καὶ ἑὴν οἰκτίρμονα βουλήν·
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο·
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυερῇ τεταραγμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ οἷς βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε τιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμοὶ θέσαν αἴτιον ὄσσων.
θυμὸς ἕτοιμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἕτοιμος·
κῦδος ἐμὸν μέλψει σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσει.
ἔγρεό μοι σοφίης γεραρὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὸν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοὶ ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε τιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ'.

Στήλης ἧς μὲν ἐχέθυμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθεῖραι πρὸς τέρματι καλὸν ἄεισμα·
οὗ πάρα πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦρά που ἀτρεκέως ὁσίους ἀγορεύετε μύθους,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίην πραπίδεσσιν ἐπὶ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι περὶ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλεῖται·
ἐκ γαστρός τ' ἀλάληνται ἀεὶ ψευδῆ λεγέοντες,
ἰοβόλοις ὀφίεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆπερ κότῳ οὔατ' ἔδυσεν·
ἣ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει,
φαρμακόεν δ' οὔ οἱ μέλεται σοφοῦ ἀνέρος ἄγκαρ.
τῶν δὲ θεὸς συνέτριψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων.
μορμητοὶ τελέθοισι ματίην ἅτε νίσσεται ὕδωρ·
τόξον ἄναξ τανύσειεν ἕως νούσοισι δαμεῖεν.
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίου λελάθοιντο πυρὸς περιμολόντος ἐπ' αὐτοῖς.
ὑμετέρην πρὶν ἔαμνον ἑὰς δαϊδμῶν ἀκάνθας·
αἶψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ἀρῆ.
εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματι που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτρῶν.
ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμὸς νη.

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμώμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχειν τέλος ἄψογον ὕμνων·
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀελλοπόνοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἶνον ὀπάσ-
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος. (σοι.

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων μ' ὀλοὸν βαρυώδυνον ἦτορ,
οἳ πρὶν ἀνιχνεύεσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα σαώσοις.
κάρτιστοι νῦν μοι ἄνδρες ἐπιβρίθεσκον ζωῇ,
οὐ περὶ δυσνομίης οὐδ' ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐγρόμενος βασιλεῦ παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ σθενέων Ἰσραήλοιό τε ποιμὴν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις,
μηδὲ κατοικτείρειας ἀτασθαλίης θεράποντας.
ὥρῃς ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψοισιν ἄπασοι,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἄορ,
ὄφρα τις εἰσαΐοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσῃς.
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκά μευ θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει.
ἀμφιβάλοι μ' ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀλείτας
μὴ κτείνων, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιντο,
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσῃς,
καί σφεων ἠνορέην δαπέδῳ πελάσσας ἀμύντωρ·
ἀμπλακίην στόματος σφετέρου χειλέων θ' ἅμα μῦθον·
σφωϊτέρῃς μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἁλῷεν.
ὧν τέλος ἐξ ὀργῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,
πείρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσωσαν θεὸς οὕνεκ' Ἰακώβου βασιλεύει,
παντοδαπῆς ἄντυξιν ἀνακτορέην χθονὸς ἴσχων.
ὥρῃς ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψουσιν ἄπασοι,

καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
οἱ δὲ κεδασθήσονται ἐνέα δόρπον ἑλέσθαι·
τὴν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλῆεν σεῖο σθένος ὑμνοπολεύσω.
ἠῶθεν δ' ἐλέῳ κεχαρήσομαι ἄφθιτε σεῖο,
οὕνεκά μου θεὸς ἐσσὶ καὶ ἔκδικος αὐτὸς ἐτύχθης,
καί μευ ἔφυς κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἐτοῖμος.
ὄρχαμε φορμίζω σέ, ἐπεὶ σύ μου ἔπλευ ἀρωγός.
τοῖτερος βασιλεὺς ἐλεημοσύνη μου ἐτύχθη.

Ψαλμὸς νθ'.

Ἐπίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χαρᾶς,
αὖθις μετὰ σκεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρελθὼν τοῖς Παλαιστίνης ὅροις,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολεῖ κατακράτος.
Ἰώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ πατάσσει τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν,
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,
τὸν Σόβαγον δὲ τὸν σύρον καταπαίσας.
ὡς δ' οἶδεν ἀνοίωσιν ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείου πνεύματος·
ἐπέταξε πορθεῖν τῷ στρατηγῷ συντόμως·
ὑμνεῖ δὲ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἐνάτῳ μέλος.

Ἡμέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἐξώσαο πάντας·
χωσάμενος δ' ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν.
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφειδείῃσιν ὀρίνων.
εἶτε οἱ ἰήσαιο τάπερ ξυνέαξας ἑλίξας.
σεῖο μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·

μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀνίης·
σῆμα πόρες δμώεσσι βίην τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκημα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ' ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Ἐφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτάρ γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας·
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μοι ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ' Ἰδυμαίης·
ποσὶν ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδυμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσαιο, ὃ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην·
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ξ'.

Ἑξηκοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεισμα.

Ικεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρην.
ἡγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθην·
πύργος ἐμὸς μετὰ δήιον ἐπερχομένων ὀλετήρων·

σῇσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως παραμίμνω·
καὶ σέο θεσπεσίοιν πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις·
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τεοῖς δμφέεσσιν ἔδωκας.
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθοις·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
ὥς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ' ἅμα μαστεύσειε.
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν εὐχωλὰς τίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα.

Ἰδιθούμου κῶμον ὕπερ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ' ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀείσας.

Ἦρ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκά μοι θεὸς αὐτός, ἐμῆς δ' ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμόν, τό, καὶ οὔτι ποτ' ἥττομαι εἴτ' ἀλεείτης.
μέχρι τεῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντα,
τείχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·
ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεῦξαι.
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν, ἀραῖς στέρνοισιν ἔπαιον.
θυμὲ πέσον βασιλῆϊ, θεῷ δέδμησο πεποιθώς.
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μοι ἔφυ φισίζοον ἔρμα.
αὐτὸς γὰρ θεός ἐστιν ἐμός, σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμόν, ὥς κέν με φίλης ἐλάσειε ἠθειώνης·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπὴ δήμων κλισίη θαρσήσατ' ἄνακτι·
σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ παρεκχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

ἔμπα γε μὴν μερόπων ἀλίη σύμπασα γενέθλη.
φύτλη ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλάντοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες·
μηδέποτ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμαγμένον ἴσχειν,
μηδέ τ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν θέλειν ἅρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεύς, δύο δ' ἔκλυον οὔασι τοῖα·
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσσεις ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβʹ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

Νύκτα μετ' ἀμφιλύκην σὲ μάκαρ μάκαρ ἀμφιχορεύσω·
καὶ ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τετηχθεῖσαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θάρσυνος ὧδε φαάνθην,
ἰσχανόων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.
ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ἕρπω
σοὶ δ' ἐπιθαρσήεις παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
οἷά τε πιδήεις πλησθήσομαι ἦτορ ἀλοιφῆς·
χείλεα δ' εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
εἰ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
οἷσι μάλ' ἠοίοις μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι περὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεϊ σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείσθη·

καὶ σὸ δεξιτερή μου ὑπὲρ μθμέως προεμάχησεν.
οἱ δὲ μάτίω μάσευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτείων ὑπένερθεν ἵκοιατο ῥίμφα βερέθρων.
χερσὶν ἀρπαλέων ξίφεος μέμπηθρα πεπύσθων·
θῶν ἀλωπήκεσσιν ἕλωρ καὶ δασμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλω φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δέ οἱ ὁμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
πᾶν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον σόμα λωβητήρων.

Ψαλμὸς ξγ.

Δαβίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

Ικεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμίω·
θυμὸν ἐμὸν λύσειας ὑπὸ δυσμενέος μεγέδωνος.
ἔκρυψάς μ' ἀπάνευθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πληθύος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθέμιστα ἔργα.
οἳ γλῶσσας θήγεσκον ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλὰ προέεσαν πανομοίϊα τόξῳ.
ὥσκεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρη·
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσουσι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δύεσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόπιον σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' ἀνιχνεύεσκον ἀλιτροσύνίω ἀλεγεινίω·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίίω βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη προέηκαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠείνθησαν, ὅσοι σφέας εἰσορόωσκον.

τίς μερόπων ὅυκ εἶδεν, ἰδὼν δ' ὅυκ ἔτρεσε θυμῷ·
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης περαπίδεσσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' ἀπωρῆσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξδ.

Μέλπε μ' Ιεζεκιῆλε καὶ Ιερεμία βόησον,
πῶς τότε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον οἱ μετὰ γαῖαν,
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀπὸ περιλιπόντες ἔβησαν.
μήνατε ὑμνήεσσαν ὀδυρόμενοι βασιλῆος·
λαός τ' εὐκλείης σφετέρων χάειν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη·

Σοὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄασετος ὕμνος,
ἐν δ' Ιερουσαλῆμ φορέεις παλινάγρετον εὐχήν,
πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος, σὺ δὲ κέκλυθι ποιμήν·
κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομέη σάρξ.
ἡμῶν ἑρέης λαθόμεσθ' ἐπέων ἀίοντες ἀθέσμων,
νῶι δὲ θυμὸν ἔχοις ἐπιήμονα δυσφροσύνησιν·
ὄλβιος ὃς παρὰ σοὶ περιλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείοις κλισίην πήξοιτο μελάθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμόν,
ἀγχαντος σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίησιν ἀγητός.
σημάντωρ καὶ βασιλεῦ ξυνῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
γαίης ἐλπὶς ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἡμῶν ὀρέη σκιόεντα μάκαρ σέθεν οὔρεα τεύχων,
ἀπεριόπτοι ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκήν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
τίς φορέειν σφετέροιο βίην σθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,

πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πῆξαο τέκμωρ.
ἠοῦς αἰπολίην καὶ ἑσπερίην ἀναπέρψας·
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν προθέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκοις εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης·
εὔζωον δέ οἱ οὖδας ἄγει πολυειδέα καρπόν·
αἰθερίης ψακάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἀνὰ μειλιχίης ἔτεος σέφος αἰνήσειας,
καὶ σέο πιδήεις δάπεδον πληθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γλυοίατο πίον ἐρήμου·
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες εἰσὶ σηκῆες·
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἅλις ζωαρκέα σῖτον·
εὐφορίην βασιλῆος ἀνυμνήσειαν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε'.

Εἴ τις ἀνεγρομένων νεκύων σκέψαιτο βιωνήν,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνῃσιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσει· τὸ δὲ γὰρ τέλος οἶδεν ἀοιδή·
πέμπτον ὁμοῦ τὸ δ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

Πᾶσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ διαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοπρεπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεοῦ πελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·

ἄσχετος ἐν βουλῆσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθους.
κεῖσ' ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτεϊ νωμηθέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ αἰχμῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμενοι σφετέρην ἀειήκοον αὐδήν.
ὅστ' ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζώοισι μετείη,
ἴχνος ἐμεῖο ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.
ἡμετέρῃς κεφαλῇσιν ἐπεσσείσαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ἰωήν.
ἐς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς προτέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀπὸ πίσω·
ἃς καὶ πειρόμενός περ ἔφην τὸ πάροιθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
εἰροπόκους κριούς τε μύρου τ' εὐώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραελκέας οἴσω.
κέκλυτέ μευ ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ' ἄνακτα,
ὅσσ' ἀγαθὰ ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων·
εἰ δ' ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
νώϊτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,

οὐδὲ

οὐδὲ μευ ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξϛʹ.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήϊος ὕμνος ἐτύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέλος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἡγέμονι βουλῇ·
ἄμμι δ' ἐὴν ἀείδηλον ὑπερλάμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασόμεσθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην κατὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι· τιέσοι δέ ἑ πείρατα γαίης.

Ψαλμὸς ξζʹ.

Δαβίδου πινυτοῦ μελέον βεβολημένος ὕμνος,
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ἐνίσπῃ,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠύτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμέρθη,
ὣς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροιιν ἀλεῖται·
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.

αἰεὶ θεσπεσίων κεχρηότες αἴτιον ὄσσων,
ἐκ θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.
ᾄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξαθ' ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος ἔτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου.
πάντες ὀρινέσθωσαν ἕης διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' εὐρωοείης πεπεδημένον ἑσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένοις βιότης μετὰ φέγγος ἀγινεῖ.
ἀββάλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μετέπεσκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
αὐτὰ θεοῦ Σιναόνδε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
αὐτὰ θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραῆλον ῥέζει.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σεῖο προπέμποις.
καὶ γὰρ ἀμεσηείξας οἰομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῶν μειλιχίης ἐπιτάῤῥοθος ἦλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνειε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγούμενος υἱέος ἐσθήν·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλῷ·
εἴ κεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα πτερύγων ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφέβαλ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.

τίπτε μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ἧχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίην σθεναρὴν ἕο πάντοτε πήξει·
μουσεῖον ἅρμα θεοῦ, πολέες δ' ἐπ' αὐτὸ χορεῦνται.
ἔνθα μάκαρ Σιναίοιο μετ' ἀχράντοιο θεμέθλοις·
ὕψοσ' ἀειρόμενος ληΐσσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δυστήνας μεροπηΐδος εἷλε γενέθλης·
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περ εἶναι ἐμὲν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔστω·
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆϊ πέλει χατέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσειε κάρηνα,
ἀκροκόμον κορυφήν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
εἶπεν ἄναξ Βασάνηθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθώς,
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίσσυτος εἰμὶ θαλάσσης·
ὄφρα τεὸν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
ἀντιβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἢ δέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεὰς βροτοὶ εἶδον ἀταρπούς·
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι θοώκοις.
ἆσσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδήσατ' ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖσε Βενιαμίνη δὲ μετὰ χθονίη πέλεν ἥβη·
τῶν δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα·
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτεϊ ὑμνήεντι τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμήν·
ἄμμι τόπερ τέκτηνας ἐΰσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδοις,

εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μετεσσύμενοι τεὸν ἄστυ·
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων·
θηρσὶν ὀρεσσικόμοις δόνακος τρηχεῖαν ὁμοκλήν.
δημοτέρας δαμάλας μεταναίεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξείργοιντο οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄχραντε φιλοπτολέμων κεδάσσας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' αἰγύπτοιο πολήων·
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε αὐτολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκέϊ φωνῇ·
κῦδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλου ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος·
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς
ἀλκὴν καὶ σθένος ἐσθλὸν ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη΄.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοατόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ τὰ μου ἀμφέπεν ἦτορ.
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω·
νισσόμενον ποντοῖο βυθῷ κατά μ' εἷλε καταῖξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις·
οἵ με μάτην συχέοντες ἐμεῦ πλέον εἰσὶ κομάων.
οἵ τ' ἀδίκως ὁμέεσκον ἀπεχθέας, ἄλκιμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ, μὴ μάθον αὐτὸς ἔπισα·

οἶδας ἄναξ ὅσ᾽ ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀτασθαλίαι μευ ὀπωπῆς.
μή τι δ᾽ ἄναξ ἥξοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὁρᾶσθαι,
μηδὲ θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.
εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
τλήσομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς τε συνήεος υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος εἷλε μελάθρου.
σεῖο δ᾽ ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείης καμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ᾽ ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἅτε πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὣς, γενόμην σφετέρῃς γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ᾽ ἐμέθεν μέλποντο καθεζόμενοι περὶ πυλάων.
εἰς δ᾽ ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε διηνεκέως λιταρεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δή μοι ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθέϊ ῥοίζῳ·
σεῖο δ᾽ ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε ποτ᾽ ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταῖξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθεϊ δ᾽ οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μήποτέ μοι σέο παιδὸς ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ πανυπέρτατ᾽ ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.

οὕνεκεν ἡμετέρων δηίων βασιλεῦ με σαώσοις·
οἶσθα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγα πένθος.
ἀντία σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμβλημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἕσπετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀγχνόισιν ὁμήγυρος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλει παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωιτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον ἀντὶ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωιτέρην κακότεχνον ἀποσβέσσειας ὀπωπήν·
καί σφεων ἠνεκέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσοις.
καδδὲ κότον βαρύμηνιν ἐπὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μηνίδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐκ μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχάνοι·
οὕνεκεν ὅν ῥ' ἐπάταξας ἄγις ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πληγῇσιν ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίην ἐπίραψον ἑῶν ἀμπλακίῃσιν ἑῇσι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θεῖον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδὲ παρ' εὐδικίης ναέταις ἐναρίθμιοι εἶεν.
πτωχὸς ἐγὼ τελέθω καὶ κήδεα μυρία πέσσω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄλκαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἀνυμνήσαιμι χορείων,
καί μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἡδύτερον δ' ἀρέσσειεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὃς νέον ἡβώει πίσυνος κεράεσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοῦ δερκομένοιο νόος παραπίδεσσι χαρείη·
ποιμένα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·

οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχρούς·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάοντες ὅλην κτήσαιατο κλήροις·
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαν ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι περικτιόνεσσι μελέσθω.

Ψαλμὸς ξθ'.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

Ἄφθιτε νωϊτέρην σκοπιάζεο πάντοτ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι δ' ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.
στρεφθεῖεν μωμητοὶ ὅσοι κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίκ' ἕλοι τις δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὅσσοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
αὐτὸς ἀλεξήσαις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς ο'.

Παῖδες Ἰωναδάβου μεγαλήτορος, οἳ τὸ πάροιθεν
ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύναντο.

Μή με καταισχύνῃς, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καί με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀειήκοον οὖας·

νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἶά τις οἶκος, ὅπῃ κακὸν ἔστιν ἀλύξαι·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ.
ῥύεο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρός·
ἐκ παλάμης ἀδίκου τε δυσνομίην ποθέοντος.
οὕνεκεν ἥ τις ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης
ἐλπὶς ἀεξώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήεις ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
ἐν σοί μευ πανάειστε πέλει φιλόμολπος ἀοιδή,
ἀΐσθω βιότοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἐφάνης μετὰ τοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χάειεν μελέων στόμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σεῖο πανημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων.
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίην ὀλέσαιμι φίλην τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τάδ' ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἑὸν θεὸν ἐάπτυπτα μεθῆναι·
σπεύσατε καί μιν ἕλεσθε, ἐπεὶ νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τις ἀπείης·
μηδ' ἀγλαοσκοπίην ἐμέθεν χατίοντος ἐλέσθαι.
αἶσχος ἔοι, ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἔοι καὶ ῥεῦθος, ὅσσοι κακά μοι φρονέουσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆι θεῷ περιθάρσυνος εἴω,
καὶ οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον στόμα σεῖο δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σεῖο πανημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορέης ἀδάητος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης·

θαρσαλέος μετὰ νηὸν ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,
σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴου.
ἐξ ἥβης μ' ἐδίδαξας ἄπερ θέμις ἄφθιτε ποιμήν·
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μάκαρ πολιόν τε μεθείης,
εἰσόκεν ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο προφήνω,
σὸν σθένος ἀγγέλλων καὶ εὐδικίην ἐρατεινήν,
ὑψίστων ἐτέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
τίς νύ τοι ἄλλος ὁμοῖος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων·
καί με πάλιν στρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον ἀλκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι εὐδικίης περιώσιον ἔβλυσας ἀλκήν,
καί μευ ἐπιστρέψας, προτέρην ἰήσαο νοῦσον·
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μάκαρ πανδημεθεῖ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ πανακήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ σε μελπόμενος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχῇ τε, τὴν ῥ' ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δέ τι μοι καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει
εὖτε καταισχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

Ψαλμὸς οα.

Τοῦτ' ἄρα παισὶν ἔην ἀνεπίγραφον ἑβραίοισιν
ἡδὺ μέλος Σολομῶνι περικλειέντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Ἐν δικίην βασιλῆϊ πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν περίαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνωσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν
πτωχούς τ' ἀκτεάνοισι δίκην δικάσωσιν ἀεικήν.
οὔρεσιν εἰρήνη σθεναρὴ βουνοῖς τε μελέσθω.

πτωχῶν δημοτέροισιν ὑπ' εὐδικίῃσι δικάζειν.
ἀκτεάνων δ' ἅμα παισὶν ὀελνομένοισιν ἀρήγειν.
ἐκ ῥηξηνοείης καθέλοι ψευδηγόρον ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἥκοι·
ὡς γαῖαν νιφάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλει.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἧδε δικαιοσύνης τότε μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐρατῆς, μήνης σθένος εἰσόκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνδε κράτος τανύσειε θαλάσσης.
ἐκ δ' ἱερῶν ποταμῶν μετὰ πείρατα μυρία γαίης·
αὐτὸν φῦλα θοῶς γουνάσσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δέ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσατε νῆσοι δῶρ', ἅμα δ' οἴσατε θαρσίδος ἀρχοί·
ἐκ δ' ἀράβων σαβίων τε πολύλλιτα δῶρα φερέσθω.
γαίης μιν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσαιντο.
ἔθνεά οἱ παντοῖα ποτὶ ζυγῷ αὐχένα θείη.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης σθεναρῶν ἀπελύσατο φῶτα,
καὶ πενίῃ βλαφθέντ' ᾧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου πεφείσεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀκτεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἔκ τ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάσσει·
τῶν δ' ἄερα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀρραβίη δὲ γέρας χρυσοῖο κομίσσοι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῆς καλέσειεν ἀπαύστοις,
καί ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μελψαίατο κώμοις·
οὔρεσιν ἀκροπάτοισιν ἔδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πότερον λιβάνοιο φέροι μελιηδέα καρπόν.
ἄστεος ἀντέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις,

ἠχήεν περιπάροιθε μένει κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φερεζώοιο σελήνης.
ἀμφ᾽ αὐτῷ τριπόθητον ᾄσοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιον καλέσσαν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει περιθαμβέα ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐϋκλείῃσι μεμηλὸς,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσειε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς οβ΄.

Δαβίδου μελέων μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρήν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἀσαφος δ᾽ ἀνόρουσε καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Πῶς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου·
καί κεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες παρὰ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καί μου ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
εἰρήνην ἐπιδερκόμενος κακότητος ἐέλδων.
τοῖσιν ἄφυκτος ἀεὶ καὶ ἀνόστιμος ἔπλετο πότμος,
καὶ στεναραὶ μάστιγες ἐπὶ πληγῇσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἶσα δαμεῖεν·
ἔνθεν ὑπερβασίῃ κραδίης καταβεβρίθασι.
καί σφεας δυσνομίη ἀθέμιστος ἀμφιπολεύει
οἷά τε πιαλέη τις ἐνὶ προχεύσεται ὕβρις.
ἔσχον ἀμφαφόωντες ἑοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
οὐλομένης ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔδεμνον.

λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ αὔτυγα γαίης.
τοὔνεκ' ἐπιστρέψειεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα δὲ πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανείη.
εἶπα δὲ, πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς πραπίδεσσι νοήσει·
εἰ δ' ἐτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατός ἐστι νοήμων,
πῶς οἵδ' ἀμπλακίης ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον εἶπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς πανακηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἠμάτιος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις.
ὠϊσάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεῇ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν.
ἐκ δ' ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
εἰσόκεν εἰσέλθοιμι θεοῦ πανακήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων αὐτάξιον ὤπασας ἔργων,
ὑψοῦ ἀειρομένους πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάμεν μάλα χειρωθέντες·
ἀμπλακίῃς σφετέρῃς ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ' ὅταν ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωίτερον μετὰ σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρσεις.
τοὔνεκά μευ βαρύμηνις ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ' ἤμειφθεν ἀμηχανίης ὕπο νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς οὐκ ᾔδεα θυμῷ,
κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοί, πανυπέρτατε ποιμήν,
σεῖο διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμνημένος ὄαροις.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς πανακήρατε χειρός,

σῆς ὑποθημοσύνης ἐμέθεν μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ εὐκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
Τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τίς σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα τελευτήσασα λέλασται.
σεῦ ἀπονοσφισθέντες ἄδην ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσύνης ἀλέγοντας ἀδευκέϊ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλης Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς ογ.

Ἀσάφου πινυτῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος τελέθει.

Ἐσπὶ διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν·
τίς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι σῆς κλισίης, ἧς προκτεάτισσαο μούνος·
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις·
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεὰς σφετέρῃς ἐπαείροις.
ὅσσά περ εὐαγέεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,
δυσμενέες τ' εὔξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐδάησαν ἑὰ σημήϊα σήματα θέντες,
οἷα περ εἰσιθμῆς στηνῆς βεβαῶτες ἔνερθεν·
ὡς δρυμὰ τῆσδε θύρῃσιν ἐπέχραον ἀξίνῃσι.
ῥηγνῦντες πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δὲ σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηόν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο.
ἔννεπον ἐν κατὰ θυμὸν ἀγειρόμενοι τάδε παισί.

δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήϊον ἐφρασσάμεσθα,
οὐκέτ' ἄναξ θεὸς ἄμμιν ἐπίσκοπος οὐδ' ὑποφήτης.
εἰπὲ μάκαρ τέο μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
νωλεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
τίπτε μάλ' ὧδ' ἔστρεψας ἀλεξίκακον σέο χεῖρα,
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσῳ παρακάτθεο κόλπῳ.
ἀνδρομέου καὶ πρόσθε βίου θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεκτήνατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδος ἐσσὶ τεῷ παρὰ κάρτεϊ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας οὐλομένοιο κάρη κρυεροῦ τε δράκοντος.
καί μιν ἑῶν λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξαο χειμερίους ποταμοὺς πηγάς τ' ἀνέτειλας,
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον τέρσηνας Ἐθάμου.
ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔτευξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ.
εἶαρ δ' ἀμφ' ἱερῷ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τῶν δὲ παραμνῆσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων·
δήϊος ἐν νείκεσσι πατρὸς βασιλήϊον ἀλκήν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἄεθλον ὀρόθυνεν ἄνακτα.
μὴ μοὶ θηρσὶ θεῷ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
συνθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπιάζεο σεῖο·
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκοτοειδέες ἀμπλακιάων.
οὐτιδανὸν μὴ πάμπαν ἐρευθιόωντ' ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψαι.
ἔγρεο νωϊτέρην δὲ δίκην ἄχραντε δικάζοις·
μνώεο πῶς νείκεσσι πανημέριος θεὸν ἄφρων.

μήποτε λισσομένων γοερῆς ἐπιλήσεαι αὐδῆς,
πρὸς σὲ μάκαρ δηίων ὑπερήφανος ὕβρεσι κείσθω.

Ψαλμὸς οδ′.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθὰς μελεδῶνας ἀοιδῆς,
φαίδιμος Ἀσαφος κέκλετο μνωόμενος. (χθη.
ἑπτὰ σφαῖς δεκάσι πρὸς, τέτρατος ὕμνος ἐτύ-

Ποιμένι ἡμετέρῳ θεουδέα λέξομεν ὕμνον.
μέλψομεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.
μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σέο καιρὸς, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν ἑοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτοις σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀτασθάλοισι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀρτάζειν περὶ μοίρην.
μηδὲ κατ᾽ ἀθανάτου ἀθέμιστα λαβρεύεσθαι.
οὔτ᾽ ἐξ ἀντολίης ἐϋκυδέος οὔτ᾽ ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ᾽ ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικασπόλος ἀνθρώποισιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηχ᾽, ἕτερον δ᾽ εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὔκραες οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρῃ δὲ παρακλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γε μὴν ἀκένωτος ὑπὸ στάθμῃ ἐμμίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίζω θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρεα ξύμπαντα κεάσσω·
εὐσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς οε'.

Κοίρανον ἀστυρείων γελόων Ἀσαφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Μοῦνος Ἰουδαίῃ βασιλεὺς ἀείδηλος ἐπὶ χθονὶ·
οὔνομά οἱ μεγάλαυχες ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῦ δ' ἐν εἰρήνῃ κρατερὸς τεκταίνετο χῶρος·
ἐν δ' ἐρατῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίην τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα τε ξίφος ὀξὺ τε ἀστυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
στήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον κακκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἔφευρον·
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱπποτῆας μάλα πάντας ἕλεν κατὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρὸς, τίς τοι μένος ἀντιφερίζει.
ἐκ παλαχῆς σέο μήνιος ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας.
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνερχομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμους.
ἀνδρομέον σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμέλψει.
καί σοι λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθάνατον λίσσεσθε, καί οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσι θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ᾧ τε μόρος μέλεται σθένει ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀριζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλ-

Ψαλμὸς οϛ.

Ἀσάφος μελέϊσμος ἀναξ ὑπὲρ Ἰδιθούμου
ἑβδόμῃ ἀμφ' ἰδρῆ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν.
ἀμφαφόων λιτῇσι θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκυδέα τέρψιν.
ἐξαπίνης δ' ἀνέμυξα, νόῳ δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὄσσε φίλω φυλακῇσιν ὑποφθαμένω μεμήλωτο.
σιγάλεον νύ μοι ἦτορ ὀειλομένῳ περ ἀνέτλη·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμυξα γενέθλας,
παννύχιος κραδίῃ μελεδήματα πολλὰ λιαίνων,
καί μου ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί.
ἦ ῥά που ἀνδρομέης γενεῆς ἐπιλήσεται ἐσθλήν;
ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
ἦ σφετέρην παύσει διηνεκέως γενεήν;
μὴ θεὸς οἰκτιρμῶν μητίσατο πάγχυ λαθέσθαι;
μὴ μέγα μηνίσας γενεημοσύνην ἀπορύξει;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀνέγνων,
ἡ δ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλε ὑψίστοιο.
ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμοῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλε αἰεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίϊός ἐστιν ἄνακτι,

μοῦνος ἄναξ θεὸς εἶ περίκλυτα θαύματα ῥέζων.
πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας ἰωήν.
σεῖο μεγακλυέντι βραχίονι ῥύσαο λαὸν,
παῖδας Ἰωσὴφ καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀντίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι᾽ αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σεῖο βέλεμνα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλῷ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν ἀνθικόμος περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι τεαὶ μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδ᾽ ἴχνος βασιλῆος ἀειφραδὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κατὰ μῆλα νομεύων,
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ᾽ ἱρῆος.

Ψαλμὸς οζ'.

Ἀσάφου πινυτῆς ἕβδομον ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

Ὄμμασι λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωΐτερου στόματος προσερείσατε μύθῳ,
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε᾽ ἀνοίξω,
ἐκ παλαχῆς προτέρης γενεῶν ἀναμέλψομαι οἴμας.
ἔγνωμεν πραπίδεσσι τά περ προσεδέγμεθ᾽ ἀκουῇ·
ἄμμι δ᾽ ὁμῶς τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες.
ἔργα παλαιγενέων σφετέροις οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνοις ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίην ἔστησεν ἑῷ γέρας Ἰακώβῳ,

καὶ νόμον ἴφθιμον κλεινὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,
νωϊτέροις ὃν πρόσθεν ἄναξ ἔστησε τοκεῦσιν,
ὄφρα κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γονῆες,
ὡς ἑτέρη τὰ δ' ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη.
υἱέες οὕς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οὔτι δ' ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισὶν,
ὄφρα κεν ἐλπίδα θεῖεν ἑῷ ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
μηδ' ἔργων βασιλῆος ἑοῦ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐννεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' ὦ ῥιγεδανὴ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὦ γενεὰ, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφευρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἑκατηβόλου Ἐφρέμου υἷες,
δηϊοτῆτα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος·
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσοις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τάνιν εὐθεμόεσσαν·
ὡς ποτε διχθὰ θάλασσαν ἀναρρήξας ἄγε λαοὺς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καί σφισιν ἠμάτιος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε καθ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηροκόμον διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμου·
φαίης τόσσον ἰδὼν δονέειν πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολλὸν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον.
ἀμπλακίας δὲ ἔτι θέντες ἑῷ ἀμπλακίῃσιν ἔραπτον,

μῆνιν ἀνεξήγειραν ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιγεδανῆς κραδίης πειρώμενοι ἀθανάτοιο,
βρῶσιν ἀπαιτίζοντες ἑῇ καταθύμιον ἄτῃ.
ἀθάνατον δ' ἐν πᾶσι κακηγορέοντες ἔειπον,
μή τι ἑτοιμάσσαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ·
μὴ γάρ; ἐπεὶ τραφερῆς ἐξήγαγεν ὕδατα πέτρης,
ῥοίζῳ χειμερίοις ἴκελα βρεμέθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δευομένοισι πόθεν πόσσοισιν ὀπάσσοι,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντύνειε τράπεζαν·
ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος,
ὧν χάριν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσὸς,
καὶ κότος ἀπερπίοπλος ἐπέχραεν Ἰσραήλῳ.
οὕνεκεν οὐ θάρσησεν ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ,
θεσπεσίῳ δ' οὐ πάμπαν ἔχον περὶ φέγγεϊ βουλήν.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης ἐνετείλατο ποιμὴν,
οὐρανίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέτασσε πυλάων.
ὗε δ' ἀεργνωσὸν γλυκερὸν σφίσι μάννα πάσασθαι,
ἄρτον ἐπουράνιον φαγέμεν περίαλλε βροτοῖσιν·
ἀγγελικὴν θαλίην μεροπηΐδι δῶκε γενέθλῃ·
εἰνοδίην σφίσι δαῖτα θεὸς δωρήσατο πολλήν.
πνεῦμα μὲν ἡγέσατο νότου ξυνεργὸν ἀῆναι,
ἧκε δὲ δυσκελάδου λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
αὐτομάτοις σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ περιρρόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μεθ' ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀνδρῶν,
κυκλόθεν ἰθύνοντα πολυσπερέων κλισιάων·
δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καί σφισιν ἡδομένοις, καταθύμιον ὤπασε δαῖτα,
οὐδὲ πόθου νόσφισε λιλαιομένους σφετέροιο·
οὔπω δαὶς τετέλεστο, κόρος δ' ἐπεδεύετο θυμός,

καί σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μῆνις ἑτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πολέων τεύχουσα καρήνοις·
καρτίστους τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τοῖσι κακοῤῥαφίης ἐλάθοντο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι πόσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ' ὀλιγοδρανίῃ βιοτὴν κενεαυχέες ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐπέων ἐξέφθιθεν αὕτως.
ἄδηλοι· τότ' ἄνακτα καταφθίμενοι ποθέεσκον,
ἐξ ἠοῦς μιν ἀρωγὸν ἀνηύτεσκον ἰόντες,
πληθὺν φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυάλιξεν ἡδύτερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ' ἔχεις οἰκτίρμονα βουλήν,
καί σφεων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι οὐδ' ἐναρίζεις,
ἀλλὰ παλίνορσον δαμάσας μεγαλήτορα θυμόν,
ἐσσυμένως σέο μῆνιν ἀναπλομένην κατερύκεις.
οἶδα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος οὐ ληϊστὸς ἐπὴν ἀΐδης μιν ἐρύξῃ·
ἆ πόσα μιν θώρηξαν ἐποτρύνοντες ἐρήμῳ,
καί οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνύδροις,
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραήλου.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων.
αἰγύπτῳ δ' ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα προήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τανίος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφήν.

φρείατα δ' ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ' ἐψεύσατο χεῦσιν.
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέστιχεν παμφάγος αἴθων·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν διάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσίβῃ πολυδευθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ' ἀμώωσα πόνους χθονὸς ἀκρὶς ἔπερσε·
ψυχρῇ δ' ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ στιβαρὴ συκάμινος ἀμειδέϊ πέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας ἐνάειξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ' οὐδ' ὥς, ἀπέληγεν ἀεὶ σφισι μῆνιν ἀέξων,
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπενθέϊ μόχθῳ.
πνεύμασιν αἰθερίοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,
θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἀταρπὸν,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων περιφείδετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀγρονόμοις ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἆ χθὼν πρωτοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε θαπτομένων τεκέων πρωτοπάγιον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ὅπως καλὰ ῥύσατο μῆλα,
ἀγλαὸν διά τε πῶυ κατ' οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα καὶ ἡγεμονῆος ἐρωῇ·
δυσμενέας δ' ἐκάλυψεν ἑοὺς μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἱ μὲν ἄρ' ἐννεσίης ὅρος ἔστιχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρον τὸ πάροιθε φίλῃ κτεατίσατο χειρί.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέροις ἐξήλασε γαίης,
αὐτοὺς δ' εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ' ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν·
οἱ δ' ἔτι πειρήσαντο βίην ἐρέθοντες ἄνακτος,
θυμὸν ἀπαινύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθέμιστα ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμοι δ' ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,

ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρεσιβάτοις ἐρέθοντες·
καί οἱ ἐποτρωΰεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' ἀΐων ἀθέριζε θεὸς κακοεργέα βουλὴν,
αὐτίκα δ' Ἰσραῆλον ὀνόσατο τὸ πρὶν ἀγητόν.
Σιλώμης δ' ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.
οὐ γὰρ ὀϊζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.
ἐκ δὲ βίης ἠάθοντο, πόρεν δὲ ἑ ληϊστῆρσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἧωρ δωρήσατο κάλλος.
οὐκέτ' ἄορ λώφησεν ἀεί σφεας ἐξεναρίζον·
οὓς γὰρ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέειψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἠϊθέοις κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις ἀμφ' ἰὼν ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφεϊ θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιὴν ᾠκτίσατο χώρης.
εἰσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομφαῖος ὦρτο,
καρτερῷ ἠΰτε οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἕδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν ἀλείτας,
καί σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλης.
δὴ τότ' Ἰωσήφου κέδασεν δόμον αἰγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' ἀντιθέου ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα·
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγαπάζει,
νηὸν ἑὸν τέκτηνεν ἄναξ ἅτε μουνοκερῆος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι γενέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαβίδον ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
οὗ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθεν μιν ἄειρεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελάζειν.
καὶ κτέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραῆλον.
καί μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,

καὶ χερῶν πινυτῆς σφετερίζετο ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οη.

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

Ἄγρια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.
οἵ ῥ' Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥς τιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐείδων,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ἀγρώεια σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέοντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χύτο μάλα κηδεμονήων.
ἀνδράσι λωβητοὶ γεγαύημεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν·
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι μένεις κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷά τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τά περ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμνήσαν ἀρωγῆς.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καί οἱ χῶρον ἀγρόντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοὺς κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς.
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγαύημεθα μοῦνοι.
ἀλκτὴρ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγοις,
ῥύεο τοὺς ἱκέτας βασιλεῦ σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεται ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, τῇ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὴν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σεῖο.
δύστηνον ἰλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται οὔατων.

ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ἐστὶν ῥωή·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἰνὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπειρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίης·
αὐτ' εὐεργεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμελψόμεθ' αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς οθʹ.

Ἀσάφου πινυτοῦ μαρτυρίην μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κόσμος ἀμειβομένων,
εἴνατος ἑβδομάτην ἀμφιέπων δεκάδα.

ΔΕρκεο ποιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ἰώσηφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο Χερουβίμ.
ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ·
σεῖο βίην ἀνάειρε καὶ ἡμέας ἦλθε σαώσων.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέοις πάλιν ἡμέας ἐσθήν,
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ προφερὴς σέο φέγγος ὀπωπῆς.
κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμοῦ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ εἰς σὲ καλέσσεις,
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δὲ ταμὼν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ τανάας προμολὼν λείηνας ἀταρποὺς,

καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ' ἔπλησαν ἄρουραν·
οὔρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδροις ἀναδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πόρθοι τανύοντο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὅρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε οἱ ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,
καί μιν ἀποτρυγόωσι παρὰ στείχοντες ὁδῖται.
ἀγριὸς ἀπὸ δρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καί μιν ἀτιμαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγητὴρ σθενέων μοι ἐπιστρέψας ὀπωπήν·
οὐρανόθεν τανύσσας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρα μοι ἡμετέροιο χλοερῆς ἰήσεαι ἄλγος,
καί μιν ἑτοιμάσσειας ἀναστήσας κατὰ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως,
ἀμφισκαπτομένην πυρὶ λάβρῳ καιομένην τε,
σεῖο δ' ὀπωπῆς ἀπειλῇ ἄναξ πανυπέρτατ' ὀλοῦνται,
σῆς ἐπὶ φῶτα γε δεξιτερῆς, χεὶρ σεῖο γενέσθω·
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως.
ἡμεῖς δ' ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ' οὔποθ' ὁδοῖο.
τεῦχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ' ὑπακούσαις.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέσαις πάλιν ἡμέας ἐσθήν·
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς πα.

Ἀσάφου λευΐταιος ἀγακλήεις πέλεν ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

ΧΑίρετ' ἀλεξικάκῳ περὶ θαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κόσμον Ἰακώβου ἀλαλάξατε παμβασιλῆϊ·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,

ἐγκέλαδον κιθάρην, μετὰ δὲ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀειφεγγές ἐστιν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τὸ δ' Ἰσραῆλος ἔδεκτο,
εὐδικίην βασιλῆος Ἰακώβοιο φυλάσσειν,
τὴν μὲν Ἰώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ' Αἰγύπτοιο πελήων.
γλῶσσαν ἀειζώην ἀΐων ἧς νῆϊς ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαίδιμα μόχθων,
ὁ πρὶν ὑποδρήσσων ὀλοῷ παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε πῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ' ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι κευθόμενος πῦρ·
σεῖο δὲ διψαλέου ἐρόμην καὶ ἐν ὕδατι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμός, λέξω δή τοι αἴσιμα μύθοις,
μή τι ἐμῶν ἐπέων ἐπιλήσεαι Ἰσραῆλε,
οὔ τις τοι νέος ἄλλος ἀνειρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐστὴν,
ὅς σ' ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ νειλωΐδος αἴης.
εἰ δέ τινος χατέεις, τανύσον στόμα καὶ τόδε πλήσω,
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαός,
οὐδέ τι μ' Ἰσραῆλος ἐβούλετο φάεσι λεύσσειν·
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ καταθύμια ῥέζειν,
νισσέσθων σφετέρῃς ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀποφώλιος ἔκλυε λαός,
εἰ δραμέμεν ἡμετέροισιν ἐπ' ἴχνεσιν Ἰσραῆλος,
καί κεν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου,
καὶ κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέα βασιλῆα·
τῶνδε δίκην ἐκέως βιότου τρόφος ἔσσεται ὥρη.

καί σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἴσχεν.

Ψαλμὸς πα'.

Πρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἐσθλὸν Ἀσάφου.

Ἄφθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἑζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεοῦ ἀχράντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἅζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου διαείσετε ὕβριν,
δειλῷ τ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύνατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμηχανέου ἠδὲ πενιχρόν,
καί μιν ἀνιαρῆς παλάμης ἁρπάξατ' ἀλιτροῦ.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδ' ἐνόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοιὴν μετεκίαθον ὄρφνην.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης·
αὐτὸς ἑκὼν ἐφάμην μάκαρος πάρος ἡμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
ὀλλυμένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σεῖο δικάζοις,
οὕνεκα σὺ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλμὸς πβ'.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε, τίς δή τοι πανομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηΐων ὀρυμαγδὸς ἀέρθη·
οἱ δέ σ' ἀπεχθαίροντες ἀρτάζουσι κάρηνα.
μῆτιν ἐπεκτήναντο τεοῦ δηλήμονα λαοῦ,

ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώια μητίσαντο.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα δὲ σβέσσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ἰσραήλου.
αὐτίκα δ' ἐρχόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
συνθεσίην κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἱέες Ἰσμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωάβος ὑπερφίαλοί τ' ἀγαρηνοί,
ἀμμῶνες γεβαλοί τε καὶ υἱέες Ἀμαλήκου,
ἀλλοδαποί θ' ἁλίοισιν ἅμ' ἐρχόμενοι τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν ἀσσυρίων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ἐπιθωρηχθέντες ἔβαν πρόμοι υἱέσι Λώτου.
ἕρξον ὅπως Σισάρᾳ τέλεσας ποτὲ καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετὰ χειμέρειον Κισσῶν ῥόον Ἰαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Ἀενδῶρ δάμεν βαρυπήμονι μόχθῳ,
κόπρον τ' ἐξεφάνησαν ἀλίγκιοι ὑψόθι γαίης,
οἷα κόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶν δὲ καθηγητῆρας ἄναξ πανυπέρτατε τεῦξας
Ὠρήβῳ Ζήβῳ Ζεβέῳ καὶ Σαλμάνῳ ἴσους,
πάντας ὅσοι τελέθουσι μετὰ σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἑλεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα δοίης,
ἢ ἅτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κατὰ πίσεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπορμηθήσῃ·
ὧδε μάκαρ μάλα τούσδε καταιγίδι σεῖο διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ καὶ ἀπηνεῖ πάντας ἀτύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσειας ὀπωπάς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι τεὸν οὔνομα μαστεύσειαν.
νωλεμέως συνεχοῖσιν ὀρινέσθωσαν ἐλέγχοις.
μόρμος ἕλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' ἄϊστοι

γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς πγ'.

Υἱάσιν ἱρὸς ὕμνος ὑπερθύμοιο Κοραῖου
ὀγδοάτης δεκάδος μετέπειτα καὶ τρίτατος.

ΩΣ ἐρατὰ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν·
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς·
ψυχῇ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι.
καί γε γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἔφευρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοὶ σεῖο μάκαρ, σθενέων θεὸς ἐσσὶ καὶ ἐσσήν·
ὄλβιοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τεὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ παρὰ σεῖο κράτος ἐσθλὸν ἔφευρε,
θυμῷ ἐπιπλεύων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κατὰ μοῖραν ὀπάσσαι·
εὐσθενέος νίσοιντο μετὰ σθένος ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιὼνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὄσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι αὐτός,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νῦν μ' οὔασιν αὐδήν·
ἄλκαρ ἐμὸν γεγαὼς ποτιδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δή σεῖο πρόσωπον ἄναξ χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφέρει σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκεὺς ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀληθείην θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ' ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκους ποτὲ νόσφιν ἐάσει.

ἄφθιτε, καὶ γὰρ αἰεὶ σθενέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἤπις ἐτύχθη.

Ψαλμὸς πδ.

Ογδοάτη δεκάδι πρὸς τέτρατος ἱρὸς ὕμνος
μέλπεθ' ὑπερθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

ΣΕῖο πάλιν βασιλεῦ μετὰ κήδεα φίλαο γαῖαν,
αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο λήδιον νόστον.
δυσνομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαῷ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ' ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μηνίος ἐκ πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σεῖο μετήμειψας κεκοτηότα θυμὸν ἀνίης.
ἀλλ' ἄγε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ' ἀπάλαλκε τεὴν πολυπήμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι δὴν ἐκέως χαλεπήνῃς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἐπιστρέψας βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
σοὶ δ' ἐπιγηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἄναξ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ' ἐπιδευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσῃ,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν εἰσὶ μετ' αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἑὸν φάος ἀμφιπολεύσας,
νωΐτερην κατὰ γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.
ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε,
εἰρήνη δ' ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δ' ῥόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δώῃ,

καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυσίζοον εἶδαρ ὀπάσσει.
εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνιά οἱ ἐν χαλοῖσιν ἐπιθύνουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε΄.

Πέμπτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆϊ μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ' ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτέανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιος νύ τοι εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν εἰς σὲ λιτῇσιν.
ἦτορ δ' εὐφρήνειας ἐγδομένου θεράποντος,
σεῖο γὰρ ἐξήτησα βίην καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μειλιχός ἐστι λίην ἐπιεικέα ῥέζων,
εὖ δ' ἐπιδευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τειρόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιτάων.
οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῷ πανομοίϊος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα τάπερ τεκτήναο χειρί,
ἄντα σέθεν προσμολόντα μακάρτατε λιτάσσονται.
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐστὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σῇ μ' ὁδῷ ἰθύνειας, ἀληθείην δὲ κιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην ἐμέων σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σὲ μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
οὕνεκα δή μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.

ἡμέτερο

ἡμέτερον δ᾽ ἀΐδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
αὖτα με ὦ βασιλεῦ ἀθεμίστιοι ἀντεφέροντο,
καὶ σθεναρῶν ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰχνεύεσκεν,
οὐδὲ βίην προὔθεντο τεὴν κατεναντίον ὄσσων·
καὶ σὺ μάλ᾽ οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ᾽ ἐλεήμων,
καὶ δωτὴρ ἐλέου πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ᾽ ἐλεαίροις·
παιδὶ τεῷ σέο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπήνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον εἰς ἀγαθόνπερ,
ὄφρα μευ αἰσχυνθεῖεν ἀνάρσιοι εἰσορόωντες,
ὡς ἔρα σὺ παρφασίη τελέθῃς καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς πϛ.

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
ἕκτον ἐπ᾽ ὀγδοάτῃ ἡδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἶδε πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζειν,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ἰακώβου κλισιάων.
πευθόμεθ᾽ ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι αὖτα φίλων Ῥαάφης ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀλλοδαποὶ τύριοί τε καὶ αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ᾽ ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔθεντο.
μητέρα τιμήεσσαν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀείζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καί μιν ἄναξ γραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει,
λαῶν τε κρατερῶν ὧνπερ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵ τέ μιν οἰκήσοισι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς πζ΄.

Καὶ τόδ' ὑπὲρ Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσσι Κοραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωϊτέροιο βίη πανυπέρτατε φέγγεος ἐσθλήν,
ἤματος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῇσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἀντίον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείσοις·
οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός,
νερτερίου τ' ἀΐδαο φίλη πέλας ἦλθε βιώνη.
ὠΐσθην ἔμεν ἶσος ἐπισσυμένοις μετὰ βόθρον·
θνητὸς ὅπως γενόμην, ᾧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγός,
καί περ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
οἷά περ οὐτηθέντες ἀκηδέσι περὶ τύμβοις
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλασθεν.
νερτέριόν μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισήνορα βόθρον,
ὀρφναίην θανάτοιο παρὰ σκιοειδέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο κότος βαρυώδυνος ἐστήρικται,
καί με μεταχθόνιον κλονέεις τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορίην νοσφίσαο πᾶσαν ἑταίρων·
οἱ δέ με λευγαλέῳ τῷ ἀποστυγέουσιν ὁμοῖον.
ἃ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντά μ' ἔπεσθαι·
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε τόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
ἐς δέ σε χεῖρες ἐμεῖο πανημαδὸν ἠώρηντο.
μὴ τεὰ παρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξεις,
ἢ ῥά τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδούς·
μήτις σὴν περὶ τύμβον ἄναξ ἐϋητὺν ἀείσει,
καί σευ ἀληθείην ἐρατὴν ἐπ' ὀλωλότι χώρῳ.

μὴ κνέφαϊ θνητὰ τεὰ περιφανήσεται ἔργα,
ἢ σέθεν εὐδικίην περιλελασμένη εἴσετ' ἄρουρα.
Τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγόν,
ἠῶθεν δὲ λιτῇσι μετερχόμενός σε καλέσσω.
Τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
Ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ διὰ μήνιες ἦλθον,
καὶ σῆς ἠνορέης ῥιγηλά με δείματ' ἄτυζε·
ἀμφί με κυκλώοισι βαθύρροον οἷά περ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημέριον ἔνθα καὶ ἔνθα.
γείτονα μὲν νόσφισσας ἐμὸν θ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀχλύοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς πη'.

Ἄξιον οὐρανίης πινυτῆς χαρίεντος Ἐπαίνου
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωλεμέως ἔλεον βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῆς γὰρ ἐλεημοσύνην τεκταινέμεν ἤματα πάντα,
σεῖο τ' ἀληθείην περ αἰθέρα θέσθαι ἑτοίμην.
Συνθεσίην ποιησάμενος ἡμετέροισιν ἀείσοις·
ὤμοσα Δαβίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σεῖο φῦλον ἐπεντύναιμι θοώκοις,
καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σεῖο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καί σευ ἀληθείη ὁσίων κλισίῃσι μελέσθω,
Τίς ναέτης νεφέων πανομοίιος ἔσσετ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοί ποθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.

κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, περὶ δὲ τρόμος εἷλεν ἅπαντας,
ἡγητὴρ σθενέων υἷς τοι μένος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἤνυμα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κτεατίσαο πόντου,
κύματα μειλίσσων ἀέλλοις ὅτε κυρτὰ κορύσσει.
οἷά περ οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες·
κάρτεϊ δὲ βρίθων στυγεροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοὶ, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀρωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέην καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔτευξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος θ' Ἑρμωνόϊμός τε χορεύειν,
ἀστυφέλικτος αἰεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω περὶ σῆς θάρσει δεξιτερὴ χείρ·
εὐδικίῃ καὶ κρῖμα τεῷ περιΐσταται ἕδρην·
ἄντα σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπισταμένως ἀλαλάζων,
τὴν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,
πάντοτε τερπομένων οἷσιν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπ' εὐδικίῃσι τεῇσιν·
οὕνεκα σύ σφισιν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' ἐπὶ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσειαν.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλει ἔρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος, ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος ἐπὶ κρατερῷ καὶ ἐπ' εὐρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάειστον ἐμῶν κόσμησα θοώκοις.
Δαβίδον θεράποντα φίλον καὶ ἐελδον ἐφεῦρον,
εὐαγεῖ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωϊτέρην παλάμην ἐπιτάρροθον ἕξει,

ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρυνέειε βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γηθήσεται ἦθος ἐπ᾽ αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης ἐπὶ πήμασιν υἱὸς ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοῖς δηΐους ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεος θ᾽ ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μέν οἱ θήσαιμι δι᾽ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴ ποταμῶν καθύπερθεν ἀνάξει.
αὐτὸς ἀείζηλον ποθέων καλέσει με τοκῆα,
ἀλκτῆρα σφετέρου φάεος θ᾽ ἅμα καὶ θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἀμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀρισοπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐνηέα τῷδε φυλάξω,
καί οἱ συνθεσίης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεῶνδε φίλος σπόρος ἔμπεδος εἴη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνει.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμῶν λησαίατο θεσμῶν,
μηδὲ μετ᾽ εὐδίκησιν ὁμαρτήσοιεν ἐμῇσιν,
αἴ κε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων δὲ γένωνται ἀμνήμονες ἐννεσιάων,
ἱέμενος σκήπτρῳ στυγερὰ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωϊτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τὴν δ᾽ ἐλεημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείῃ ἄδικον τῇ πρόσθε τελέσσω,
οὐδ᾽ ἐπὶ συνθεσίῃσιν ἐμῇς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μετασχέψαιμι τάπερ χείλεσσιν ἔσπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, σταθεροῖς οὐ ψεύδομαι ὅρκοις·
ὄλβιόν οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ πανομοίιος αἰγλήεντι,

τοῖος ἐὼν οἵη περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν οὐρανὸν ἵστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μεθέηκας ἐλέγχοις·
ἀμβολίῃ χρισθέντα τεῷ παρέλασας ἐλαίῳ.
συνθεσίην ἔτρεψας ἐεισθενέος θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο νηόν.
ἕρκεα οἱ σύμπαντα μεγακλείεντα καθεῖλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο, τὰ δ' οἱ ῥίγιστα τέτυκτο.
καί ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὸς γεγένητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπειγομένων μιν ὀλέσσαι·
σφωιτέροις κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μαρναμένου ξίφεος κρατερὴν ἔτρεψας ἐρωήν,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ κατὰ φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμεν οὐλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις.
αἲ πῶς οἱ στονόεσσα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη·
αἲ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων, κατερήριπε πάντοθεν αἶσχος.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαίνοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον σθεναρὸν σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βροτέου βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεκτήναο φῦλον;
τίς βροτός, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ ἀΐδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκή,
τὴν Δαβίδῳ πρόσθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.
μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φθάμην κακὰ νείκεα κόλπῳ·
ὥς σε πάρος δήιοι κακοεργέσιν ἔψεγον ἔργοις,
οἵ ῥα τεοῦ χριστοῖο καὶ εἰκόνα λωβήσαντο.

αἰνετὸς ἔστε τ' αἰὰξ θεὸς ἔσσεται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθ'.

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτὸν, αἰὲν ἐτύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος εὐχωλὴν τήνδ' ἴαχεν· ἡ δὲ τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῳ τε μέρει.

Ἄμμι μάκαρ γένευ ἔρκος ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἔρμα γενέσθαι,
ἐκ παλαχῆς βασιλῆα καὶ εἰς αἰῶνά σε μέλψω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀνέρα τεύξῃς,
κελλόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἱέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σέο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν ἔο νυκτὶ παρέσχε.
μεμπτά σφισιν ἔργα γενήσεται εἰς ἐνιαυτούς.
ἠὼς ἠεριγενὴς παρελεύσεται οἷά περ ἄνθος,
ἠὼς ἀνθήσειε, καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπέρῃ αὖθι πέσοι, κάρφοιτό τε πετρωθεῖσα.
σεῖο γὰρ ἀδρανέες γεγενήμεθα μηνίσαντος,
αἰνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.
δυσνομίας προὔθηκας ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἑτοίμους,
ζωὴ νωϊτέρη τελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγενήμεθα καπνῷ,
καί σευ ὀδυσσαμένοιο φίλην κατατηκόμεθ' ἀλκήν.
ἡμετέροις ἐτέεσσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης·
ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δ' ἔτεα ζήσαιμεν ἐπὶ πλέον ὀγδώκοντα,
τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσσε γενέθλην·
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
τίς σευ ἀριθμήσειεν ἀμείλιχα δείματα θυμοῦ.

δεξιτερὴν εἰέπιμον ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαίνοις,
ὅσσοις ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· σὺ νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σεῖο μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑποείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρίθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ εὐφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
ὧν χάριν ἡμερέων παρὰ σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
ἀντ' ἐτέων ὧν πρόσθεν ἐλεύσομεν ἄλγεα τόσσα.
δέρκεο σοὺς θεράποντας ἀκήρατε, καὶ σέθεν ἔργα·
τὴν δ' ἄρα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωϊτέρων εὐθύνεις παλαμάων.

Ψαλμὸς ϟ.

Αἶνον ἀγακλείεινα μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων ἐς ἐνάτην δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἤλυκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπῃ βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξει·
ἐξερέει βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
σὺ θεὸς ἄμμι πέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λίνοιό με θηρητήρων,
μύθου τ' ἀγαθέος ταραχῆς περιπεπληῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιερῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψεις·
ἐλπίδα σὴν πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείη θωρήξεν οἷά περ ὅπλῳ,
οὔποτέ μοι νυχίῳ περὶ δείματι δειμώσειας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν οἰστοῦ,
οὐδ' ὑπονισσομένου σκοτίοις περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ αἰπόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,

ἣν δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυριὰς αὖθι πεσεῖται.
ἀλλ' οὔτις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὴν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥ' ἔμεθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ἠέρα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ὄβριμε θάρσος.
μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξυνιοῦσαν ἀνάγκην,
μηδ' ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει,
ὄφρά κεν ἐν πάσῃσι περιστιχόωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειράμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμήεντα τεὸν πόδα λάϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,
ἰοβόλον δὲ δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμελημένον ἐλπίδι θυμῷ,
ὃν δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ' ἐμεῖο·
τοῦ λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτειρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀτερμάντοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ϟαʹ.

Πρῶτος ἐνενηκοστός τε τῶν σφῶν μέτρων
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας εἰς σαββάτου.

ΩΣ ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλείεντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ῥέοντι περιφραδέως ἐλεητὺν,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀληθείην διὰ νυκτὸς,
νεύρων πλεξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,

ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλγεις,
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις.
ὡς κεν ἀυμνήσαιμι τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην·
ὡς πινυτὴν μήσαο περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὔ τίς τοι τάδε νῆις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
οὔτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπόψεται ἠΰτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀλβίζοντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξειαν ὀλέθρου·
ἀθάνατος δὲ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀλεῖται,
οἷα δὲ μουνοκερῆος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύοι,
καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γῆρας ἐλαίῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμὸν ἴδον οἶτον ὀπωπῇ,
πικρῇς δ' ἀντιβίων τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι.
τῆμος ἄρ' ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷά τε φοῖνιξ,
ἶσά γε βελθόμενος χλοερῇ Λιβανίτιδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσίν,
αὐλῇς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
πιαλέου πλήθοντες ἔπι περὶ γήραος ὥρῃ,
ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ' ἄδικον πραπίδεσσι νόον πινυτοῖσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ϟβʹ.

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδος ἔμελψε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν, ἑὸν δ' ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ' ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.

ἀσφαλέως δ' ἀδόνητον ἄπειρον θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σεῖο δὲ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί·
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν δὲ κέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαρύζειν,
ἐξ ἀναφρομένων πελέων ὑδάτων ὀρυγμαδοῦ.
πάντα πέλει θηητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μοῦνος δ' ἄναξ θηητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σεῦ ἄναξ συμφραδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρασίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει,
ὥρῃ ἀτερμάντῳ καὶ ἐπ' ἤμασι μηκεδανοῖσιν.

Ψαλμὸς ϞΓ.

Τετράδι σαββάτων γλυκερὸν Δαβίδος ἄεισε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τείτατον.

Ἀθάνατος μετὰ πᾶσιν ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἐστήν·
οὔτιν' ἐρευθιόων βασιλεὺς ποινῆσι δικάζοι.
καλὰ θεμιστεύων, ἀναέριρε κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τεὸ μέχρι βίη κρατέοισιν ἀγεῖται·
μέχρι τεοῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ βρυχόμενοι κραδίης ἀθεμίστιον ὕβριν·
ἐργατῖναι κακότητος ἀδίκῳ ἐρέοισιν ἅπαντα,
οἳ σεῖο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέφθορσαν ἐόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον, ἐχαρώσαντο δὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νεήλυδα νόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ' ὅτιν οὐρανίην βασιλήϊον ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ἰακώβου δόκεον θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ' ἄγε συνθέσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,

οἳ πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδοὺς, οὐ μᾶλλον ἀκούσει;
ἢ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μοῦνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
μαψιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηΐδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥα τεῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,
θεσμοτόκους μεδέοντας ἑῆς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀτασθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτε λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν,
εἵως κρῖμα τεκοῦσα δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
τίς μ' ὀλοῶν τεύξειεν ἀναστήσας ὀλετῆρα,
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων ἐπὶ δῆριν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔστη,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο ζωέσιος ἄϊδι θυμός.
εὖτε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύζαν ἐδέγμην,
αὐτίκα σή μ' ἐλεητὺς ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα·
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰαίνθην.
μήτοι θῶκος ἄναξ ἀθεμίστιος ἐγγύθεν ἔστω,
ὃς περιγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰχανόων ὁσίου διὰ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ῥάπτειν,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἠπωρῆς ἐπίκουρος ἐμῆς θεὸς ἦλθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσσεν ἑῆς ἀντάξια λώβης,
καί σφεας ἀμφ' ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνει.

Ψαλμὸς ϟδʹ.

Δαβίδου πινυτοῦ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν τέτρατος εὐεπίη.

Δεῦτ' ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψομεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ θείην μετέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἀλαλάξομεν ὕμνον·
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔποτ' ἀπορρίψει φίλον καὶ ἐνηέα λαόν,
ἀθανάτῃ παλάμῃ μετέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων·
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορέῃ δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεκτήνατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν,
αὐτὰ θεοῦ κλαύσωμεν, ἑὸν δ' οἰκτίσσεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμείων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτός,
τοῦ δ' ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴκεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδήν,
μή τινι χαλκείη κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην ἐρεθίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖτε θεοῖο κατὰ τρηχεῖαν ἔρημον,
ἡμέτεροι προπάροιθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες·
οἵ μευ τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὀλοὴν ἔστυξα γενέθλην,
ἐκ δ' ἔφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάληνται,
ἡμετέρας δ' οὐ πάμπαν ἐπεφράσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς κατάπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϟε΄.

Δώματος αἰγλήεντος ἀειρομένου βασιλῆος
Δαβίδης κελάδησεν ἄναξ μετὰ ληΐδος αἶσαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιγύ.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα ὑμνήεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ἄσσιον ἦμαρ ἐπ' ἤματι ἐὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν.
θαύματα ὑμνήεντα θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐτύχθη,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.
δαιμονίων εἴδωλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὖ πολύχαλκον ἑῇ θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος δὲ μέγα κάλλος ἑῶν καὶ ἐνώπιον ὄντων·
νηῷ ἀκηρασίῃ δὲ ἀειπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε δὲ εὖχος·
οἴσετε ὑμνήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν εὐαγέϊ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου·
αὐτὰ θεοῦ χθὼν πᾶσα ταρασσέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισί γε, θεὸς μετὰ πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι·
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω δὲ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χαρείη.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ δὲ ὕλη,
αὐτὰ θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπειγομένου βασιλῆος,
ἦλθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,

πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θυμὸν,
γλῶσσαν ἀληθείῃ περιχέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϟϛ.

Δαβίδου παλίνορσον ἑὴν ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἕκτον ἄεισμα φίλον.

Χαῖρε χθὼν, σέθεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαιρέτ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης σθεναρῆς προπροθύσεται αἰθόμενον πῦρ,
ὄφρα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.
χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοσε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδαπῆς κατεναντία παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀνήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος εἶδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδείσθων περικυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐπὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
τέρπη ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιὼν,
καὶ πραπίδεσσι χάροντο ποσίκροτ' Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντες ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ πανυπέρτατε τέρμασι γαίης,
ὡς οὔτις κλυτόμητι λίην θεὸς ὕψοσε ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες ὅλον θεὸν, μέρμερα θέσθε·
ὧν θυμὸν φιλέει πανεπίσκοπος ἔξοχα δούλων,
καί σφεας αἰὲν ῥύσει' ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
ἀντολίη περιλάμψεν ἐπὶ βλεφάροισι δικαίου,

τερπωλή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐσίκετο εὐθέων ἦτορ.
παμβασιλῆϊ χορόν τε ἀμύμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις οὔασιν ἐνήσατε τοῖο γε μνήμην.

Ψαλμὸς ϟζ.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἕβδομον ἦσε Δαβίδος.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θηητὰ σφαῖς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σαώσε,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν ἀλκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσιν,
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων γενεάων·
σφωϊτέρην ἀνέτειλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἰακώβοιο μελάθρων,
οἷό τ' ἀληθείης περὶ δώμασιν Ἰσραήλου.
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλειεῖ ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρὰς δ' ἀναμέλψατε κώμῳ,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλατῆς σάλπιγξι καὶ οἱ κέρας ἴαχε βόμβον,
ἄντιον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τὰ ὑπὸ χθόνα ναιετάουσι·
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγοῦντες ὁμαρτῇ·
οὔρεα τερπέσθων θεοῦ κατέναντα προσώπου·
εἰσι γὰρ, ἦλθε δὲ μᾶλλον, ὅπως χθονὶ καλὰ δικάζοι,
πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θεσμόν,
γλώσσαις ἐπεσσυμένοις προϊεὶς ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλ-

Ψαλμὸς ϟηʹ.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπόμενον κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασίλευσε θεὸς, μὴ χαίρετε λαοί·
ἥμενος ἦλθε Χερουβὶμ, ὅλης χθονὸς ϐ̈μα δονείσθω.
κλεινὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητός·
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήραον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπερίοπτον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ϐ̓ωλὴν,
εὐδικίην ψῆφόν τε τεῷ πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
λισσόμενοι θρήνων σφετέρων· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' ἱερεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρὼν,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουῆλος μενέχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ' ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καί σφεας ἐκ νεφέλης σταθερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θέων δ' οὐκ ἀμνήσαντο ὅσων μάθον ἐννεσιάων.
ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανόθ' οὔας ἐποῖμνοι,
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν·
πάντα δ' ἅ κεν ῥέζεσκον, ἐπιθύνεσκες ἀρωγήν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἀχράντῳ δέμιν αἰὲν ἐν οὔρεϊ γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϟθʹ.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ εἴνατον ᾆσμα κλυτόν.

Πάσα μεγακλείεντ' ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
σπεύσατε γηθόμενοι θέων καὶ ἐνώπιον ὄσσων·
αὐτὸν ἀεὶ πραπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξ' ἡμέας, οὐδ' ἡμεῖς ἄρκιοι εἰμέν·
ἡμεῖς αὐτοῦ ἔο λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σπεύσατε μελπόμενοι θέων ἔντοσθε πυλάων·
ἐν δ' αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιτανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεοῦ ἐπὶ χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως ἦεν τῷ ἐπεὶ μετὰ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φέρει παναληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς ρ'.

Δαβίδος ᾖσεν ᾆσμ' ἑκατοστὸν τόδε.

Εἰν ἑνὶ σεῦ ποινὴν βασιλεῦ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
φορμίζων ξυνίοιμι ἀμωμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἤϊα μέσσῳ,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔπι καὶ συγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέποτ' ἀλλοπρόσαλλος ἐμοὶ πάρος ἥνδανε μῆτις·
φεῦγε μευ αἰνὸς ὄφις, δολερῶν δ' ἀδάητος ἔμιμνον·
οὔας ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντος ἀκοῦσαι·
οἷα δὲ λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρὰ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος εἶναι.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμαὶ ἐτανύσθον ὀπωπαί,
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ' ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστῆρ' ἀτραπιτοῖς θ' ὁσίοις μεμελημένον εἶχον,

οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ·
οὐδ' ἄδικον λαλέων μευ ἐναντίον ἤλυθεν ὄσσων.
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφήτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς ρα΄.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ' εὐχωλὴν προχέῃ κατένωπα θεοῖο·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν·
οὔατι δευομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μή μευ σὴν χρείεσσιν ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
τειρομένῳ κλίνειας ἄναξ ὀξεῖαν ἀκουήν.
εὖτε μάκαρ καλέσω σε, θοῶς φίλον οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκ' ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ' ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ' ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ' ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρι δ' ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωϊτέρῃ στοναχῇ προσεπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα ψιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθόν τιν' ἄϋπνον ἐόντ' ἐν δώματι μοῦνον.
δυσμενέες μ' ἐπέεσσι πανημέριον στυφέλιζον,
οἱ δὲ γεραίροντές με μάτην ἐπὶ ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα τειρόμενος πασάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ' ὁμοῦ γε κεράσσας,
μήνιος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ' ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λήγει,
χόρτῳ δ' ἀζαλέῳ πανομοίϊος αὐτὸς ἐτύχθην.

μοῦνος ἐπεὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἥκεις,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βροτοῖς μνημήϊον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἠεαίροις·
ὥρη γὰρ μάλα τήνδε πιεζομένην ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑῆς λαΐγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκτίσσονται·
πάνθ' ἅμα δειμήνωσαν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν εὐκλείην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνατο θεὸς Σιῶνα πεσοῦσαν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμήν,
οὐδέ τ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γενησόμενός σε βοήσει,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπεσκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτάνυσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσει.
νισσόμενος σθεναρῶς μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης προπάροιθε τὸν ἐμὸν βιοτόν μ' ἀπολέσσῃς·
σεῖο μάκαρ γεγάασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τὸ πρῶτον ἀπεστηρείξαο γαῖαν,
καὶ χειρῶν τελέθουσι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἴης.

εἰδόμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὄλοιντο·
πάντα δ' ἐναλλάξοισιν, ἑλισσόμενοι ἅτε φάρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐστι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ κλισίῃσι παρέσσεν,
καί σφεων οὐ λήξει ἐπιθύνουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ρβ´.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε·
οὔνομα δ' οἱ μευ μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθε' ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάμελπε κακορραφίης ἐλατῆρα·
αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰήτορα νούσων,
σεῖο δυσηλεγέως φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
ἀλήκτοις ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
κλεινὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτην πάντεσσι δικαιοσύνην ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,
υἱάσιν αἰγλήεντος ἀεὶ νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μὲν πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ' ἐλεήμων,
ἡγητὴρ ἐλέου καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐκ αἰεὶ κρυόεντα κότον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ' ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυπήμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐείθοις.
ὁππόσον ἀντολίαι δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,

τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑῷ φρένα μείλιχον ἴσχει,
ὡς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτείρατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα τόπερ τεκτήνατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις εἰμὲν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιός ἐστι βιώνη,
ἄνθεσιν ἴσ᾽ ἕπουσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἡ ψυχῆς πλαμένης μελέων ἐξέφθιτο πᾶσα,
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
αὐτὰρ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέουσιν ὀπηδεῖ,
καί σφεων υἱῶν οἷσι μετ᾽ υἱέας αἴσιμα ῥέξει,
οἷς περὶ θεσπεσίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς ἐννεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεκτήνατο θῶκον,
καί οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἁπάντων.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ᾽ ἄνακτα,
ἄλκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
δὴ καὶ παντοδαπαὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ᾽ οὔας μεμήλητο ἑοῦ ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλειέντα θεοῦ κελαδήσατ᾽ ἄνακτα,
κοιρανίῃσιν ἃ κάρτος ἀεὶ πεπταμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνετε μέλπε.

Ψαλμὸς ργ΄.

Δαβίδου λιγυρὸν τρίτατον μέλος ἀμφ᾽ ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἴνετε μέλπε· (θεὸς
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀέ-
δυσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φάρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκτανύων ῥινῷ μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὁρᾶσθαι,

ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλεινὰ καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στείγματα τεύχων,
σπερχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίην στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
εἰς δὲ βίην φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
πυθμένα παγχάλκειον ἐπεστείξαο γαίῃ,
ὄφρα βίην ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φάρεϊ θεσπεσίην ἰκέλην περιθῆκατ' ἄβυσσον·
ὑψικόμων στήσονθ' ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιτ' ἐπὶ φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καί σευ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνει, χθαμαλὴ δέ τις εἴδεται αἶα,
κεῖσ' ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τόπερ οὐ παρελεύσεται ἄλλος,
οὐδὲ φίλην ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψοισι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης προΐεις μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσικόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανείη·
ἔθνος διψαλέων σὲ μένοι παντοίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὐτὰρ ἐπὶ τοῖσι παρέσσεται πετεηνά·
μεσσόθι πετράων στεναρῶν δώσοισιν ἀϋτήν.
πιαίνων ὑπερωϊόθεν σέθεν οὔρεα ποίην,
γαῖα φερεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μειλιχρόν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἄγει μελιηδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα πιαίνων λευκοχρόου αἵματ' ἐλαίης,
ἄρτῳ τ' ἀνδρομέην κραδίην στομένουσαν ῥείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί' ὀφέλλοι,

καὶ κέδροις Λιβάνοιο τεῶν μάκαρ ἔργα χερῶν.
κεῖσε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἀγεωρή.
δῶμα φίλον πτερόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
οὔρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε·
πέτροις ἠλιβάτοις περιθαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ τεκτήναο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφράσσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀμείδητος σημήϊον ἔπλετο νυκτός,
νὺξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι δὲ θήεια νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναγκαίην ἐπὶ θήρην,
σφωϊτέρην θαλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυνάγερθεν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἠρτύναντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μετανίσσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάνθ' ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ τεκτήναο ποιμήν.
χθὼν ἱερὴ βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἃ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἑρπετὰ πόντου,
ζῶά κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν τεκτήναο παίγνιον εἶναι.
εἰς σὲ δὲ πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ·
πᾶς δ' ἄρα δωτίνην ἀγαθὴν ἐκ σεῖο κομίσσοι.
πάντα λίην γάνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσεις,
καὶ κλόνος αἰνὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψῃας ὀπωπήν.
θυμὸν ἀπαινυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμέντες,
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ περὶ μητέρα γαῖαν.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλίνορσον ὀπάσσεις,

αὖθις ἀνηβώοισιν, ὅλη δ' ἀναλάμπεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ἐπιτέρψεται ἑοτήν.
χθὼν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῆς ἐλελίζετ' ὀπωπῆς·
τυτθὸν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, εἰσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα λέχνυσο μόλπης·
ἀλήκτοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπολλήξειαν ἀτασθαλίης ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ' ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ρδ.

Τετράδος ἀγηλυΐα βοηθέων στραπάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος τελέθει.

Μέλψατε λισσόμενοι παναγήραον οὔνομ' ἄνακτος·
ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
θεῖα περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζήμενον αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὔμμιν ἐτύχθη.
καί οἱ θεσπεσίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης εὐδικίας σφετέρας περάεσσιν ὀπηδούς.
δμῶες ἑοὶ γεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου·
παῖδας Ἰακώβου περιλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.

νωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
μῦθον δ' ὃν γενεῆς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε τελέσσαι,
συνθεσίην ἀγίαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναί οἱ ὑποσχόμενος Χαναάν μου,
ὑμετέρου διαμετρήσας χοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοὶ
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέστιχον ἔθνεος ἔθνος·
ἐκ δ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθον ἄλλον.
οὔτινα σίντην ἔασεν ἐπὶ σφίσι χεῖρα κορύσσαι·
ἀλλ' ἔτι τῶν δ' ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἴσχεσθ' ἀπὸ θεῶν, μὴ νύ μευ σίνεσθ' ὑποφήτας·
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξυνέαξε βίην φυσίζοον ἀκτῆς.
τῶν δ' ἀγανὸν προὔπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα·
Ἰωσηπὸς τὸν ἄναξ ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ.
ἆ τότε πῶς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθείς,
πῶς δὲ πιεζομένην κραδίην δέδμητο σιδήρῳ·
εἰσόκεν ἥπετο κεῖνος ἑῶν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων.
αὐτὸς ἐὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἴκου ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις προμάχοις Νείλοιο διδάξῃ,
καί σφεων πρεσβυτάτων πινυτὴν τεύξειε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραῆλος ἐπ' αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·

Χαμοῦ δ᾽ Ἰάκωβος ἀγακλέα νάσσατο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητὸν,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον εἶναι.
οἱ δ᾽ ἄρα λιμήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐείθοις.
τοῖς δὲ θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
ἀντίθεόν τ᾽ Ἀαρῶνα ὅς οἱ περιλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀειπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμοῖο βίην κατὰ γαῖαν ἀνύσσε.
ἐνθ᾽ ὄρφνην προέηκεν ὑπὲρ νεφελωΐδα γαῖαν·
οἱ δ᾽ ἐπέων βούλευον ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα τελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μελαμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτραφέων βατράχων ἀνέτειλε γενέθλην,
δώμασι θωρήχθησαν ἐρισθενέων βασιλήων.
εἶπε δὲ, καὶ κυνόμυια μετέστιχε δώμαθ᾽ ἀάακτος,
καὶ σκνίφες διέπερθεν ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴ ὑπ᾽ ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.
ἡμερίδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καί σφεων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμώωσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρίς,
καὶ βροῦχος πολύθεσος ἀμετρήτοισιν ῥωαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
αἶ πῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θάπτων οἰχομένης γενεῆς πρωτάγριον ἥβην.
χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἐξάγε λαὸν,
οὐδέ τιν᾽ ἠπεδανὸν μεταδήμιον εἶχον ἑταῖρον.
αἶ πῶς νισσομένων ἐχάρη νεφελωῒς ἄρουρα.
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσαλθέϊ δείματι θυμῷ.

ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἡγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίην κέδασεν διανήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείριτος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν·
ῥηξάμενος πέτρην, ῥοθίων ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ·
τοὔνεκα τιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαὸν,
εὐφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένους ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων γενεάων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτους διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θέμις,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρεʹ.

Πέμπτος ὅδ' ἀμηλυΐα βοηθέων σκαπάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην χρηστὴν ἀέξει.
τίς σθένος ἀστυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσει,
καί οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμελημένοι ἄνδρες ἔασιν,
οἷσι δικαιοσύνη καταχρέιος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος ἐπίσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐνηείῃσιν ἀρίστοις,
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεοῦ κεχαρησόμεθ' ἦτορ,
ἀθανάτου κλήροιο συνήορον αἶνον ἔχοντες.
νωϊτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες εἰμὲν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.

θαυμασίων ἐγένοντο τεῶν ἀδαήμονες αὔτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἑσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔπι κατὰ πόντον ἐρυθρὸν,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωσεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρόν,
βυσσόθι δ' ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ,
καί σφεας ἐξεσάωσεν ὑπ' ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐξείλετ' ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
ἀντιβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηΐων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως πείθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς σχεφθέντες ἄνακτος,
βουλὴν δ' ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήθησαν ἀνύδρῳ.
ἀλλὰ καὶ ὣς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίας ἧς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ὄρινον,
ἀντιθέῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐελδομαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλὸξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμελημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κεραήκεα μόσχον ἔτευξαν,
εἰδώλῳ δ' ἐλίτοντο μάτην παρὰ ποσσὶ πεσόντες·
νήπιοι, οἱ τὸ πάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φερβομένῳ ἴκελον μελιηδέα ποίην·
ἀλκῆς δ' ἐξελάθοντο μενεπτολέμου βασιλῆος,

ὃς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θηητὸς βεβόητο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀριστοπόνος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμην ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐλωβήσαντο κακοῖσιν·
οὐδέποτ' εὐθέσμῳ μάκαρος θάρσησαν ἐνωπῇ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἐπῇσιν·
οὔασιν ἠρνήσαντο θεοῦ λεγέοντος ἀκοῦσαι·
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀλείταις,
πάντας ἅμ' ἱέμενος βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἱ δὲ Βεελφεγόροιο μιαινόμενοι τελετῇσι,
νηπείης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης ἐρέθοντες ἐρωμανίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρεις θανάτοιο θεοῦ τέκε μητέρα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσσατο παμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀριδείκετον εὗρεν,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ σὺ δ' ἐπίστασαι ὥς μιν ὄριναν,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκακωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίην πικρῇσιν ἀνίαις,
ὃς ῥα τότε οὐκ ἐθέλων προτέρην ἐψεύσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τάπερ σφίσιν εἶπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τῶν ἀπόνηντο, κακὴ δ' ἐπίεσθεν ἀνάγκη,

δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεγγομένη στονάχιζεν ἀναιτίῳ αἵματι γαῖα,
ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπερφιάλου Χαναάμου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μιαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνῃ τ' ὀλοῇ μάλα γάρ σφισιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὃ μήνιε πάμπαν ἄναξ κακοεργέϊ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεράποντας ἔδωκε,
κοιρανίην σφετέροισιν ἑὴν δηΐοισιν ὀπάσσας.
ἀντιβίων ὀλοῇσιν ὑπεδμήθησαν ἀνάγκῃς,
οὐτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωσεν ὀϊόμενός περ ὀλέσσαι·
οἱ δὲ νόῳ στυγερῷ πλέον ἤκαχον ἢ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τειρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ' ἐλέησεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
νικηθεὶς δ' ἐλέῳ προτέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμα μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἑὸν πρήϋνεν ἀνάκτωρ,
καί σφεας οἰκτίσσαντο πάρος ληΐστορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σαώσοις,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα περ κεκεδάσμεθα δήμων·
ὄφρα σεῦ ἐσσυμένως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
σῇσι μέγα φρονέοντες ἀειπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα·
Ζιὼ δ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς ρϛʹ.

Ἕκτος ὅδε ἐπηλυΐα βοηθέων στρατιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
βαζόντων θεὸς οἷσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οἷς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χερός·
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναγείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμου,
οὐδ' εἶχον σφετέρης πόλιος σκέψασθαι ἀταρπόν.
δίψῃ δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης·
ἰθείην δ' ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πτολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαιτ' ἐρωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ,
οὕνεκα δευομένῃ ψυχῇ πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πειναλέον τ' ἀγαθοῖσιν ἐπεσπείξατο θυμόν,
ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφαϊ σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἱ δὲ νόῳ στυγερῷ θεοῦ ἤκαχον ἢ πρὶν ἀνωγάς,
μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρυκηδέα βουλήν·
ἔνθεν ὑπ' ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.

ἐκ δ' ἀχλυκνέφαος τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μελέων κρατερόν καὶ ἀπειρέα δεσμόν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαι ζωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέροι μεροπηΐδι φύλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δύναμιν διέπερσε πυλάων,
εὐτύκτοις δ' ἀδάμαντος ἄφαρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο·
οὕνεκα δυσσεβίης παρῆγε χέαμενοι μον ἔφεδρον,
θυμῷ ἀποτύξαντες ὅλην βρεφήνοεα δαῖτα,
ψυχοπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
αὐδὲ θεὸν βοάασκον ὀειλόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξηγε πάσης.
πειρομένοις ἠκέσατ' ἑὸν σφίσι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαι ζωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέροι μεροπηΐδι φύλῃ·
ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηότες ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καί οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόροις μετ' ἀβύσσοις.
κελλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταῖξ,
θῦνε δὲ κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου·
φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ' ἠλάθοντο, σοφὴ δ' οὐ φαίνετο τέχνη.
αὐδὲ θεὸν βοάασκον ὀειλόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξηγε πάσης.

αὐτίκα δ' εἰς αὔρην προτέρην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθέϊ μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἦγε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
εἰς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆες ἑὴν ἀναμέλψατ' ἑωλὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μετ' οἱ μεροπηΐδι φύτλῃ.
εὖ μιν ἀειπρεπέων κλισίῃς ὑψαείρατε λαῶν,
καὶ προτερηγενέων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
χεῦμα μέγ' ἐξανέηκεν ἐΰρρῆος ποταμοῖο·
ὑψηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
ψάμμην πουλυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χώρην,
καρφομένην κακότητι περικτιόνων ναετήρων·
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκύμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίῃς ποταμηδὸν ἐπέχευεν ὕδατ' ἀνύδρου,
ᾗ ποτε πειναλέοι νάσσαι πολυπήμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
ἠμερίδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφορίης ἐρατεινῆς.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξαντο δὲ λαοί,
καί σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῇσιν·
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀρρήκτοις ὀδύνῃσι·
δεινὴ δ' ἡγεμονῆας ἀκυδέας ἀμφ' ἐπελώβη·
οἱ δὲ τρίβον προλιπόντες ἐπ' ἀτρίπτοις ἀλάληντο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχρῷ,
στησάμενος φρήτρας ἅτε πώεα καλὰ νομήων.
ἰθύνοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χαρῆεν·
ἀμπλακίη δ' ἀείδηλος ἑὸν στόμα δεινὸν ἀνοίξει.
τίς πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν οἶδε φυλάξαι,
ἀθανάτου δ' ἐλεημοσύνην στέρνοισι νοῆσαι.

Ψαλμὸς ρζ'.

Δαβίδου ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κύδεϊ ᾧ μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὸν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενον κελαδήσω·
σὸν μένος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέσιν λιγυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχες καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
ὑψωθεὶς Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, χ' ἡμέτερος Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄγκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ιούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μευ ἔφυ Μωᾶβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν περιπάροιθεν Ιδυμαίης,
πᾶσιν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ιδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσεαι ὁ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός;
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζοι·

ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ρη΄.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρελάσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δεινὸς ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιγρὰς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠρέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοὴν ἐπὶ φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οἷς φιλέειν δοκεέσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔραπτον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιτανεύων εἰς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων.
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας,
ἀντὶ δὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
τοῖο κατηγορητῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἔλθοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοή οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γενοίατ' ὀλίγιστά τ' ἀνιηρά τε,
καί οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.
ὀρφανίῃ σφετέρους ἀλιτήμονας υἷας ῥύξοι,
χηροσύνῃ δὲ δάμαρτα κακὴ μεθέπουσα πεδήσοι·
παῖδες πτωχεύσοισι παρ' ἀλλοδαποῖς μετανάσται.
οὔδεος ἐξελάοιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντά οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστὴς,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένων ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἔλθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικὴν τις ἐποικτίσαιτο γενέθλην,
ἔσσαι οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μέλπηθρον ὀλέθρου·
οὔνομ' ἄϊστον ἄπυστον ἐπ' ἤματι πάμπαν ὀλέσσει.

αὐτὰ θεοῦ κακίη σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίη στυγερῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καὶ σφεων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐλεητύος ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
τὴν δὲ λίην ἀγάπαζε, θοῶς δέξαιτο κατάραν·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἰκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα δὲ διψώοντι ἐπήλυθεν ἔγκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα καταχρέος ἠΰτ' ἔλαιον.
αὐτὴ δ' ἀναγκαίου μὲν ἐπὶ χροὸς εἵματος ἴσχοι,
καὶ ζώνης σφετέρης τὴν ζώννυται αἰὲν ἐπ' ἔργῳ.
μισθὸς ὅδ' οἷς βασιλῆϊ κακηγορέειν με μέμηλεν,
οἷς τε μάλα ψυχῇ μου ἀπείριτα κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεύχοις,
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐλεητὺν ὀφέλλοις.
ἀκτέανος καὶ πτωχός ἐγὼ, σὺ δὲ μή με μεθείης,
ἡμέτερος μάλ' ἔεστιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένῃ σκιῇ ἶσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθείς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθην φίλα γυῖα τρέμον ὑπ' ἀνάλκιδι λιμῷ,
καὶ δέμας αἰγλήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἅλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
ὥς μ' ἴδον, ὡς κεφαλὴν δονέον δολόεσσαν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ἐλεητὺν ἄναξ ἐπίκουρον ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγὴν,
τὴν περ ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.

κεῖνοι ἐπαρήσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπερχομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι γενέσθω·
σεῖο δὲ τιμήεντος θεράπων φρεσὶ πάντοθι χαίροι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δύσαιατο μῶμον,
δίπλακι δὲ χλαίνῃ ἴκελον ψύθος ἀμφιβαλέσθων.
ἀείσω μεγέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα,
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἑὸν κλέος ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα δεξιτερῆς ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχροῦ,
ὄφρα κε θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσσειεν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ'.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος εἴνατον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἧσο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμῶν ἐς δέξια θώκων,
ὥς κεν ὑπὸ θρῆνυν δηΐους σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῇσι μετ' ἀγλαΐῃς ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις·
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέροις δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις·
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισεδῆκος.
δεξιτερῆς ἄγχαντε ἔχεις πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρήγματα δημῶν,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀπορραίσει κάρηνα.
ὕδωρ χειμάρρου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,
ἔνθεν ἄναξ τιμῆεν ἀνυψώσει κάρηνον.

Ψαλμὸς ρι'.

Ἄφθιτον ὁμηλυΐα δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαειναῖς.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ περιώσια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῇσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλέεσσιν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἠνορέην ἀγαθὴν διεπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀείζηλον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
εὐδικίην καὶ ἀληθείην ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
τυκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μενοιναῖς.
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε συνθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποίμνῃ
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐτύχθη·
ἀρχὴ ἐπουρανίου σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μένει θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ριαʹ.

Πρῶτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι περιδείδιε βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·
ἀλκῆεν κατὰ γαῖαν ἑὸν μένει αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῇσι τεθηλός.
οὐχ οἱ ἀπολλήξει δόμον ἀφενός τε καὶ εὖχος,

ἀλλά τε εὐδικίῃσι διηνεκέεσσι χαρείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτειλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἔχρησεν ἀνὴρ ἑτέροις ἐλεαίρων,
ἐσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχείη.
νωλεμέως ὁσίου μνημήϊον αἰνετὸν ἔσται·
οὔποθ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἠνεκέως ἀδόνητον ἑὴν στήριξε μενοινήν,
εἰσόκε δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
ἀκτεάνοις ἐκέδασε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἕο μίμνει·
τιμῇ καὶ κρατέεσσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενον τάδε μῆνις ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ριβ'.

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἀλληλούϊα.

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔσσεται οὔνομα θεῖον ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων παντοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
τε κλέος οὐρανίων δαπέδων ὕπερ ἄφθιτον ἴσχει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλά, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,

γαῖαν τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς οἷος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν ἐπισταμένως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμὴν μεταλεύσεται ἕδρην,
λαοῦ θεσπεσίοιο συνέμπορος ἡγεμονήων·
στείρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητὰ
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ριγ'.

Ενδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον ἀλληλούϊα.

Ἄλκιμος Ἰσραῆλος ὅτ' ἤλυθεν ἠρίνθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαός,
υἱὸς Ἰουδαίη γεραρὸς γεγένητο θεοῖο,
ἀθάνατος δ' ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.
φεῦγε μὲν ἀτρύγετός μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἄρνασιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ' Ἰορδάνη ἀνεχάζεο τόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσατ' ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἄρνασιν ἶσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅστις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπετρέψατο πέτρην,
ἀκρότομον πηγῇσιν ἀναβλύζειν ἐπιτείλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη·
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον εὖχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθέϊ βουλῇ,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῇ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.

νωΐτερος θεὸς αὖτε καὶ οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσει,
οὐρανῷ ἠρήρεισται, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισόπονῳ μενεαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀγαπαδνὰ σφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἰσὶ ῥίνεσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραήλος,
τῷ δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ἀσπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
τῷ δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐλπίδ' ἔθεντ' ἐπ' ἄνακτα, μένει δ' οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῷ δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ὄβριμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ᾔνεσε πάντας.
ᾔνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ἐνηέος Ἰσραήλου·
ᾔνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ᾔνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆϊ,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι πληθύν·
ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου σι ἄνακτος·

αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μεροπηΐδι φύλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μήψουσι γενέθλαι,
οὐδ' ἐπὶ νερτερίοις θανάτου στείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ριδ.

Ενδεκάτης δεκάδος μετὰ τέτρατον ἀλληλούϊα.

ΙΚεσίης ἀΐοντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θεῖον ἀγαθὸν τ' ἔκλινεν ἀκουήν·
καί ἑ διηνεκέως ἐπιτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατεῖχον,
νερτερίου δ' ἀΐδαο μετέσιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀπειρέα μόχθον ἐφεῦρον·
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσσα πολύλλιτον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σαώσεις·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ' ἐλεήμων,
ἀνδρομένῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καί με καταδμηθέντα σάω ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράᾳς, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης.
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμὸν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας δ' ἐξεῖλεν ὀλίσθου·
ζώοντων ἀνὰ χῶρον ἀδὼν βασιλῆϊ φανείην.

Ψαλμὸς ριε.

Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

ΑΤρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν γενόμην χθαμαλώτατος ἄλλων·

θαμβήσας μερόπων ψευδηγόρον ἔπλετο γενέθλην·
τί χρέος ἐκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίην·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἐῶν ὁσίων γεραρὸς κατένωπα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι·
εἰμὶ τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γόνος ἀμφιπόλοιο.
νωΐτερας ἔρρηξας ἀλυκτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτου ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμηλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς δερκομένοιο θεουδέος ἄντια λαοῦ,
σεῖο πολυκλύεσσ' Ἰερουσαλὴμ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ρις΄.

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

ΠΑνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλψατε φῦλα,
καί μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἀέθλιον κελαδήσατε λαοί·
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὀφέλλει,
καί οἱ ἀληθείη παναγήραος αἰὲν ἐτύχθη·

Ψαλμὸς ριζ΄.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀλληλούϊα.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βάζετ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει·
πειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ' ἀγαγὼν κακότητος ἐμὰς εὔρυνε κελεύθους.
αἰὲν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἐπίκουρος ἀνάγκης·
οὔποθ' ὑποδδείσαιμι ὅκεν βροτὸς ἄμμι τελέσσει.
αἰὲν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἐπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἢὲ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον περιθάρσυνον ἴσχειν,
ἢὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περισταδὸν ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἔχον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
πάντοθεν οἷά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσὸς ἐν αὐλαίῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ' ὠθηθεὶς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἑαστήν.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἰωήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμεῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν.
οὔποτε τεθναίην, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι ποιμήν·
ἀλλ' οὔπως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νῦν οἴξατε πιστὰ θύρετρα,
εἰς δ' ἐλθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.

ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι μελέσθω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅπι σώθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον περιφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅς δ' ἤδη δισσῶν κεφαλὴ περιφαίνετο τοίχων·
τὴν δὲ θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο θαυμήεσσαν,
θηητὴ γὰρ πέλει βροτέων κατενώπιον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο θεὸς σφετέρῃς τεκτήνατο χερσὶν,
εὐφροσύνη μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φανείη·
εἰσαΐων βασιλεῦ πανυπέρτατε εἶμφα σαώσοις,
εἰσαΐων ἴθυνον ἐμὴν καταθύμιον οἶμον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνέομεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρατ' ἑορτὴν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νωΐτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ τοι αἶνον ἀείσω·
νωΐτερος θεός ἐστι, ἐγὼ δέ σε ὕψος ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅπι σώθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ριη'.

Ενδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀλληλούϊα.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός·
οἷς νόος ἱμείρεσκε θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυσνομίης συνεργῆς ὑποφήτορες ἄνδρες

ἴχνεσιν ἀθανάτοιο κατεστείβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον ἐννεσίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ.
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοντο κέλευθοι,
ὄφρα τοι εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμνημένος εἴην.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλεγχέα μῶμον,
εἴ κεν ὑπ' ἐννεσίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείην.
εὐδικίας πραπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

Πῶς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποτημένος ἥβῃ,
εἰ μὴ ἐννεσίας μάκαρος πραπίδεσσι φυλάξει.
παντοίοις βασιλεῦσι νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι ἐννεσιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείην.
αἰνετὸς ἐσσὶ μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σεῖο τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται εὐρέϊ πλούτῳ.
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
σῇσιν ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱερῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

Ἀντὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,
ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεῶν κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.

ἀλλοδαποῦ βιότοιο μινυνθαδίην χθόνα ναίω·
μή μευ ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων·
εὐδικίας ἐπόθησα τεὰς νόῳ ἤματα πάντα·
οὐρανόθεν θέσπιζες ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλήν.
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἐλάσεις καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρείας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέμελπον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμεῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' ἐγγεγάασι τεοὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

Θ Υμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεγχίστοισι πελάσθη·
ἔμπα γε μὴν μύθοισι τεοῖς ἄγχαντε βιώην,
νωϊτέρας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς.
ῥίμφα δικαιοσύνην με μακάρτατε σεῖο διδάσκοις·
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παράκατθεο θυμῷ·
σοῖς δ' ἐπὶ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω.
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,
εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμι ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης καταθύμιον αἰὲν ἔφευρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
μὴ σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀειδείκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρύνσας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

Σ Εῖο μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον εὐνομιάων,
καί μιν ἀνιχνεύσαιμι διηνεκέεσσι γενέθλαις.

δός μοι

Δός μοι ἄναξ πινυτήν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἶ δέ μοι ἡγεμονεύσας ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίης ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἔοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβειν.
ὀφθαλμοὺς ἀπέλασσον ἐμοὺς κενεαυχέα λώβην·
σεῖο μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβελωθότα δείματι τεύξοις.
ὃ πρὶν ὑποπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι ἐρώσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκῃς κεκερασμέναι εἰσί,
θυμῷ ἐπισπέρχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σεῖο δικαιοσύνην βιότου συνέριθον ἑοίμην.

Θεσπεσίη μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτοι·
σῇσιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἐπέσθω.
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστίν,
οὕνεκεν ἐλπωρὴν ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μευ ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ εὐθέσμοιο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον αἰγλήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεὴνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ περιθέεσκον ἀταρπιτοῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίην βασιλήϊον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τι ἀζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς γὰρ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἄδην μελεδήμασι θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐννεσίης τανύον παλάμας ἐρατεινῆς,
σῇσιν ὑπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

Μνώεο σεῦ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἥδε μευ ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκ' ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθεμίστια τεκταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀρήρει.
ἀμπνεύσθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πεπάσας.
ἦτορ ὑπ' ἀδρανίης βεβολημένος ἐποίημαι,
θεσμοὺς εἰσορόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.
θεσμοὺς ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπὴν,
καὶ γὰρ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μετανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ' ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν·
σεῖο τόδ' εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴσχω.

Αἶσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι εἶπα φυλάξαι.
ἀλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σεῖο κελεύθοις·
μαρτυρίης δ' ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἄχρι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόνητος ἐών τις,
σῆς ὑποθημοσύνῃσιν ἔχειν μεμελημένον ἦτορ.
ἰλλόμενος δολερῇσι δέμας σειρῇσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐν θεσμῶν λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀνάστας
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμώων γὰρ συνήορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
χθὼν ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος.
σεῖο δικαιοσύνας ἐρικυδέας ἄμμε διδάσκοις.

Μειλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μῦθον·
μειλιχίην σοφίην τε τεὴν μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,
οὕνεκεν ἐννεσίῃσι μάκαρ θάρσησα τεῇσι.
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀταθαλίην ἐτέλεσσα·
τοὔνεκα σοὺς ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχός ἐσσι μάκαρ, σέο δ' εὐδικίας με διδάσκοις.
ὕβρεις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξεπανύσθη·
αὐτὰρ ἀναχνύσαιμι σέθεν μελεδήματα θυμῷ.
στῆθος ἑὸν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ πραπίδεσσι μεμήλει.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχθαι,
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο δαείην.
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλῆος ἔπλετο θεσμὸς,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

Σῇσι μάκαρ γνώμην τε καὶ ἐπλάσθην παλάμῃσι·
δός δή μοι πινυτὴν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην.
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχαροίατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς συνέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμοὺς,
καί σευ ἀληθείῃ χθαμαλός τε ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν ἐλεημοσύνην παραμύθιον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις.
εὖ με κατοικτείρειας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθὼς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλῆος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῆσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἐπιστρέψωσι τεὴν τρομέοντες ἰωὴν,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀεισοπόνου βασιλῆος.
σῇσιν ἐφημοσύνῃς μὲν ἀμώμητοι φρένες εἶεν,

ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἴσχεος ἔκτοθεν εἴην.

Θεσπέσιον περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξετανύσθη,
Συνθεσίης ἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαὶ,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἰὼν παραμύθιον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
εἰπὲ, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι τίσειν ἐπάξιον ὕβριν ἀλεῖται.
αἰνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέμησαν,
ἀλλ' οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδήγορον οἴμην.
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ πανάληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἳ δ' ἀδίκως μ' ἐδίωκον, ἄναξ δ' ἐπιτάρροθος εἴης,
καί κε με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μίμνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῇ βασιλεῦ ἐλεητύϊ καλὰ βιώην,
καὶ σέο μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

Ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ νέμεις πανάληθέα βουλήν
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάντοτε μῦθος·
γαῖα μάκαρ παλάμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα·
ἠὼς δ' ἠελίεια φέρει σέο φέγγος αἰωγῇ.
σοὶ γὰρ ὑποδρήσσουσι τά περ τεκτήναο χερσίν.
εἰ μή μοι σέο θεσμὸς ἔην μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινόμην κρυερῷ καὶ ἀπευθέϊ πότμῳ.
οὔποτε θεσπεσίων ἐπιλήσομαι εὐνομιάων·
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἀλάλκοις·
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.

μαψιδίως ὑπέμειναν ἀτασθάλλοντες ὀλέσσαι,
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάριν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ἐνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο·
σὴν ὑποθημοσύνην βασιλεῦ εὐρεῖαν αἰέγνων.

ΩΣ μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγάπαζον,
καί μιν ἑλὼν στέρνοισι πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
ἐννεσίην δηΐων με τεὴν πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέαρ ἐστὶ, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐννεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἔφευρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέεργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλάξω.
εὐδικίην φρούρησα τεὴν ἀκλινέϊ βουλῇ,
σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀνωγήν.
σὸν περὶ λευκανίην ἐπέων νόμον ἡδὺν ἔφευρον,
λαρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα τεῶν χάριν ἐννεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

ΛΥχνος ἐμοῖς σέο θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι γε σοῖσι βιῴην.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις·
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φρεζώοιο λαθοίμην.

ἄμμιν ἐπεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλαλήμην.
μαρτυρίας βασιλῆος ἕλον ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σαῖς μάκαρ εὐδικίαις κραδίῃ ποθέεσκον ἀνύσαι,
ὥς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ στυγέεσκον ἀθέσμους,
ἄλκαρ ἐμὸν τελέθεις καὶ ἐμῆς ἐπιτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.
εἴξατέ μοι στυγεροὶ ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρήγονα χεῖρα τιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεὴν δεδοκημένον ἀλκήν.
τειρομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσοις·
σεῖο δ' ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
εὐδικίην ἀθέλξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιόν ἐστιν ἀλιτρόν.
ὠϊσάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάειν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ περίπηξον ἐμὸν δέμας οἷά περ ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω σθεναρὸν κλέος εὐνομιάων.

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα μεθήκης.
εἰς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδήγοροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
καὶ σέο σωτηρίης ἀγανόν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἐλεητύος ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.

εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καὶ σεῦ ἀναγνοίην μεδήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύλλιτον ἔργον ἀνύσσαι·
σεῖο κακορρέκται κέδασαν ζωαρκέα θεσμόν·
τοὔνεκα σὸν ἐπόθησα μέγα κλέος ἐννεσιάων,
χρυσοῦ ἀειπρεπέος τε τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
ἐννεσίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδόν,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίην ἀδίκοις τε κελεύθοις.

Μαρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσί,
τοὔνεκ' ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσαις.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίου καὶ φέγγος ὀπάσσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι πιθεῦσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκον ἀεὶ κλέος ἐννεσιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσειας ἄναξ ἐλεήμον' ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐκτελέειν ἀγαπαζομένοισιν ἐέλδοις.
σοῖς μὲν ἐπιθύνειας ἐπίδρομα βήματα μύθοις,
μηδέ μ' ἐλεγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσοις,
καὶ σέθεν ἐννεσίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέεσκον ὀπωπῆς
οὕνεκα θεσπεσίων ὑπέδραμον ἤθεα θεσμῶν.

Ἦ ῥ' ὅσιος βασιλεὺς σύ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις.
σεῖο δικαιοσύνην ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.
καὶ σθένος ἀσυφέλικτον ἀληθείης ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχεϊ κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ἐννεσιάων.

σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὥς θεράπων κραδίῃ τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἡβητὴρ τελέθω, καὶ ἐλεγχήεις ὡς ἐτύχθη,
ἀλλ' αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο λήθω.
σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καὶ σεῦ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ' οὐδ' ὣς λαθόμην μελεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐγκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

Ἐκ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σαώσοις,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλπωρὴν βασιλῆος ἐμὴν ἐπέεσσι πετάσσας.
ὄμματά μευ προὔκυψε θοῶς μετὰ καιρὸν ἐῶθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μελεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
δυσνομίην ἀλιτῆρες ἐμοὶ συνέειθον ἔχεσκον·
σεῖο δὲ τιμήεντα φύγον καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς σὺ ἄναξ, καὶ σεῦ παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.
ἐξ εὐηγεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι πιστὰ θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

Ἀδρανίην μευ ἄναξ ἐπιδέρκεο, καί με σαώσοις,
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω.
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικάσσαις ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω.
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·

σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασιν·
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ἐπιβρίθουσί με μόχθοις,
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπάνευθε τράπην σέο μαρτυριάων.
ἀφροσύνης θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν.
φράζευ ὅπως περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ζωπυρὴν βιότοιο τεὴν ζευκτὴν ἑλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προεστήσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

Μάψιδίως μ' ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες· (θων.
μοῦνα δὲ σῶν τρομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μύ-
ἀμφὶ τεοῖς ἔπεεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαγνύμενος δηΐων ἀπὸ ληΐδα πολλήν.
δυσνομίην ἔστυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἤματος τοι ἄναξ τεὸν ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
εἰρήνη βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχοισι μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠΐσαμην, σέο δ' ἐννεσίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεὰς, ἠγάπησα δὲ θυμῷ·
ἐννεσίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωϊτέρων κατεναντία τέρμα κελεύθων.

Ἱκεσίη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτὴν ἀντάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται ἄντα λιτάων,
ἀλκτήρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέστω·

χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην μ' ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
αἰνεσίης ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν τανύσειας ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
οὕνεκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι αἰνεσιάων.
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσοι·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμνημένος εἴην.
εἰροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήθην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀνωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ΄.

Ἑνδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς εἰνάτην ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιτάων.
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμόν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μέλπηθρον ἐάσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προσέσται·
ἀκήεντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ὤμοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐπὶ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι συνέστια δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὠτρύνοντο μάτην λαλέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δενδροκόμων ὀρέων ὑπερεξεπέτασσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τέτυκται,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδα κλονέεσθαι ἐάσῃς,
μηδὲ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
οὐ γὰρ νυστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος
φρουρὸν ἀγακλείεντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσειε φυλάσσων·
οὔ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων· ἵνα μήποτε ἄλγος ἐφεύροι·
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε παλίσσυτος ἐς μίαν οἴμην.

Ἀνδρῶν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα συνέμπορον εἶπον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλῆς ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἥδε οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο συμμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι·
κεῖθι γὰρ ὠτρύνοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοτερπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεῖον.
κεῖσε σφαὶ πήγνυντο δίκης μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξισθενέος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ἱερουσαλῆ δίζεσθε βαθεῖαν·
τοὺς σὲ μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος μένοι ὄλβος.

ἕρκεσιν ἐν πύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων δὲ ἐμῶν χάριν ἀφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην λιγέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἔνθα γὰρ σεῖο δόμον πόθεον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρα πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ἐπιμαίεται δίκης,
εἰσόκε δευομένοισι τεὴν γ' ἐκητὺν ὀρέξῃς.
ἡμέας δὴ ἐλέαιρε μακάρτατε, μὴ δ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἐνεπλήσθημεν ἀνάγκης.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλέγχεα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγʹ.

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ῥυσίπτολις ἐστὴν,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἄμμι κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρώξαντες ἐπὶ ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίοις κατερήπυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμήν·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρεξήλυθεν ἀστατὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρην σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι·
νωΐτερος στρουθῷ πανομοίϊος ἔπλατο θυμός,

ἄγρια ὀρεσιτρόφων περιφυγὼν λίνα θηριτήρων.
δίκτυον ἐρραίσθη, φύγομεν δ' ἄπρηκτον ἀνάγκαν.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ' ἀθανάτῳ κράτος ἐστὶν,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρκδ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα τέτρατον ὕμνον.

Οὐρεῖ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι·
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτην κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεά οἱ κύκλῳ, δήμου, ὅ, τε κυκλόθεν ἐστὴν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀτασθάλλοντος ἄναξ ποτὲ ἔμπεδον ἐάσει
κλήρῳ ἀειπρεπέων ὁσίων ἐναρίθμιον εἶναι·
ὡς μὴ ἐπ' ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ' ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκολιῆς βουλῆσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄχραντος ἅμ' ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκε.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μῦθος θ' ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

Σιῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ' ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ἆ τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δ' ἐρόεσσαν ὅλης εὐκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ' εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψειας ἀήμονα ληΐδα ποιμὴν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός.

οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάῤῥοος αἰνός.
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσωσι χαρέντες.
κλαρόται στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες.
αὖτ᾽ ὀλοοῦ δ᾽ ἐφέροιντο γόου ποτὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ρκϛ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέλος δ᾽ ἔχει ἕκτον ἀγητόν.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἃ πόσα μοχθίζουσι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ᾽ ὑμῖν κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, ὕμμι ὧδε κατὰ σφέας ἐδειάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μυγερῆς πολυώδυνον ἄρτον.
εὖτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι περινήδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε καὶ υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἠκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων σθεναροὺς θήσεται υἷας.
ὄλβιος ὅστις ἑὸν φίλον ἵμερον ἐκτολυπεύσει·
οὐ δ᾽ ἐχθροῖς λαλέοντες ἔλοι ψύθος αὐτὰ πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζ.

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἑτοῖμοι.
τέρψεαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσσεαί τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ᾽ ὄλβιστος ἀκούσεις·
σὴ δάμαρ ἠμπελίδι πανομοιΐος οἶκον ἐρέψει,
υἱέες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γεγαῶτες ἐλαίαις,

ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἱκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβιάζοιντο ὁπόσσοι σεβομέοισιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεσπεσίης δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὄσσοισι νοήσεις·
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκη΄.

Ὀγδόον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτὴν,
βαζέτω ἀλκήεις καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτὴν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκταινον ἐμῷ κακὰ κήδεα νώτῳ,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμειδέϊ κάρφεται ὥρῃ.
οὐ παρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τις ἐπῄνεσεν ἀνέρας ἔργου·
ἀνέρας ᾔνιζον θείῃ κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδ' ἀμφ' εἴνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοὴν ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.

ἣν γὰρ ἀνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ὦπα θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήϊον ἔτλην.
θυμῷ ἐπέσπευσεν θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίη ποθέον σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρᾶς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μενέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρλ.

Οὗτος τῆς δεκάδος τεισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

Οὔποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠτρόπευσε μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδέποτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδέ τ' ἀφροτέροις ἐπὶ θαύμασιν ἐξεπετάθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὦρσ' ἀνάερον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὥς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραῆλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα.

Ἐκ τεισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον καλεύσης
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φρεζόων ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἑο πάσης.
ὤμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ' εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τιμήεντος ὑπεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·

ἢ πλυ-

εἰ πολυκαλλίστων λεχέων ἐπιβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ καταννυστάζειν τε φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἑτοίμην,
εἰσόκε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακώβου θεῷ εὕρω.
τήνδε μὲν ὡς πυθόμεσθα, καὶ Ἐφραθὰ βάξις ἀείδει
εὕρομεν, οἳ δ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον ἱερὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχάνοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείρεις.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱρῆες,
πολλῷ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν χριστοῖο μεταστρέψειας ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς πανδηθέα ῥέξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοῖς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις,
θώκῳ δ' ἀνακτορέης σέο νηδύος ἔρνος ἐρεῖσαι.
συνθεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθάς, ἃς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω.
οὔποτ' ἀπολλήξειε τεῆς ὑπὲρ ἥμενον ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προελέξατο θείην,
ὡς δέμεν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.
τοῦτό μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμ' ἀγαθῶν ἐπιδευέα χήρας·
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλῷ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.

ἐνθάδε Δαβίδῳ κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ρλβ΄.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
οἴμη τ᾽ ἐννεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

ΤΙ θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ᾽ αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ ἑ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ᾽ ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον·
ἐκ δέ οἱ εὐθερέωνος ἐπιτρέχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πλυνανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν ἀνθοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίην ὅθι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμήν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἦκαρ.

Ψαλμὸς ρλγ΄.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος τρίτατος πέλε ὕμνος.

ΔΜῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἶκον οἱ μεθέποισι θεοῦ εὐρυκέας αὐλάς.
παννύχιοι ἐν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτυξεν.

Ψαλμὸς ρλδ΄.

Αἰὲν ἀγακλεῖειν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Οὔνομα ὑμνῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα ὑμνήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων εὐρυχέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν περιλέξατο ποιμὴν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποιμήν·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιήγεται ἄλλων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνει
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσαις.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήϊα θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμον ἔξαγεν ἀλκήν·
πᾶσαν πρωτοτόκων δάμασεν Νειλοῖο γενέθλην,
σὺν καὶ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπτίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶές δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
καὶ κρατερὸν Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὤγόν τε σθεναρὸν βελαρῆς Βασαίου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφόνηος.
τὴν δ' ἄρα γαῖαν ἑῶν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον,
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ.
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔστω·
ἐκ γενεῆς γενεῶδε θεοῦ μνημήϊον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·

ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄκος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεσι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπῇς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χέρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβλήεσθαι.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἳ φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μένει, κελαδήσατ' ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔσαι,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ θεοπρεπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε'.

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἄεισμα πέλει.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέτην βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς ἀενάρους φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιλείην ἀταρπῶν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
πρωτοτόκων αἴγυπτον ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλην·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τὴν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραήλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αὖ δίχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τοῦδε μέσον στείχοντα διήγαγεν Ἰσραήλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὅς τ' ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην τ' ἑλὼν κάκτανε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραήλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ῥηϊδίως δ' ἐξάπαξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αὖ πέφνεν Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
Ὦγόν τε σθεναρὸν βελαρῆς Βασάνου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τὴν δ' ἄρα γαῖαν ἐλεῶν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλου·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
εἵνεκα πιρομένων ἡμέων ἐμνήσατο ποιμήν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηΐων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἔκποσε μοῦνος ὀπάζει·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγαν πόλου ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ρλϛ.

Ἐκ τρεισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῦ Δαβίδου
ἆσμα γόων ἀμφ' Ἱερεμίου, τό περ ἔκτον ἐπὶ χθών,
ἀμφ' Ἱερουσαλῆς, Βαβυλώνιον ἤλυθον ὅθ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕπερθεν,
μνησάμενοι Σιῶνος ἀειπρεπέος τ' ἀγεωρῆς·
μέσσοθι γὰρ ποταμῶν ὑπὲρ ὀλεσικάρπιν ἰτέαις
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπηώρηντο λίγειαι.
κεῖσ' ἀναειρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔπερσαν ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μὲν μέλος ἐστὶν ἀεῖσαι·
αἴ χ' Ἱερουσαλὴμ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ·

πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ κάρφοιτο καὶ γλῶσσα,
εἰ μή σευ κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην προβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ἐπιλήθεο μήποτ' Ἐδώμου,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐριτίμου,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεή, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ' ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἴδῃ.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς προτέρης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρης ὕπερθε μολὼν σέο νήπια ῥήξει.

Ψαλμὸς ρλζ.

Ὕμνον Ζαχαρίου Ἀγγαίου τόδ' ἄεισμα
πρὸς τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἕβδομον ἔννι.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στρατιάων·
ἄχραντον σέο νηὸν ἐπεσσυμένως λιτανεύσω,
σπουδῇ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σήν τ' ἐλεημοσύνην καὶ ἀληθέα πάντοτε βουλήν·
οὔνομ' ἐπεὶ πάντων κρατέει σέο πᾶσιν ἀνάσσον.
κέκλυθί μευ καλέοντος, ὅτε χρέος ἐστὶ λιτέσθαι·
ψυχῇ νωϊτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀνυμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἄναξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωγρήσεις ὀλοῇ με μέσον δεδμημένον ἄτῃ.

χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
αὐτ' ἐμέθεν δηΐοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἐλεητὺν ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψεο ἔργα.

Ψαλμὸς ρλη΄.

Ἀμφὶ διαπρεπέης λιγυρὸν μῦθος ἦσε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

Αὐτὸς ἄναξ ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο νόον,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐρχόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,
ἴχνος ἀνιχνεύων τε ἐμὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμεῦ παρελέλαστο κελεύθων.
οὔ γέ πω ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς πυμάτων τε παλαιγενέων τε δαήμων·
καί με διαπλάσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμα μ' ἔχει ὅτε σεῖο περιφράσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα πολλὸν ὁρᾶσθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἴην ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴκε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' ἔλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόροις πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δὲ, μὴ τάχα με στείψει φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,

καὶ νύκτα δνοφερὴν τελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἂν ἀγνοίῃ πίσυν κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέροις βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφροῖς·
ἄλκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω·
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιθαμβὲς ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν πάτερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βιότου σθένος ἐπὶ θεμέθλοις.
εἶδές ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔτι ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλων ἅμα πάντας ἐπ' ἀχράντῳ σέο βίβλῳ·
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἄλλα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων δὲ μάλιστα βίη καταφαίνετ' ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἢ περ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴκε κατακτείνειας ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μῦθος αἶψα κελεύω·
ἀλλ' ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πρόσσοισι πόληας·
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ στυγέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ καὶ ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερέεινοις·
ἴχνια δ' ἀλύκτοισι διοπτεύσειας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ', εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τρεισκαιδεκάτης ἔνατον αὖ δεκάδος.

Αἴθε μάκαρ κακότητος ἀπ' ἀνδρομέης με σαώσοις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθέμιστον ἄμμιν δηάλκοις.
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἤματι δ' ὀλοοῖς μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμοῖς.
γλῶσσαν ἑὴν ὄφιεσσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἴθε φυλασσοίμην συνεχῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλιτρῶν,
ἀνδρῶν ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἵ μευ φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθριά μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθοις δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο γὰρ δοχμώσαντες ἐφ' οἴμοισι δολβῆσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μευ ἤπιος ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
ἄφθιτός ἐσσι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἄλκαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόεν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσαις πόθον ἄμμι, πόροις μηδ' ἐπίηθρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ προλίποις σφετέρης ἅρπαγμα μενοίνης,
μήποτε νικήσαντες ἀγηνορίῃσι μανεῖεν.
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος αἴπυξ,
καὶ χειλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψει·
ἄνθρακες ἀκαμάτοιο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένῳ καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέποτ' ἀρκέσσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.
ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὥρη·
ἀγρεύσει δ' ἀθέμιστος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
εὐδικίην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσοι,
καὶ θέμιν ἀκτεάνων παρελεύσεται οὔποτ' ὀπωπαῖς.
ἔμπα γε μὴν ὁσίη σε βροτῶν μέλψειε γενέθλη·
εὐθέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ'.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἡμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσας ἐμῆς ἀειήκοον οὖας,
εὖτε μάκαρ καλέσαιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
ἄντα σεῦ εὐχωλήν μευ ὅπως θύος ἰθύνειας.
ἑσπερίῃ δ' ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωϊτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ὀδοῦσι,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλέων πετάσσας ὀχῆας.
θυμὸν ἀποκλίνειας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῆσι μιγείη,
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργέος εἰς ἓν ἰόντι·
τῶν δὲ μετ' προφότοις μηδ' εἰν ἀγορῇσι φανείην.
δμηθείην δ' ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις·
μηδ' ἔτι αἰνοίμην ὀλοῷ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
εἰς ἔτι νωϊτέρη σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή·
τῶν μὲν ἀμαλδυνοίντο δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.
θαρσαλέοι μύθων σθεναρῶν ἀΐοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη·
ὀστέα τῶν ἀΐδαο παρασχεδὸν ὧδε κεάσθη·
πρὸς σὲ μάκαρ ποθέουσαν ἐμὴν τανύεσκον ὀπωπήν,
μή μευ ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν στῆσαν ἀλεῖται,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν κακότητας ἐρέθων.
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακότητος ἐρέθοις·
εὔκηλος δὲ μοῦνος ἐπισπεύδων παρελάσσω.

Ψαλμὸς ρμαʹ.

Δαβίδου πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
εὐχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γεμὴν ἑκατοστὸς ὁμοῦ καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλήεντι πέλει μελεδήματι προφήτῳ.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα βοήσας, (σμου.
φθεγξάμενος λιτόμην οἰκτίρμονα ποιμένα κό-
ἱκεσίην προχέοιμι πρὸ παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπτηῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῆσι·
δεξιτερῆς σκοπίαζον ἐμῆς ὑπὲρ ὅστε ἰταίνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ὠΐσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἰχανόωντος ἐμὴ πάρος ὤλετο φύζα·
οὐδ᾽ ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιώνης·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσοις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἶθέ μοι ἀρρήκτου φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλψω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γενεαὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβʹ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλῶμος ἀμφόμου
ὁππότε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἐξήλασε πάτρης,
ἔμπα γεμὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφράδμονα κόσμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν,
αἶψ' ἐκεῖνος καλέοντος ἐμῆς ὑπόδεχε λιτῇσιν·
σεῖο δικαιοσύνῃ μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσαις·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσῃας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανείη.
ἐχθρὸς ἐμὸν γὰρ ἀεικτὰ βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιώνην,
ἀφρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδήθη.
ἀργαλέων ἀχέεσσι μετὰ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνθην.
αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα σεῖα περιφραδέως ἀνέμησα,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σ', ἅτε διψάδος αὔλακες αἴης·
αἶψά μευ εἰσαΐοις, μηδ' ἐμὸν πρὶν πνεῦμα μεθήσω.
μή μευ κυδιάνειραν ἀποστρέψῃας ὀπωπήν,
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βάθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῖς ἐλεητύος εἴθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ παναγήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δός νύμοι αἴσιον οἶμον, ὅπη χρεὼς ἐστὶν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥίμφα σαώσαις,
πύργον ἐπεὶ σ' ἄρρηκτον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθεῖαν δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δός νύμοι εὐδικίην βιότου σοφὸν εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν γοόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσοις·
ἐκ δέ μευ ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσοις.
πάντας ἐμῆς δαμάσῃας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·

οὕνεκα σὸς θεράπων καταθύμιος εὔχομαι εἶναι.

Ψαλμὸς ρμγ΄.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάτῳ,
καὶ τέτατος σφίσι τοῖς πρὶν ἅμ' ἑσπόμενος·
ἔμπα γε μὴν ἕκαστος ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

ΕΥφήμοις μύθεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ἐπὶ δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ' ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλήεσσα, καὶ ὅρκιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτός ἐστιν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέσῃς,
ἢ φύτλη μεροπῆς, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ' ἀσταθέι σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέρπει.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσαο ποιμήν·
θίγ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἄδην σκοτοειδέα τεύξεις.
μαρμαρυγὰς στεροπῆς προϊεὶς σκεδάσειας ἅπαντας.
πέμπε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσοις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψω·
νευρῆς ἁρμονίῃ δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω·
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζοις,
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδον ἔλυσας.

χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μάκαρτατε ῥύεο παίδων.
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερὴ τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιρρέει ἄσπετον ὕδωρ.
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται,
ζατρεφέες δὲ βόες, καὶ ἀρείονες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἐστὶν ἀϋτή.
πάντες ἀνολβίζουσι τόσοις βεβριθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς μέλεται φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐρισθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἦσε μέλος σοφίης,
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφθιτε κυδαίνω σε, βίην δέ σε ὕψος' ἀείρω·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
αἰνετὸς ἐσσὶ μάκαρ, καίτοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καί οἱ ἀπέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
ἔργα σέθεν φύλοισι μακάρτατε φῦλα βοήσει,
καὶ σθένος ἀπερίοπτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀρίζηλον καταλέξει.

σεῖο δ' ἀπαγγελέει τε μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργον δ' οὐκ ἐπιεικτὸν ἀνὰ στόμα δείματι μίξει.
οὔ σευ ἀναύδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀστυφέλικτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει·
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ κεχαροίατο παμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
τλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρην τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίην μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χειρί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοήσει,
καί σευ ἀγακλεΐειν τῶν ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἐξερέουσι,
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἄναξ τεὸν ὑμνήσουσι·
θνητὸν μερόπεσσιν ὅπως σθένος ἄφθιτον ἔξεις,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
αἰεὶ κοιρανίη ἁπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἐπέεσσι θεὸς περὶ πίστιν ὑφαίνει,
καί οἱ εὐδικίη τελέθει κεκερασμένη ἔργοις.
ἀθάνατος δεδάηκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρειν,
ἰθύνειν ὀλοοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρα πεσόντα.
εἰς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τεὰ περ τεκτήναο πάντα·
σὺ δώῃς ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἀρμενον εἶδαρ.
πᾶν γένος ἐμπλήσειας, ἐπὴν σέο χεῖρα πετάσσῃς.
πάντοθεν εὐδικίη μεθέπει βασιλῆος ἀταρπούς·
ἐν δ' εὐηγεσίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ περιίσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ πανδημεὶ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' ἀΐων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.
αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἐείθους·

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάα θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμε΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
πεμπταῖον ξυνέειθον ἔχων θρόον ἀλληλουΐα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιώνης·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον εἰσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδέποτ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θάρσυνος εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅτεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.
οἱ ψυχῆς πλαμένης, σφετέρην πάλιν εἰσ' ἐπὶ γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μενοιναί.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγός,
ᾧ τε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφελμαῖς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε,
πόντον ἐρισμάραγον, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς πραπίδεσσι φυλάσσει·
ὃς ἔα βιαζομένοισι δικαιοπόλην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πειναλέοισι δίδοι ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς ἀλυκτοπέδης πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νεήλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀείραι.
αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνει ἀλιτρῶν.

πολεμέως ἄχραντος ἀγακλέης βασιλεύσει,
ἐκ γενεῆς γενεῶν δὲ θεὸς Σιῶνος ἀνάσσων.

Ψαλμὸς ρμϛ'.

Ξεῖνος Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἑκταῖον ξυνέειθον ἔχων θρόον ἀλληλουΐα·
ἔμπα γεμιῶν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατε παμβασιλῆα, ἐπεὶ μῦθος ἐσθλὸν ἐτύχθη·
αἶνος νωϊτέρῳ καταθύμιος ἔσσετ' ἄνακτι.
κλεινὸς ἄναξ Ἱερουσαλὴμ θεοπρεπέα τεύχων.
φῦλον ἐπαθροίσει κεκεδασμένον Ἰσραήλου.
ἰητὴρ οἷσίν τε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
καὶ σφετέροιο πόνοιο περιστέλλων μελεδῶνας·
κεῖνος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων τείρεα πάντα.
νωΐτερος θεός ἐστι μέγας, μεγάλη δέ οἱ ἀλκή·
οὐδὲ ἀνὴρ πινυτῆς μάκαρος κλυτὰ μέτρα νόησεν.
οἶδεν ἀειρέμεναι βασιλεὺς γένος ἠπιοθύμων,
αὐτὰρ δυσσεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάζει.
ἀρχόμενοι βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε μολπῇ·
μέλψατε παμβασιλῆα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ,
οὐρανὸν ὃς πολύχαλκον ἑοῖς νεφέεσσι πυκάζει,
γαίῃ ἑτοιμάζων σφετέρῃ φισίζων ὄμβρον.
ὃς τόσον ὑψικόμοις καὶ ἐν οὔρεσι χόρτον ἀέξει,
ἀντέλλων ζυγίοισι βροτῶν μελιηδέα ποίην.
ὃς καὶ τετραπόδων ἀγέλαις πόρεν ἀρχόμενον εἶδαρ,
καὶ κοράκων ἤρκεσε λιταζομένοισι νεοσσοῖς·
οὔποτ' ἐπαινήσειεν ἄναξ σθένος ἄσχετον ἵππου·
κνημάων δ' οὐ πάμπαν ἀγάσσεται ἀνδρὸς ἐρωήν.
μᾶλλον ἐπὶ δμώεσσιν ἑοῖς κεχαρήσεται ἑανήν.

οἷς δ' ἡγεμοσύνη καταθύμιός ἐστιν ἄνακτος.

Ψαλμὸς ρμζ.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλεν ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἠγηλαΐα·
ἔμπα γεμίζω ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνεε ποιμένα τὸν Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεοῦ βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων σθεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ δ' εἰς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὃς σέθεν εἰρήνῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δέ σε παλάμῃ σε βίη μυελοῦ σχέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ἐπίρροθον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὁ ῥίμφα θέων μετελεύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὥς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὕψοθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκειαν ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης.
εἰδομένην ψωμοῖσιν ἑῷ κρύσταλλον ἰάλλων·
ψύχει οὗ τίς κεν ἑὸν δύναται μένος ἰσοφαρίζειν,
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα δ' ἐν πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρης κελαρύζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' εὐδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλεν ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἠγηλαΐα.
ἔμπα γεμίζω ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίσοισι θοώκοις·
μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων στρατιάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀειδίνητος ὁλκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ αἰγλήεσσα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεόν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ οὐρανὸν ἄλλον.
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον εὐαγὲς ὕδωρ.
πάντα δ' ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑποθημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐρρίζωθεν·
στῆ δὲ διηνεκέϊ τάπερ ἔδρασεν αὐτὸς ἀνώγῃ.
οὔποτε θεσπεσίη μάκαρος παρελεύσετ' ἐφετμή.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἑρπυσταί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἕποιτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζοφεροῖο καταιγίδος ἠεροφοίτης,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηρία γαίης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα πετηνά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐρισθενέες βασιλῆες,
εὔθεσμοι μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἡβηταὶ γεραροὶ καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι εἰς ἓν ἰόντες,
εἰν ἑνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήϊον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.

ὕμνος δ' εὐκλείης μελέτω γενεῆσι δικαίων·
δήμῳ θεσπεσίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ρμθʹ.

Ἡδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆϊ νέην καὶ ἐπήρατον οἴμην·
αἰὲν ἔχε κλισίης ὁσίων μεμελημένον ὕμνον.
Ἰσραῆλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς.
υἷες αὖ Σιῶνος ἑῷ βασιλῆϊ χαίρειεν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήϊον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ᾀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ' ἀΐζοντες·
οὕνεκά οἱ σφέτερος καταθύμιος ἔπλετο λαός.
φέγγει δ' ὑψώσει φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἔνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσοισι γενέθλαι·
ἐν δ' ἰδίοις λεχέεσσι φίλῳ κεχάροιατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑπερτερείας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμῃς ἄμφηκες ἔχοντες,
δῆμον παντοδαπῶν κακοεργέας ἄνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἐλέγξαι.
τῶν δὲ φίλους βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πέδησεν,
ἂν δὲ σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐριτίμων.
κραιπνὴν τ' εὐνομίην σπουδῇ μετὰ τοῖσι τελέσσει.
ὧν δ' ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ρνʹ.

Πένθ' ἅμα τῆς δεκάτης δεκάδος μέλος ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ' ἅμ' ἕποιντο δικαίων.
μέλψατέ μιν σταθερῇ κράτεος περιθάρσεον δίκῃ.

μέλψατέ μιν σφετέροισιν ἀειρόμενον σθενέεσσι·
μέλψατέ μιν μεγαλιζόμενον πυκινοῖσιν ἐπ' ἔργοις·
μέλψατέ μιν σάλπιγγος ἐλευθερίοις παταγοῖσι·
μέλψατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἁρμονίῃ ἐρατεινῇ.
μέλψατέ μιν τυμπάνοισι καὶ εὐφήμοισι χοροῖσι·
μέλψατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδῇσι λιγείαις·
μέλψατε θύνοντες λιγυηχέα κύμβαλα χερσί·
μέλψατέ μιν παλάμῃς ἀλαλαγμοῦ κύμβαλ' ἠχόντες.
πνοιὴ παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα.

Ψαλμὸς ρνα´.

Πέμπτης πρὸς δεκάτῃ δεκάδος τέλος ἔκτοθεν ὃν Γολιάθῳ μουνομαχήσας ἧσε Δαβίδος. (ὕμνος,

ΑΜφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην,
παῦρον κατὰ δῶμα νέος μετὰ πᾶσιν ἀκούων,
εἰροπόκων οἴων ἀγέλας ἀγροῖσι νομεύων,
χεῖρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύθροον ἐντείναντο·
δάκτυλα δ' ἁρμονίην θεοτερπέα τεκτήναντο.
ὥς κεν ἀπαγγείλειεν ἐλευθερέτῃ βασιλῆϊ·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκεν ἐμῶν ἐπέων ὑπακοῦσαι.
αὐτὸς ἐπουρανίου στρατιῆς ταχὺν ἄγγελον ἧκεν,
ἐκ δέ με πατρῴης ἀγέλης ἐξείλετο μήλων,
καί μου πιαλέῳ δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ.
ἢ μὲν ἀδελφειοῖς μεγάλοις ἔχον ἠδὲ καὶ ἐσθλοῖς·
ἀλλ' οὔ σφιν βασιλεὺς κλέος ἤθελεν ἐσθλὸν ὀπάσσαι.
ἀλλοδαποῦ καλέοντος ἐναντίον ἀνέρος ἄϊξεν,
αὐτὰρ ὅ μ' εἰδώλοισιν ἑοῖς νείκεσσε πεποιθώς·
τοῖο δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα παραστάς·
λώβην δ' ἐξαλάωσα περίφρονος Ἰσραήλου.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὀτραλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκπολυπεῦσαι
Δῶκας ἐμὴν πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθλην.

ΑΘΗΝ
ΑΔΗΜΙΑ

Σελίς. στίχου ἀρχή.

2 ἀλλ', ὧδε, δευτέρ.

καὶ χολ. ἀμπνώων.

τῆμος, στουέντε.

3 Εὐδοκίης, ἴσως, Εὐδικίης.

6 πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμαύτορος.

9 οὐδέ, ἐπελήσατο.

13 ἐργατίνης. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ εὑρίσκεται ταῦτα,

λαυκανίην οἰχθέντι τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον περιμηπιόωντες·
οὐλόμενον πέσσουσ' ὀφίων ὑπὸ χείλεσιν ἰόν·
ῥιγίστοιο πόνου καὶ ἀρῆς στόμα τῶνδε βέβυσται.
ὦκα πόδας θύνουσιν ἐπ' ἀνδροφόνοισι κελεύθοις·
λισμελὲς σφετέρῃσιν ὁδοῖς περιπέπταται ἄλγος,
οὐδέπι τ' εἰρήνης λαθικήδεος εἶδον ἄταρπον,
οὐδὲ φόβον κατένωπα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται,

τῶν δ' ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

14 μηδέ, δυσάλυκτον. καί, ἐγείρου.

17 ἀθαν. ἀπείρατος.

20 θεσμός, ψυχοτρόφος.

23 πέμπτον, Ἀγαθὸν ἔῳας ἀντιλήψεως μέτρος,
Δαβίδος εἰκοστόν τε καὶ πέμπτον βοᾷ.

25 αὐτῶν, διηνεκέος.

ζῇ δ', δοῦλον δ' ἔσεταί οἱ.

26 Πρός, κλυτὸν ἦτορ.

32 ἀρχομένοις, ἐγρομένοις.

Δαβίδος, πινυτός τε δομησάμενος.

34 ἀπορ. ματίης τε ὀδύνας.

35 ἔνθεν, ὑπάκουε.

ὄλβιοι, οἵτ' ἀνεδ.

36 ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος παρεισεύειν δοκεῖ, ὃν οὐδὲ εἶχεν ἐν τῶν ἀντιγράφων.

36 οὐδ', ταρβοῖεν ἀνάγκην.

42 Εννεπ. ἀτασθάλων.

44 καπνῷ, ὅμως.

47 καί με δικ. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

τηλύγετόν μ' ἀπέριψαν ἐλέγχει νεκρῷ ὁμοῖον.

49 ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑαῖς.

ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.

50 νῶϊτ. ὅσσοισι διοπτεύουσας.

οὐδέ μιν, παλάμῃσι λίποιτο.

55 εὐδικ. ἀθεμίστιον ὕβριν.

58 μήψατε, ἐχέφρονι θυμῷ.

59 γαίης, ἐμοῖς ἐπέεσσι.

ἐκ λιγυρῶν, διαμάρψομαι.

60 ἀκλήροις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

νεκροκόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.

61 ἐκ δὲ, οὐδὲ τεῆς.

πάντα γὰρ, ἐν ἄλλῳ παρεμβέβληται καὶ ἄλλος στίχος ἰσοδυναμῶν, οὗτος,

πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα τάπερ δρυμὸς ἔλλαχε φέρβειν.

62 ξυνὸς. μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος, ὅδε,

ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχηρέα μοῖραν ὀφέλλων.

64 εἰ θυσ. ἐπέπιλας.
ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ σὲ ἔβλυσας.
68 εἰρήνῃ, εἰρήνη.
80 ὅστι', μετείω.
97 μνησ. πολυγηθέα.
98 οὔατα, νωΐτερῳ.
ἀμμ. ὁμῶς.
101 καίοι, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.
105 αἶντα, γουνάσονται.
108 ἔνθεν, περὶ πιθμύος αἴης.
111 αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο ληίδιον νόσον.
ἐν ἄλλῳ δὲ,
αὖτις Ἰακώβου δωρήσαο ληνόδι νόσον.
ἴσως, ληίδι νόσον.
116 ὡς μέγ. ἔλλαβε πάντας.
132 πάντες, σὴν ἑρμέοιεν εὔκλείην.
134 οὐδὲ, τόπον βλεφάροισι.
139 θάπτ. περοταίελον ἀγκήν.
163 καὶ θυμὸν, καὶ μῦθον θεράποντι τεῷ συμφεράδμο
νι δοίης.
164 Θεσπέσιον, ἐξεπετάσθη.
174 χαρόται, χοπῖνοι.
ἔσαι, ὄλβισον.
188 αὐτὸς, ἀλυκτοπέδης.

TYPIS REGIIS EXCVDE-
BATVR PARISIIS
MENSE OCT.
M. D. LII.

1552

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000021062

ΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝ